

- דף א - פתחא זעירא
- דף ז - ליקוטים מספרי רבינו הקוה"ט זי"ע
- דף י"ג - מכתב הראשון מהקאשוי רב שליט"א
- דף י"ד - מכתב השני מהקאשוי רב שליט"א
- דף כ"ב - מכתב מר' משה בער בעק שליט"א
- דף ל"א - מחאה ובקשה
- דף ל"ה - מיינ מינונג וועגען חלב
- דף ל"ט - הכרזה דא' חמוז מהתאחדות הרבנים אודות הניקור, שיש "הזנחה רבה וחסרון ידיעה"
- דף מ - דברות קודש מכ"ק אדמו"ר מסיגעט-סטמר שליט"א ב' דחוה"מ סוכות חשמ"ג
- דף מ"ג - דברי הרבנים שליט"א מה שדרשו אצל האסיפה הידועה בהתאחדות הרבנים
- דף מ"ז - דרשת ר' אברהם לייטנער שליט"א אצל המ"מ פ' חולדות חשמ"ג
- דף מ"ט - דעת חורא מרבינו הקוה"ט זי"ע
- דף נ - מכתב מהדעברעצינער רב שליט"א שמצא בהתנחות שלא עשו הניקור כהוגן ונשאר ר"ל חלב גמור
- דף נ"א - איזה מכחכים בענין החלב
- דף נ"ח - שאלות גלויות
- דף ס"ב - הערות על המכתב עוז מהראב"ד שליט"א
- דף ס"ג - הערות על הכירור דברים ואזהרה בי"ד
- דף ס"ד - גט רבנים יכולין לטעות וגם רבים יכולין להכשל
- דף ס"ו - א געוואלריגע מעשה
- דף ס"ח - הערות על המודעה של ההתאחדות הרבנים בענין האסיפה הידועה פ' בראשית חשמ"ג
- דף ס"ט - מחאה משני רבנים על המודעה הנ"ל
- דף ע - מה שרצו לזייף בשם רב אחד
- דף ע"א - איזה הערות על הקונטרס מצודעת אבוחינו
- דף ע"ב - איזה הערות על הקונטרס פרי חמדים
- דף ע"ד - זיופים וסילופים נוראים בהקונטרס פרי חמדים
- דף ע"ו - שאלות גלויות בענין הקונטרס פרי חמדים
- דף ע"ח - המכתב המזויף בשם קאשוי רב שליט"א
- דף פ - הכחשה מקהל עדת קאשוי על המכתב המזויף הנ"ל
- דף פ"א - דברי הכחשה על המכתב הנ"ל
- דף פ"ב - א מאסטער פון זייערע פאשקאויל מלא שקרים גלויים

ולאפרושי מאיסורא כגון שרואה לארם עובר על עבירה מפני שאינו יודע או מפני רשעו מותר להפרישו ולומר לו שהוא אסור אפילו בפני רבו שבכל מקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרב. (סור וש"ע יו"ד סי' רמב)

כתב הרמב"ם עון גדול לבזות את החכמים או לשנאתם ולא חרבה ירושלם עד שביזו בה תלמידי חכמים שנאמר ויהי' מלעיבים במלאכי א-לקים ובזזים דבריו כלומר בזזים מלמדי דבריו וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא והוא בכלל כי דבר ה' בזה ואם באו^{עדים} שביזוהו אפי' בדברים חייב שמכזה נידוי ובי"ד מנדין אותו ברבים וקונסין אותו וכו' אין מתירין אותו עד שירצה זה את החכם שנידוהו בשבילו (שם סי' רמג)

ועיין ברמב"ם הל' תשובה ובשע"ת לרבינו יונה ובשו"ע חו"מ סי' ח ועוד: בדינם של אנשים המטילים אימה על הצבור ונותנים חתם בארץ החיים.

ואין כבוד התורה אלא לעשות על פי חוקיה ומשפטיה. (רמב"ם הל' סנהדרין פי"ד)

מגשים אנו בזה בעזה"י לפני הצבור דברים המצורקים, שני מכתבי הגאון הצדיק וכו' גאב"ד קאשוי שליט"א, מכתב ה' הוראתו לתלמידיו נ"י ומכתב ב' להרב דקהילת סיגוט - סאטמאר יצ"ו - אשר כתורה עשה לפרסם הוראתו לאפרושי מאיסורא.

אחרי זמן זמנים טובא, אשר רבו הערעורים בדבר ניקור הבשר, ואין מתקן, ועמד הגה"צ הנ"ל אחרי שבירר בעצמו בחקירה ודרישה גדולה וחירף נפשו למען מנוע תלמידיו וסרים למשמעו מלהכשל בחטא החמור רח"ל.

ושרעת לנכון נקל, שזה הי' אחרי התאמצות והשתדלות זמן רב בדרכי השפעה ודברי נועם בצנעא ואחרי השתדלויות מרבנים וצדדים שונים ונתברר שאין תקוה להביא הענין לתיקון הראוי ע"י אלו אשר עליהם האחריות ובידם לתקן בזה.

ונשאר החוב ע"פ תוה"ק להוציא ההוראה ש ל א ל א כ ו ל ה ב ש ר ע ד ש י ת ו ק ן ה כ ל.

חושבים אנו שזה צריך להספיק לישרים בלבותם ההולכים בדרכי התורה, להבין יסוד כל הענין לאשורו.

.

אולם מחמת גודל ההשחתה שמלאה הארץ, שתוכחת צדיק והוראת חכם נרמסת באופן כה שפל בראש כל תוצות וכבוד חכם מיוחד בדור זקן ויושב בישיבה מרביץ תורה לעדרים מעופר לעפר, לשבור כח עמוד הדור בהשבת רבים מעון וגדירת גדר ועמידה בפרץ. וכשנפן כה וכה לראות אם יש מלומדי תורה ורבני-ה שיכאבו את עלבון התורה ואת בזיון חכמי-ה, לקיים מצות לא תגורו, בושה חכסה פנינו.

לכן ראינו לצרף לזה מכתב תוכחתו והתרעתו של מאור ומוכיח גדול בדורינו שקנה עולמו במסירות נפשו, שלא חס מפני כל להסיר חרפת השתיקה מעל הכלל, ה"ה מוה"ר רבי משה רוב הלוי בעק שליט"א (הגם שלפי האמת, מה שנגע במכתבו הנו רק חלק קטן מהמציאות וממה שיש לעורר, מסתפקים אנו בזה לעת עתה).

כן סיפתנו כתב החלטה של אפיס התאחדות רבנים, הנוגע לבירור הענין, וריו להבינו מעט מצב הרברים על אף כל הכסויים, ורב"ז לע"ע.

א

וזאח למורעי: אשר המכוון ברברי בקורחנו הוא נגד הקבוצה של יחידים שחפשו את הנהגה הצבורים והנהלת מוסדות התורה והחסד והצליחו להתמצא ב"טובות הנאה" שונות מחרעי-רונג, -והללו נהיו למתוכים, כאילו רק טובת הצבור הם דורשים, ובזה מטילים מרותם על הכל.

ובנוסף על כך הנם מטילים תחתם ב,טעאר', אף על רבנים, אשר על ידי זה לא רק שיראים ופחדים להוכיח בשער, וכ"ש לנקוט עמדה ורעה עצמית נקי', אלא גם שבעל-כרחם נסחבים לתוך מערבולת דרכם ורצונם הנלוזה.

ועד כמה מגיע אלמותם, נקח לדוגמא, מה שנעשה נגד רב מפורסם ובנו המו"צ -אשר השולטים שחפו אותו בתוך ועד שהקימו כאילו לתקן את פרצת הניקור- וכשנגשו לתקן הענין בכובד ראש, מיד החלו בריפתם בכמה וכמה דרכים, והכריחו את הרב לחתום על צורה של הכחשה נגד דעתו על המצב, ולא זו בלבד אלא כשרצו לקבוע במקולין שחתה השגחתם, שלא יכניסו רק חלקים שאינם צריכים ניקור, כדי להנצל מהמכשלה הקיימת,

נאלצו מההנהגה לבטל את זה,

ולא נרגעו עד שבפיהרסיא לפני צבור גדול בין כותלי ביהמ"ד הגדול דקהל ייט"ל וומ"ב התנפלו על המו"צ הנ"ל באמצע התפילה (ביום א' פר' ויצא) וחסף הסליח והתפילין שלו וזרקם בבזיון לארץ בצירוף קולות וחירופין ולשונות של גנאי עליו ועל כל המתדיעים

על הזהירות בכשרות, ולא קם רוח באיש למחות ולמנוע, ויר השרים והסגנים במעל. ובעו"ה המונים נלכדים -באין ברירה- וכסומא בארובה ילכו אחרי אחרי כל מה שנעשה עמחם, וכידוע שהכח להנהגות הללו שיוכלו להתקיים ולהחזיק מעמד -על אף השחתותיהם המתגלות מזמן לזמן לרבים- הנם רק ע"י שיש להם כתב - עת צייטונג, המדעשת עולם ברברי פלסתר ומבלבלת את הצבור המסור בידם בבלבולים ופראפעגאנדע רועשת שגונבת את לבם ומשבשת דעתם.

וכמו"כ הקבוצה מההנהגה המשתלטת בנדונינו זה, גם הם כהאחרים אשר שפתם אתם ע"י עחונם המכונה "דער איר" המשתורר ומכוון את מהלך המחשבות של חלק הגדול מהצבור וראשיהם, ע"י ריבוי חומר הפלסתר המופץ על ידי כמה לבלרים שרייבערלאך בחדירות מרי שבוע בבתי רבבות יהודים בכל העולם, משרה אנדרלמוסיא ובלבול הדעת, ומשתיק כל קול אנחה של יהודי ורעת תורה שלא ישמע בעולם כראוי.

אין אנו מזדקקים בהקדמתנו הזאת בעצם ענין פרצת הניקור שלפנינו ובפרטי השערוריות שמסביב לזה, כ"א ברצוננו לעורר ולהחריע על הערות הנורא שנתגלח לנגד עינינו, באיזה אופן וצורה מתייחסים לענין תוריי ברור ופשוט כאיסור חלב, ולהתעוררות מחכם מובהק ברור לאפרושי מאיסורא, ושמחנכים ומרגילים את רוב הדור להשתתח כזאת ה"י. כמו כן לא באנו כעת לסכם חשבון הני בריוני אשר יצאו נצבים ברברי נבלה ועריצות נגד קדוש עליון ולוחמים מלחמת ה'.

גם לא להתווכח והוכיח, ווער איז די, באן' פון כלל ישראל, און ווער זענען ראס די הינט וואס ביללען-די גאנצע צייט- (פתגם השסוי של הפלסתר ה"איר"יסיסט) על איזה באן נוסעים הללו שחידשו בדורינו את ההשמצה והזלזול מהציונים והבונדיס-טן בכינוי, די שווארצע, על שלומי אמוני ישראל.

ג

וכמובן לא נבא להספל ולנבל עסינו, עם שטפון דברי נרגנות השמצה וגניבת דעת שמלאח את כל חללי עולמינו לעת הזאת.

ובמיוחד מ"כתב העת" הנ"ל המלא חרפה, שנוסף על מה שהוא מפסס את המוני קוראים מסאריה ישראל ברעות ורגשות הציונות והנכריות, עוד דרכו מלאה מרמה, רשעות ונחינת חיתה בארץ החיים, וממנו עיקר הסכנה לדור לשאריה הנוחרה.

קובעים מציאות בעולם, כאילו אין חורה ואין הוראה, אין דרך ארץ ולא נימוס, רק העתון הוא הקובע בכל ומכריע כל הוראה, משפיל רמים ומגביה שפלים, מבייש ומלביץ מבזה ח"ח אמיתיים ויראי חסא ימאס, מרומס ומכחיר גדולים של שקר מכתות הציונים למיניהם, רח"ל.

ועליהם הכתוב צווח: שפתי חלקות לשון מרברת גדולות אשר אמרו שפתינו אחנו מי ארון לנו.

ולכל בן דעת המבקש אמת ויושר, יספיק בהשוותו את הדברים כהויחן, דברי חכמים אשר בנחת נשמעים, ודברי אלו שכנגדם, ולמוחר להאריך בהסברה.

אך על זאת האחת, חובה על כ"א מִיִּשְׂרָאֵל למחות בכל חוקף ועוז על החוצפה שנחרש לאחרונה, שעל כל חביעה ואשמה שמוכיחים, באים בעלי החקלה ואלו שאחריות הקלקולים שנחזקים במשך הזמנים תחת ידם, וחולים קלקלתם בגדול הרור מרן הקרוש מסאטמאר זי"ע לכפורי ידיהו בו ז"ל לכסות קלונם למען המשיך בקלקולם ושרירות לבם, ללא פחד מאימת שמים על עלבון הקדושים אשר בארץ שקוב"ה חבט ביקרייהו, ה' ישמרנו.

ה

ואולם זאת מן ההכרח לברר לפני הקוראים היסוד העיקרי לכל הענין, כדי להבינם את מצבינו הנכון.

יש לדעת, שאין ענין ניקור החלב אצל הרורפים אלא רק כפרט אחר במסדתם הכללית, שהוא, -להפטר אחת ולתמיד מעומדים בפרץ, ממוכיתים בשער- למען לא יופרעו מעומדים בדרכס ומונעים את שליטתם המוחלטת ופסיעתם על ראשי עם קודש.

ומכיון שהגה"צ מקאשוי שליט"א הי' במשך כל השנים שייר עיקרי של כח חורה ויראה, שאינו כפוף לאלמותם, וביחוד בשנים האחרונות שנחפזו יותר ויותר לדרדר את חיי הצבור בכמה יסורי היהדות, עד שהגיעו לאחרונה לקלקל את הצבור גם בענין ציונות הארורה, עניינ-ה ומטרותי-ה, והאישיות והסמכות המוכזית אשר לא אמר קשר לכל וכו' שמנעה מהם הרבה ממה שיזמו לעשות, הי' הגה"צ מקאשוי שליט"א.

כן הי' בענין הפרצות והשערוריות בדבר חבורת "הצלה" שנשתלשל ע"י קלות ראש לחילול

שבת רח"ל, וכן נפצא בלימוד מלאכת הנשים אומנות "מילדות" לאנשים אברכים וכו' וברבר הנליזה רוח הכוזב של שמירה והגנה עצמית, וזה עתה בשערורית בחירת הנבלים

הציונים, קאטש וסאלרזאר, ולחלוק להם כבוד במרכזי החרדים במרכזי החרדים, ולפני תינוקות של בית רבן, ולבסוף בבחירות הכלליות באמריקה עשו יד אחת עם הסתדרות- הציונית, הפועל המזרחי והאגודה הבוגדת והנגררים וכו' עבור האינטרעסין הברורים של המדינה הכופרת, היינו: החלשת הכח של הפרעזידענט של אמריקה, (שנקט עמדה נגדם) וארגנו את כל הצבורים שיבחרו למען הפארטיי המנגדת אותו, הרעאקראטיין,

ולחרפתינו, השתתפה הנהלת והנהגת סאטמאר בענין יחד עם בעלז וקלויזענבארג וכו'. ואכן צהלו ושמחו כל העתונים שלהם במפורש, על הצלחת המדינה הציונית בכח הבוחרים היהודים, (וכיוב"ז עוד ועוד).

כה התנהלו מאבקים רבים להדיא, או בעניינים שהגה"צ מקאשוי לא נתן חתימתו עליהן עם האחרים ועי"ז נכשלו מזימות.

והמשתלטים לא נמנעו מלהפר פסק רבנים שהצטרפו אל הגה"צ מקאשוי שליט"א, במודעה "ואת רוח הסומאה אעביר מן הארץ", ובזרון ובשאט נפש פעלו להיפך מדבריהם, וביטלו הפסק ללא כל ר"א וערך כל דהוא, וללא בושא פרסמו הודעה בחתימת הארגעניזאציע "כתב ביטול" להאיסור של הרבנים.

והגה"צ מקאשוי שליט"א (אשר כל הזמן נאנק דום ונזהר מדברים בפהרסיא מפחד הירוס) יצא בקול חוצב להבות אש בדרשתו הידועה בווייליאמסבורג יצ"ו, שחובה ע"פ התורה על כל יהודי להשתדל בכל מאמציו, לשבור את ההנהגה העכשווית, שפוסעים ברשעותם על ראשי עם קנדש, ורומסים בבזיון את דעת הרבנים, והחובה לגרש את אלימים הללו מהנהגת הצבור ולמסור זאת לאברכים יראי ה' ובני תורה, והוסיף להתריע שאם לא יעשו כן יצטרכו ח"ו לעקור מכאן, מפני שכל היהדות בסכנת כליון רח"ל. והרדיפות והעלילות, ההשחתה והעריצות שמעוללים הללו בהענין שלפנינו, יוכיחו למה מסוגלים המה, ועד כמה נלכדים הרבים בשחיתותם, מהשפעתם ומפחד הסעראר ודיקטאטוריע. באופן כזה אשר אפי' שמץ מזה לא נהגו נגד בעלז ולובאוויטש הבוגרים, שהתקיפים מתימרים, כאילו במצב מלחמה המה עמהם,

ובמאבקים הנזכרים ובפרט במאבק האחרון נגד בחירת המנוולים הציונים הידועים, התגברה כח הסטרא דקרושה, שדברי רב אמיתי נהי-ה לכת השפעה לחוגים הרחבים, וגם הבקיעה וחרר לצבור סאטמאר הע"י המרוכא על ידם, ואף הראשות שלהם לא הועילה ולא יכלה להגן בעדם.

לכן כשהזדמן ענין הניקור לידם, -כשבוע ימים אחרי הדרשה חוצבת להבות קורש, ראו את המציאה ונפלו עלי-ה כדי להציל הקרקע הנשמטת מתחת רגליהם, ואימצו את כל כוחותיהם למלחמת חרמה, כפי שאומרים המה בגלוי שעכשיו הגיע הזמן להשתחרר מהמוכחים בשער?

כזאת הוא פני המצב האמיתי שאנו נמצאים בו, ואם נחריש לעת הזאת, אם פני זקנים כמו הרב מקאשוי שליט"א לא נהדרו ולא חררו מאימת הדין, ולא חשו על חילול ה', מי יוכל לעמוד כנגדם לגדור גדר ולעמוד בפרץ, וא"כ ח"ו לא יבצר מהם כל מה שיוזמים לחבל כרם ה"צ, ואנא אנו באים.

ומי פתי לא יבין -אפי' מי שרחוק מבקיות בענין הנוכחי- גודל המסירות נפש שהי' לפני הרב מקאשוי שליט"א בצעדו זה להוכיח בדררא דממונא וכבוד הנוגע לרוב צבורים. ומה תשתוחח כל נפש, למראה הבזיון של התייחסות העדה" בירושלם והעומדים בראשה עם עתונם, לנגד אחד מיוחד מגדולי הדור, שאין לנו שני דוגמתו, ועדיין לא רחוק הזמן שהתייצב במסי"נ לצדם -והיכן מדת הערכה וד"א והכרת סובה, ואיך לא חייבו את עצמם שעליהם לשאול דעת תורתו, ואיך הפכו את מי שדבריו הי' אצלם כדא"ח ל"תאלמנה שפתי שקר, ואיך לא חשדו עצמם לנוגעים בדבר, והאם הפראפעגאנדע של בזיון תלמידי חכמים רבנים דיינים ורמי"ם, הוא רק כשנוגע לצד שמאל.

הביטו וראו מה שמואסים בתוכחה עוללנו לנו בעקשנותם, לגולל עלינו חרפה ובזיון וחילול כבודינו, שסבבנו בלעג ובוז ממשנאינו למיניהם, ובראשם האגודה והכת הבעלזאית המחרפת ומגדפת, שמקיימים את הכתוב (תהילים סט) אשר הכית רדפו ומכאוב חלליך יספרו תנה עון על עונם וכו'.

קמד שאלות ותשובות יו"ד סימן ד' דברי יואל

השדה כן יליץ בעובדיו, כמעט פסקה חזקה כשרות
מסחם ישראל.

וּלְפַעַם ד' הוא מוכרח מש"ס ופוסקים, שהרי מקור
פלוגתה הרמב"ם והראש"ד ז"ל אם יש לסתם אדם
חזקה כשרות, הוא מגמרא עבודת זרה דף ל"ט דתניא אין
לוקחין בסוריא וכו', ועיין רמב"ם הל' מ"א פ"א הלכה
כ"ב ובכ"מ ובלחם משנה שם טעם פלוגתתם, דהרמב"ם
סובר דסוריא לאו דוקא אלא כל חו"ל בכלל וכ"ש הוא,
ולא צ"ל לאפוקי אלא ח"י בזמן שהיה כולו לישראל,
ובזמננו"ז אף ארץ ישראל דינו כחו"ל, וראש"ד ז"ל סובר
דסוריא דוקא בשביל שהיו תשודים אבל שאר מקומות
שאינם תשודים לא. והנה אי אפשר לומר דסוריא הי'
אז מקולקל לגמרי, כי הי' דרים שם הנאים ואמוראים,
ובמקום שהיו רבין ותלמידיו כזמן התנאים הי' הרבה
תורה ויראה, גם מלך הספרא אלו היה מוחזק שכן או
אפילו רובן תשודים למכור דברים האסורים, לא הי'
נריך להשיענו שאין לוקחין שם מסחם צ"ל דפשיטא
כל דפריש מרובא פריש, וע"כ שהי' רק חשדא מלוי שם
באופן שחששו חז"ל למיעוט המלוי ולא נתנו שם חזקה
כשרות לסתם בני אדם, ועי' תוס' שבת דף י"ג ע"א
ד"ה רבא, דאף דרוב ע"כ מעשרין הם ומה שאמרו
בסוטה (דף מ"ח ע"א) שלא היו מפרשין ל"ל שלא היו
מפרשין כולם, מ"מ חשו למיעוט בדמאי יותר מצמקום
אחר משום שהוא מיעוט דשכיחא עובא, וא"כ ע"כ
ל"ל שצ"שאר עניינים שהחירו חז"ל ליקח מסחם אדם
נחזר להם שלא הי' ההשדא אפילו בדרך מיעוט השכית,
כי גם בדמאי לא הי' החשש אלא עבור מיעוט השכית,
וזה דעת הראש"ד בהשגותיו שכתב דלא חשידי, ומשו"ה
גם לדעת הראש"ד אי"ל לומר דכלל כ"ל דבכל מקום
יש חזקה כשרות, דברי סוריא יוכיח, והדברים סתומים
בגמ' בגבול הזה למע חששו בסוריא, אבל מדחזין בדמאי
שחששו למיעוט המלוי אף היכא דרובא כשרות, חו
אי"ל להקל יותר גם במקומות אחרות וילמד מהם מן
המפורש. ובזמננו שרצתה המכשלה והקלות רח"ל,
והתורה והיראה נתמוטטה בדיוטא התחתונה, לא עדיפי
מסוריא. ובעובדיו אין הנחשדים מיעוט המלוי אלא רוב
המלוי, ואין לנו לסמוך על חזקה כשרות אף לדעת
הראש"ד ז"ל.

ה

והפנ"י בגיטין דף י"ז הקר על חזקה כשרות מה ע"כ
דלמא מצען איהא לגולם לא הי' לה חזקה כשרות,
וכתב דפ"כ משום דאזלינן בזה רובא ורוב ישראל המה

ופוסקים, אין הכוונה דווקא שיתקבל עדות צנ"ד שז'
האיש עבר עזירה זו דכח"ג גם לעדות פסול, אלא
אפילו חשדא בעלמא שיאל עליו קול קלא דפסיק או
קלא דלא פסיק מקרי חשוד, והביא ראיות לדבר יעו"ש.
ובתחלת דבריו שם סימן קי"ט כתב איזה פרטים בהלכה
זו אשר יש לפלפל עליהם עובא, אבל בפרט זה הביא
ראיות ברורות, וגם מדברי הרשד"ם הג"ל נראה ראוי
לדבריו, ועוד ראיות מכמה פוסקים ראשונים ואחרונים
ואין להאריך. וא"כ הקצבים האלו שיאל עליהם קלא דלא
פסיק שהביאו צער הנאסר וקראו תשודים אף לדעת
המחבר והראש"ד, ובפרט שאין לך רגלים לדבר יותר
מה שלא הביאו השליח צ"ד ליכנס, שצ"ב הראו לדעת
שהשדא גדולה עליהם ופרקו מעליהם עול השגחת הצ"ד
שזה פירא גדולה שאין לשער, ולכל הדיעות אסור
לקנות מהם בלי משגיח כראוי, וקו"ח אם המה קלי
לדעת כמו ששכיח רובא דרובא מהקצבים שבזמננו.

ד

וקדושת זקני צי"ט"פ דדרשות לנביא"ז אוח י"ב
כתב בחמ"ט דדרשה וזלכ"ק: נריך לעשות משמרת
וסייג לתקן מקולין מיוחד כשרות וא"ש נאמן עומד.
על גביהן להשגיח ע"ז צע"ה פקיהא שיכ"י הכל כדא
גם צעניני ניקור ודומה לה צע"ה דהנה חוץ ג', ולא
חאמר הלא לא כדורות הראשונים דורות האחרונים
צימים הראשונים היו עובים ויראים יותר ומה נשתנה
היום לתקן ולחוש על מה שלא חשו הראשונים וסמכו
על חזקה כשרות, דא אינו דחשבתו צ"ל בשביל שהדורות
הראשונים היו הכל יראים ושלמים וחרדים לדבר הי' עד
שלא היה ראוי לחוש על שום אדם אפילו מכשול שוגג,
לא כן עתה כי המלא חמלא מצני עמנו אשר לא כן
ועניני מלאכה הבשר לכל מסור, ע"כ אפילו מה שאכלו
אבותינו הראשונים ראוי לנו שלא לאכול כי אם צעשות
משמרת וכייג וגדר שיכיה כשר צודאי בלי שום ספק,
עלכ"י יעו"ש שהאריך עוד. ודרשה זו אמרה צעת
אשר העמיד מקולין בסיגעט אשר ממש מסר נפשו על
דבר כי הקצבים השליכו עליו בליה לתוך ביתו בדרך
החלון אין גוריה בדי טרמית ר"ל וניל כמעט בדרך
נס, גם צע"ה הי' לו כמה מתנגדים בזה כי היו הרבה
היו כדעת וכדומה, חז"ל הוא לא נח ונח שקט צלל אחר
עד שעתה צידו להעמיד השגיח כראוי עד היום הזה.
ובמ"ש שאין ראוי מדורות שלפנינו. זה מצוהר גם צע"ה
שלפי קלקול הדורות נריך להחמיר יותר שלא להאמין
לסתם אדם. והמהר"ם שיק בתשובה חיו"ד סימן א'
כתב שעשוי שהתורה והיראה מתמעטים והקלות בליץ

כמו הרעראר שבזמננו

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the current situation and the goals that need to be achieved.

18-6 2000 2000 2000

קמנו
ד' כ"ב, י' אלול
י"ד סיון ד' ר"ח
תש"ל ו' תשובות

[illegible]

והיו ידיו דוחצות נכבד
במחבר בשיפתו אל כל ישראל ושמחתו לים.
ודבר וילגו מכל מקורן בישן, וחבר לראות
הדשני' ירחב ויפח את לב פמו בני ישראל לבור

מ.א.י.מ.

[illegible][illegible]

3

[illegible]

שאלות והשפחות
י"ד סימן נא
דבר, ולא

[illegible][illegible]

ה'תרצ"ב

[illegible]

□

[illegible]

五

三

ספרים נחלקים

RABBI RAFAEL BLUM

165 HAINES ROAD #2

BEEDE RD THE S. N. Y. 10807

(914) 666-0800

רפאל בלום

ראב"ד ק"ק קאש"י יע"א

בשכונת הילכס בני יארק יע"א

כ"ד

ב"ה

יום ה' בין עשור לחמשה עשר לס' שם יזכחו זבחי צדק חשב"ג

שלו' וברכה וגמח"ס לב"ק אדמו"ר הגאון הצדיק המפורסם בכל אפסים עומד לנש
בנש"ק כקש"ח מו"ה משה סייסלבוים שליט"א אבדק"ק סאטמאר יע"א.

אחדשה"ס ההכרח יאלצני לבא בכחובים אף בימים שאין הלבליר יוצא בקולמסו
בסירדות מצוה של ימים הקדושים, כי נוגע לדברים העומדים ברומו של עולם. ומכאן
זה אבקש סליחה ממעכ"ת על הסריחי אתכם באריכות דברים אחר אך לא למותר הנה.
הנה כל הגנים שעל"ס מעט שאני דר באמריקא מנעתי עצמי כמעט כגדר שלא
להתערב בפרטי עניני כשרות והכשרים מכמה טעמים, ואף בג' שנים ומחצה שעל"ס באו
לאזני שמועות מחרידות ומכאיבות במצב הניקור כל יום מוסיף על חבירו עד שהגיע
לכך ע"י סיבות מן השמים שבעשי"ת העל"ס הביאו לפני בשר שקנו מחניות הכוחזקים
יותר טובים והראו בעליל לכל רואה כי המכשולות עצומות בהם, גלוי לכל כי
בעוה"ר אחב"י החרדים לדבר ה', מדקדקים במצות ונשמרים מכל חשש כל דהו של איסור
דרבנן ובפרט במאכלות אסורות, קהלוח הקדושות ביותר שנשארו לנו לפליטה, נכשלים
בלא יודעים באבילת חלב גמור דאורייתא שאיסורו בכרת ר"ל, מובן שלא יכולתי
להתאפק עוד כי יראתי מגורל האחריות של מי שיש בידולמחות וכו' ובפרט בעון
נורא כזה ואמרתי לא עת לחשות וחיכף שלחתי מכתב לחלמידי הי"ו שהגיע אצלם ביום
עש"ק טובה שהודעתי להם בקוצר אמרים שיש מכשולות בניקור הבשר ולכן אין לאכול
שום בשר בהמה עד שיחוקן הדבר על נכון.

בש"ק אחש"ה בא אלי הג' הדיין דסאטמאר שליט"א בשם הגאון הצדיק דסאטמאר
שליט"א לשאול אודות המכתב הנ"ל והגדתי לו האמת כאשר הוא כי נוכחתי
לרעת שהקצנים מכשילים את הרבים בחלבים אסורים אליבא דכו"ע, ואף בדאורייתא.
במוצש"ק ליל עיה"כ קרא הגה"צ דסאטמאר בסעלעפאן שהוא רורש ממני שאותם אנשים
שהראו לי הבשר יראו גם לו תומ"י בחצי הלילה שיראה בעצמו מה מצאו. מאחר שזה
הי' מן הנמנע אכרפי לו שאשתדל למחר לשלוח אליו שלוחים הבקיאים בכל הענין
היטב לבאר לו את כל ונוכחת והי' מרוצה בדבר ואמר כי רוצה שיהיו שם גם הרב
מאדווארי והרב ממאנסעווידעא שליט"א. אח"כ באותה לילה קרא הרב מאדווארי
בשליחות הגה"צ מסאטמאר שליט"א והדבר נקבע למחרת יוה"כ כאז יתאספו לרבך כנ"ל.
וכאז עד יוה"כ לא שמעתי בדבר כלום עד למוצאי יוה"כ באו והגידו לי שביוה"כ
הכריז הדיין (פ"מ) בבהמ"ד קהל ייסב לב במעמד אלפים שהבשר הנמכר במקוילין של

קהל ייט"ל בווייליאמסבורג הוא כשר בלי מקצוק. ונשחכמתי על שמועה זו כי באה, מהו פירוש הדברים אחרי שהסכמנו להיאסף ולבאר פתאום מכריזים שהכל טוב והי' בעיני כחידה סתומה. גם הגידי לי מכמה רבנים אחרים שכבר הכריזו בט"ק כ"א לעצמו שהכשר כשר, ובהוכח בקהלת יעקב דפאפא, הרה"ג ר' יחזקאל ראטה והרה"ג סדערקטין, ואף א' מהם לא קרא אלי לשאול אף שאלה אחת אודות הערעור, והדברים היו בדפסין איגרא אצלי. אמרתי לעצמי אני את נפשי ונפשי הנשכמים לי הנלתי הזוכק יסמע.

שבתי וראיתי כי בכ"ז לא יבאתי יר"ח ומחוייב אני לעשות כל אשר בכחי להטיל רכבות בישראל מעון נורא ויהי זה ראשית דרכי לערוך סכתב זה לכבוד הגה"כ שליט"א אשר בלי ספק חסרון ידיעה ועידי סקר מבלבלי אותם, ואילו ידעו מה שידעתי אני בודאי היו זועקים מרה ברחובות העיר שאכור לכל אשר בכס ישראל יכינו ליגע בנשר בהמה עד שיתוקן כאשר יבואר, ע"כ באתי בזה להודיע להדר"ג ראשי פרקים (א) בהשלכות הערעורים. (ב) סיבת המכסולות. (ג) המכסולות. (ד) התיקונים הדרושים, כפי ידיעתי וידיעת עסקנים המשתדלים בזה ובקייאם בו היטב. וכובסתני בדרךם שכאשר יסמכו דברי הנאמרים באכה ובדק כתורה יעשו.

סדר השלכות הערעורים והנסיגות לחקן

(א) לפני בערך ג' שנים ומהנה בא לכאן מנקה מוכחה הרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א, וראה קצת מכסולות והרעיש ע"ז, אף כי שם האיש לא הי' נודע אז כאן, אבל הוכר הקנין הי' דורש לעיין בו בכובד ראש ולכרך הדבר. הביטור היהידי שנעשה אז הי' יראו אסיפה מרבנים, ומהם המנקרים עכשם שהי' הערעור עליהם הם דעידו על עכשם שכסרים הם ומעשיהם טובים וסמכו עליהם, וקיבלו דעתם הכל הדבר הוא ענין של מנהג מקומות ואנשי מדינותנו נוהג כבידי קדם ואין היום לקבל מנהגים חדשים כל דרך הניקור בא"י, ועל סמך זה הכריזו ברבים שהכל כשר ויאכלו ענוים וישבעו.

(ב) מאז עד עתה לא פסק הערעור מאנשי א"י שנרעשו לשמע דברי הרה"ג בלאכי כשחזר לשם. עיקר המעוררים הם חברי הכולל "הלכה למעשה" שהכליתו לימוד ניקור ומוכחיות ונאמנות בידיעת ההלכה וחלק המעשה מוסמך והועד מפי הבד"צ בירושלים שליט"א, וכולו כיוסר על מוכחים שקיבלו קבלה כפי רבותינו הגאונים המפורסמים בדורות הקורכים שבעשטם ידעו כל דרכי הניקור והלכותיהם על בוריו עוד בהיותם בחו"ל כהגאון הנורא הגאב"ד בריסק, ר"ס סאלאנס ושאר רבני ודייני הב"ר בירושלים, ובבסך הזמן באו לעזרתם קצת אנשים מפה.

כל הערעורים והסענות לא מצאו אוזן קשבת בין אותם שבידס להקן ולא האמינו להם, כי הלא הלוי הכל במנהגים, וכן הי' מפורסם חפיד אטל כל ההסון.

(ג) לפני בערך חצי שנה נההזקו הערעורים יותר, ורב גדול א' התחיל להסתמל לעיין בדבר, והתחיל קצת לראות מכסולות, ויצא מזה קצת אסיפות רבנים יחידים וקבץ בכנוכיא, אבל התבטאה למעשה לא היו ולא כלום.

(ד) באמצע הקיץ באו איזה עסקנים והביעו שהתאחדה"ר הזמין לכאן שני מנקרים היותר מומחים ומפורסמים בדרךם ויראם בא"י והם יבררו ויבארו ואז יראו המבב האמיתי וכה ברין להקן ויעשו הכל בשינועא באד בלי שום פירסום שלא יפגע כבוד רבנים או קהלות קדושות. התשובה להם היה כי אין להתאחדה"ר שום כייכות

לכשרות הבשר וע"כ אין רצונם לשלם ההוצאות, רק אם המציעים רוצים יכולים להביא המנקרים על הובאות כל המציעים עצמם, והם הסכימו גם לזה למען זכוה הרבים. טוב היתה אסיפה של קצת רבנים והחליטו שאינם מסכימים לזה כלל, אלא התאחזה"ר הכלה כלוחים לא"י לברר הבשר שם.

(ה) במסך כל הזמן הי' הרבה משא ומתן בין העסקנים ובעוררים לרבנים שונים עד שבחודש סיון העל"כ הביא הרה"ג הנ"ל לעסק בענין החלבים הדבר לאסיפה הידועה של חברי התאחזה"ר עם המנקרים, ומאותה אסיפה נהוודע להם במקצה, והחליטו להקין איזה דברים שראו בהם בעצמם מכהול, ושלחו רשימת הדברים הללו בצינעא למסכר קטן של רבנים בלבד בע"פ או בכתב כדי שיצוו לנהוג כן בחניניה שהתה הסגחתם, וברשימה זו עכ"כ הודו בבקצת. הרשימה עצמה היתה כוללת רק מקצת דברים הצריכים חיקון כפי שזמקו מהכערערים, ואף דברים אלו לא נכתבו כהוגן לפי דעה המוכחית, וחלבד זה כמעט שלא נסכע הדבר לכל אותם שהיו צריכים לשכוע, ולא באופן ובדרך ההחוייב עכ"כ הורה. (גם יש בשר הנקנה יחד זמן זה שניאר עליו חלבים שכונו באותה הרשימה להסירן.)

(ו) כמה עסקנים ניסו לדבר עם רבנים מכסירים לעוררם על הנעשה, ולא נעשה דבר, כהחת חסרון ידיעה ובקיאות בדבר. לדוגמא הי' רב אחד נוהג הכשר על חנוה מקהלה גדולה כשבאו אליו כני אנשים לעוררו על הנעשה בחנוהו לא רצה לשכוע רק צעי עליהם ודהאם בשהי ידיים, וסאז ועד עתה הולך וכפרסם שהכל בסדר. מורה הוראה אחר נותן הכשר על חנוה מקהלה גדולה כשעוררו אותו על מכהולות אכר שהוא רובה לילך ללמוד ניקור בעצמו כדי שיבין, טוב רצה לחקן והזר בו אחר שדימה בדעתו שא"כ חיקון יזהר רק לצווה לקצב לעכוה כרשימה התאחזה"ר הנ"ל ורי בזה, הגם שמה שהדברים שהיו כהובים כרשימה הנ"ל צריכים אומנות מרובה ולימוד מפי מורה. ועוד בהנה.

(ז) האדמו"ר מוויזשניץ שליט"א במאנסי בשמקו קצת הדברים ואחר שראה בנו שליט"א מקצת התיכות בשר כאלו הנקנה בחניות המהודרות, צוה להכריז שאין לאכול בשר עד שיבורר. ועד עתה קומד על עמדו במקודה זו. (נוסף ע"ז שלה אה א' מאנדיו שלמד ניקור ע"ד אונגארן לראוה אה הבשר, וגם הוא הקיד לו שהכשב נורא). אחר הכרזה הנ"ל היו כמה רבנים שבאו לסעון לאדמו"ר מוויזשניץ, והוא בשלו שלא טוב וצריך להקין, והמשובה ע"ז כהם ב"י אחר כמה שבועות שהכל בסדר ויאכלו ענוים וישבעו כדלהלן (סעי' י').

(ח) באסיפת התאחזה"ר הנ"ל נחגלה מקצת מהמשב הנורא, לדוגמא הי' שם מנקר אחד שמחזיקים אותו כהכובחים ביוהר בין מנקרי אונגארן וסומכים עליו ועל חבריו כאד וכשהראה לפני הרבנים אופן הניקור הוביא מחחת ידו כבד בחזקה מנקר ונשאר עליו חלב גסור, ונעשה שם רעש גדול במנקרים אחרים שהשאר חלב. גם נהגלה שם מעשה בחלב הסהול שהוא דאורייתא.

(ט) בכ"ו הנ"ל העל"כ כשהי' הרב הגאון האדיר אב"ד דירושלים בקריה יואל בהילולא של רבה"ק מסאטמאר זי"ע הפצירו בו כני פעמים אנשים מסויימים שיחתום על כרוז שהכל מסודר וטוב בניקור הבשר באמריקא בלי שיהי' לו כום ידיעה או בירור בדבר. (מובן מאליו שסירב ולא חתם).

(י) בשבוע שלפני ר"ה הגיע לרבנים מהתאחזה"ר מכתב עה הנקרא "התאחדותנו" והדפיסו שם דברים שהם מכוונים ליחן הרוסס שכל הסערורי' בענין הניקור אין לו

כל יחוד, ולחזור זה שירבו סכנת מהבד"ל שיש לשמור בזה על רבנים המבקשים
בהרבה"ב, ובאותה שעה מסר נדבם ב"דער זיד" מא' המבקשים ביותר בהורגים שהכל
טוב והחודר, וב"ז השאיר רושם על הקורא בכל הדבר נותר לאכלו בלי חשש ופחדות,
וב"ז אחר שבבר ידעו מה"ל ויעוד מקורות חונים בהרבה הכירות ומסכולות.
זלה הם קטת מהדברים שעברו ויש הרבה יותר וקשה לפרוט.

חיבת המסכולות

והנה לשם ריהטא כל עובר יחתוט איך נהייתה הדבר הזה איך אמר הקטבים
שוכרי חורה ומטית יכסילו את הרבים באיבוד כרת ר"ל, ואיך אפשר הרבנים האונים
והדיקים לא ירגישו בדבר ולא ירצו להקין ויסכסכו על שמועות בורחות ויכסירו
דברים בלי חקירה ודרישה ובירור ובפרט אחר דים קלא דלא סק ההולך וחזק
במקורות דין מסכולות עצומות, וב"ס כשכבר נהגלה קצת דברים לעיניהם.
א' ההרבה ע"ז הוא רשימת הסיבות אשר יבוארו כאן, ונוסף עליהם הוסיף
דו"ר מצב היהדות בכל"ל היום ודעת בעה"ב הוחקת ולוחשת על הרבנים למסול דם ורבי
חברים אונים לעמוד כנגדם כרבונם האמיתי מפני ההראויות והגזירותיהם, הקריהם
והיהויות אשר רבו בכל דבר אשר אין כאן המקום להאריך בו. זהו בדרך כלל.
ובמקרה פרט המלבים יש כמה סיבות ונכרסם בקצרה.

ב' הרבנים האונים במעט האין בקיאים בהלכות ניקור ובדרכיו למעשה ובהכרח
יבטלים על הבנקרים שהם הקטבים. (ויש רבנים הזוכרים מעט מסנים קדמוניות בה
דראו או שמעו, או שלמדו דעה קשה אחר הערעורים, אבל לפי דו"ר הכופרים ה"א
להיות בקי להבין באופן זה). וכיון שבהכרח סומכים על הקטבים א"כ בידי הקטבים
לדו"ר לבנם כרבונם בעדותם וחלקלקות לכונם, ולדאבוננו העליהו בזה באר.
ג' הבנקרים רובם למדו אחד כהסני, ואין יסוד חזק למקור ליכודם. וב"ז
בריק המעשה אבל בחלק ההלכה אינם יודעם כלום, וכל מעשיהם כמעשה קור בלשם,
וצלם הואי כחלק מאומנות הקטבות, ובהרבה חניות מסתמיות לטורך זה בקלים ורקים
ע"ה, כועלים בכירים שהראו להם השעולות שעליהם לעשוה.

והנה ידוע מני סכרים ובפי בומחים כי ניקור קשה ומסובך יותר כשחיסה, ואם
כשחיסה מריק א' לימוד ההלכה על בוריו. ב' לימוד למעשה המוחה מוסמך. ג' כתב
עדה כדוחם מוחה שיודע האומנות. ד' כתב קבלה כרב שיודע איך לנמנה. - כ"כ
וק"ו בניקור העריך כל זלה.

ד' מספר המועט מהבנקרים הזקנים שעליהם סומכים על מה שקיבלו בונים
קדמוניות רובם דרובא ריו כהוגים כבן כ' ולכל היוהר כ"ר שנים כהאלה הכלחמה,
ובימי הזקם הוסקה הסמיטה הכסירה לגברי בהרבה מקומות, ויש שהי' ההפסק להרבה
מנים, וידוע המומחים שאם מוסחה ורגיל בניקור אט מספיק עבודתו לאיזה מניס יומם
לגברי, וא"כ על מי סומכין בזכירה קבלה ניקור אונגארן.

ה' באונגארן לא השתמשו כלל בחלק אחוריים אפי' יט ניקור, נכחא שכל בה
שניין לחלק אחוריים אין שניין לזכור כלל מאונגארן כיון שלש השאדנו בו ולא
ניקרו אותו. (ואם הי' בנקר מעשה כן על דעת שמו הרי בזה עצמו הי' נכח
מאומנותו.)

ו' הלכנים בכל מקום לא הי' לקצב דריסת רגל בהנחה אלא בשעה שהי' הם

בהרבה חניות נזהרים עתה כבר מאד מפני הערעורים שלא למכור חתיכה שלימה
 דאפשר להכיר חלבו עליו, ובחנות של קהלה גדולה אמר בפירוש שהנהלח הקהלה פקד
 עליו שלא ליהן חתימה הסלימה לשום קונה, ועוד הרבה כאלה.

(א) ההתייכות בשר-הביאור לפני נקנו ע"פ עדים נאמנים - (ביודעי ומכירי
נאמנים כמאה קדים) כלוקם מערך חמש עשרה תניות היוהר כובים. מרוב תניות
קנו הרבה מיני חתיכות ויש שכללו כמ"פ גם חתיכה אחת פעם אחר פעם כדי לברר היטב
ומכל התניות כולם בלי יוצא מן הכלל לא ה' אף אחד שהי' נמי במשפלות.
ההתייכות שהראו לי לא היו כל כה קנו שלא הי' מנאי וצורך לראוה הכל.
(ב) חמש עשרה התניות הנ"ל שנמצא החלבים בבשר שלהם, כוללים גם אותם שרופים
לדמוה לעצבם ולומר לאחרים שהם נקיים ולא מהם המדובר, אלא שאין רצוני לגלות
שמות תניות ומה הם החתיכות שכתבתי בהם וכו' כי אין זה כוונתי, ודרכי מעודי
בדרכי שלו' ולא לבזות ולהספיל אף להרבות בחלוקת ח"ו וע"כ מנעתי מלגלות זה
להדיא אף למי ששאל ע"ז, ועיקר מטרחי הוא להודיע כי מצב הניקור בכללו באמקריקא
הרום עד היסוד וא"א לאכול שום בשר בהמה כלל עד שיתוקן כראוי.
(ג) כבר נתבאר למעלה שהי' מחתיכות הללו שנקנו בחלב אשר עליהם אחר שכמה
מחברי ההאטה"ר ציו' בנינעא להסיר אותם החלבים.
(ד) ע"פ המנקרים שהיו עם נעיה רשיכה כי"ב חלבים שנמצאו על אותן החתיכות
ואלה הם שמות החלבים:

(א) כריפה קאלנער נמצא מחלק האחוריים עם חלב מעליו.

(ב) קצה הצלע הי"ג.

(ג) קרום היוותרת כעס.

(ד) חלב סתחת קרום היוותרת.

(ה) קצה הקרום העב העל הכסלים.

(ו) קרום הדפן שהוא הקרמי דכפלי.

(ז) קצת חלב הכליות על הבשר עם של הסרפס.

(ח) הלב סעל השפונדר.

(ט) קרום הדק על הראפלע וחלב שתחתיו.

א ו י ד א ס ו ו א ס א י נ ס פ ר
פ ר י ת מ ר י ם ו ו י ל ע ר
א י ז נ ר ע ד ע ן ד ע ם ע ו ל ם
ד א ר ע ר ש ק ר י ם ג ל ו י י ם
א ז ד י א ל ע ח ל ב י ם ז ע צ ע ן
מ ו ח ר , ע י י ן ל ק מ ן ב ד ף
ע " א ע ד ס ו ף ה ק ו צ ט ר ו ן .

(י) סחוסים של בלע י"ב וי"א וכו'.

(יא) בסר שבין בלע י"ב לי"ג עם הצלע.

(יב) חוסי רכפלי מקצת מן החוס.

(ו) החלבים שהרכיבה זו אף כי מועטין יש לחלוח במנהגים (וגם בזה יש חילוקי דיעות אם חלוי במנהג ואם מנהג אונגארן הי' להיחרא) אבל רובם אינם חלויים במנהג כלל ואכורים לכו"ע ובכל מקום בעולם, ויש מהם מראורייתא, וכמבואר בכל ספרי ניקור. כל מנקר בקי ידע מחוך הרכיבה שהרבר כן, וסאין לבלעל בזה.

(ז) טעות גדולה נפוץ בין העולם ואף אצל רבנים שכל המרובר הוא בקנין בלע י"ב וי"ג (אף כי זה עצמו היו נוהגים לאיסור ברוב המקומות), שרבר זה הוא רק א' מהרברים, אבל יש עוד הרבה רברים שאינם סייכים למהלוקת הבלעות כלל. וטענות כאלו הנכונות בהמון, כמו מנהג ובלע י"ב וכו' מסטטס המוחות ומבלבל הדיעות.

(ח) אין לדייק מהרכימה הנ"ל שאין בכסולות יותר מזה אלא שהכבר שהביאו לפני הי' עליו אלו, אבל גם היו עוד ענינים בבשר שבידע שלא הראו, וחוף מזה מובן שכן הנמנע לקנות כל מיני בשר מכל הנות כרי לברר הכל בחמת היגיעה ורמים מרובים בעולה.

וכבר נחפרסם גם גביית עדות מחלבים שכתבו על חתיכות שנקנו בעה שהאדמו"ר כוויזשניץ בזה הכרזהו.

(ט) מלבד זה טראיתי בעצמי נחברר ככמה מקורות נאמנים אשר אכ"ט להאריך בהם במכולות שונים, ופשיעה וחטרון יריעה קבניקור.

(י) חוף מפשיעה בניקור עובדים על מנהג אונגארן שאסור להסתמש בחלק אחוריים כלל אפי' בניקור, ונהבדר בבירור גמור שבבית המטבחים כאן חותכין עם חלק הפנים חתיכה גדולה מחלק אחוריים ושולחים אותו לחניות ואנו חלויים בזה ברחמי בעלי ההניות הקצבים אם מסכימים להפסיד ממון הרבה בקביעות ולזרוק חתיכה זו לאשפה, ואם יורק כמה לחחור, או שיסתמש בו לקונים בגלוי או בסתר, ובמציאות נחגלה סכמה חניות מוכרין חלק זה בפועל בלא ניקור, וכ"ש שיש שמנקרים (לפי רעחן) ומוכרין.

(יא) הקצבים עצמם מעידים שמוכרים לעשות סאלאמי וווארסטן בשר שאינו מנוקד, ושהסאלאמי אכור, ועכ"ז כולם מוכרים אותו בחנוהיהם.

(יב) כל הבשר הנמכר לחנות (האלסעיל) בכל קצווי עולם נשלח בלי ניקור כלל, ונמכר לבעלי חניות שרובם (בחוף לסכונות החרדים וכו') קלים שאינם נאמנים כלל שינקרו הבשר, והמון הקונים סומכים ע"ז שהבשר הנמכר הוא מסחיטת גלאס שברוקלין, ולא עולה על הדעת לסתם אדם שיש חשבות של חלב ושצריך ניקור ובקיאאות ונאכנות בזה. יותר ממה שכתוב כאן יש במציאות הכסולות, ובנסיונות שניסו לחקנו במ"ך.

ג' סנים וחבי שעברו על"ט, והכצב נורא ואיום ר"ל, וכל הענין מבהיל הרעיון ואף לעצמי נראה אני כחולם חלום, אלפים ורבבות בנ"י נפסלים באיסור חלב הנורא ואין דורש ואין מבקש לחקן, וכשנעשה איזה רעש בעיר ממהרים להתאסף האין להכתיק ולהוריע כי יאכלו ענוים וישבעו, והמון עם הולכים לדרכם ברברי לעג ובוז וטענות של הכל שאין קץ לרברי רוח.

ע"כ אליכם אישים אקרא דבנים גאונים וצדיקים אשר בית ישראל בצל כנפיהם יחסיון אנא חוסו נא להודיע תומ"י לרבים כי ימנעו לעת עתה ממכירת וקנין בשר לגמרי עד שיתקנוכאשר יבואר, ואף כי קשה מאד, מ"מ לאכול חלב קשה הרבה יותר בזה ובבא. והחוב על כל אדם מישראל לעשות כל אשר בכחו להשיב רבים מעון פלילי. ואם נשאר עוד ספק בלבכם נא תזמינו מנקרים מומחים מא"י לבא לכאן ולברר.

אופני החיקון

לדעתי יש עצה נפלאה לחקן הניקור באופן נוח וקל ובצנעא, ואם רואה בהדר"ג צורך יכול להתקשר אתי לשאר הפרטים.

והנני בטוח בצדקת הדר"ג שיהא נעשה כל אשר ביכולתכם למען כבוד ה' וכבוד עמו. וה' ירחם על שארית עמו כי אין לנו לישען אלא על אבינו שבשמים, הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים ויערה עלינו רוח טהרה ממרום ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

ואכפול להודיע שח"ו אין כוונתי לצער שום נפש מישראל או שאר כוונות, (וע"כ אבקש בכל לשון של בקשה שלא לפרסם מכתב זה כלל וכלל לשום ב"א) רק אדרבה כוונתי כדי שלא יכשלו בני ישראל קדושים באיסורים חמורים, וה' הטוב ישים חלקנו בין החרדים אל דבר ה' ורק לחקן, וכל המסייע הוי ממזכי הרבים, ונזכה לאורו של משיח בקרוב ובמהרה דידן וגמח"ט לכולנו בחוכ"י בע"ה אכ"ר.

ה' תתן רחמיך

שהזנחה הוא בחלב דאורייתא, וא"כ איך אומר שם על הטעיף שאין הדבר נורא כל כך כיון שעכ"פ יש שיטות ואפשר לחכות עד אחר ויו"ט, ועוד שבסוף הטעיף אומר, שמי שרוצה יוכל לסמוך על המכשירים, מארי דאברהם האריך אפשר לתת משמעות כזה ליהודים אע"פ שאומר שאין זה על אחריותו אבל הלא אמר שיש מכשול ומה לנו על אחריות מי הולך ומכש"כ באיסור כרת, והלא אפילו את הכלים צריך להכשיר אם נפל בגורלו של מי שהוא החלב כי איסור דבוק אוסר כל החתיכה אם אין ס' בחתיכה ונאסר כל הקדירה אם אין ס' נגד כל החתיכה

ועוד הלא רומע"ל שליט"א יודע בקרב לבו פנימה איזה צד אמת ואיזה צד שקר ואינטערעסים ואיך מותר לומר ליהודי לסמוך על מה שיודעים שאין בו סמיכה כראוי

ועוד הלא כל התשובה על דברי הרהגה"צ מקששוי ובניו שליט"א הי' שהם ...

וכי יש איזה צד היתר על פי תורה לסמוך על הטענה שהרהגה"צ מקאששוי שליט"א נמשך אחר בניו בסמיות עינים ומתוך כך הוא מעליל בשקר על הציבורים סאטמער, פאפע, צעהלים, באבעור, וכו' שהם אוכלי חלב, וכי מותר על גואנה זו

בברירות כל כך לעשות מעשה בשאלה של כרת,

או לסמוך על הטענה שבני הרהגה"צ מקאששוי שליט"א הם כל כך מקולקלים ומושחתים עד בשר עם חלב ממקומות אחרים והעלו עליהם בלאמבעם שלנו, וכי יש היתר על פי תורה לסמוך על גואנה זו הלכה למעשה באיסור כרת,

הלא רומע"ל שליט"א מכיר את בני הגה"צ מקאששוי שליט"א מקדמת דנא האם מעולם נחשדו בעיניו הלא אדרבה רומע"ל יודע שבשנים האחרונות הם הם הלוחמים הראשונים נגד ציונות וגם בשנים הראשונים לא נופל השתתפותם משאר כל הרבנים סיגעט צעהלעם פאפע ווין באבעור וכו' ואדרבה השתתפו הרבה יותר מכל אחד מאלה שהם דנים אותם עתה

הלא רומע"ל מכירם שהם רחוקים מהשחתה כזו להוציא לעז על כל העבור בחנם ועוד

אם הם שונאים לסאטמער וכי גם לכל הקהלות כולם פאפע, צעהלעם, ווין, באבעור, וכו' וכו' הם שונאים הלא לא הזכירו שמות אלא על הכלל כולו יצאו בסתמא עד היום הזה, וסאטמער מעצמם יחדו עצמם שהתגר שייך להם ומי בקש זאת מידם להכנס לזה,

ועוד הלא הטענה של אויבים הוא דאפקי לקלא הנזכר ביבמות כ"ה ובאבן עזר סי' י"א ס"א היינו לא שהנחשד יאמר שהמוציא הקול הוא אויב שאין הוא נאמן בזה, וגם לא שרק עתה יתפרסמו לאויבים אלא שאחרים בלתי נוגעים בדבר ידעו שהם אויבים מקדמת דנא, ומעולם לא שמענו שקאששוי הם ציונים ואויבים רק עתה הנחשדים אומרים כך, ואדרבה הלא ידוע כמה סבל הרהגה"צ מקאששוי בעת מערכת האפיסעושושקו וכל השנים שעברו עבדו יחד עם סאטמער יד ביד גם ידוע שהיתה ידידות גדולה בין הגה"צ מקאששוי להרה"ג מסיגעט והוא לחץ על הנהלת סאטמער אחר הסתלקות מרן ז"ל לקבל את הרה"ג מסיגעט שליט"א, והגין עליו בעת מלחמת בעלז ועוד ועוד כהנה ורק עתה צועקים שהם שונאים וציונים ורוצים לחתור תחת כל הציבור, הנה רומע"ל שליט"א יודע בקרב לבו פנימה שאלה הדברים הם שקרים ואין להם שום מקום על פי שכל

ואם כן כיון שבני הגה"צ מקאששוי מראים בשר עם חלב ואומרים שקנו זאת בחנויות שלנו, השכל שופט והלב יודע שהדברים מראים להיות אמת, ואוי לעינים שכך רואות, ובודאי אם נבא לדון בדין תורה ולהחליט עדיין אין זה די וצריכים להביא עדים כשרים (ויש להם זאת לפי דבריהם) ולכאורה הם בעצמם יכולים לבא ולהעיד בב"ד על מה שראו כי אין הם שום צד בענין, ומאי אולמיהו דעדים אחרים יותר מהם

אבל בכל אופן כשהמדובר הוא לחשוש ולהזהיר מלאכול ורואים ומבינים שהדבר נוטה להיות אמת ואפילו רק ספק וחשש, זה די, וכן כשרוצים לחקור ולתקן, בכי האי גוונא אין צריך אלא אומד

הדעת, ואוי ואבוי שהדבר מוכרע עפ"י שכל הישר לאמת, אלא שחסרים עדים וב"ד שאצלם עדיין לא נמחק אזהרת לא תגורו מפני איש, דיינים ככתוב בתורה יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע, עדים וב"ד שאליהם אין מגיע הלחץ של מאפי"א וויינשטאק וסאטמער, הלא גם ר' משה ווייסמאן נ"י הביא לרומע"ל שליט"א בשר עם חלב על האסיפה של פ' בראשית ואחר כל זאת מקרב לבי אני צועק אוי ואבוי איך אפשר לומר על מצב כזה שהוא לא נורא ושאפשר לסמוך על המכשירים בשעה שהמכשירים לא אמרו אפילו טענה אחת נגדית אדרבה מתוך דבריהם נפלט הודאה שנכנס לפעמים חלק אחוריים ולמעשה כפלו שהכל שקר ואין שום מקור לערעור וקאששוי הם שונאים וחותרים ותו לא מידי וסתרו עצמם מני' ובי' האם בכזה יש איזה סמיכה במקום איסור כרת ובשעה שכולם יודעים שמעולם לא היתה על החניוה השגחה ראוי' אלא הבוטשער בעצמם הם הם האחראים על הכל והנאמנים על הכל ומי ראה או שמע הנהגה כזאת,

גם מה שאמרו שם על האסיפה דמדשתיק הגה"צ מקאששוי זמן רב ורק עתה יצא במכתב לכך אינו נאמן והביאו ראוי' מהמעשה דבארדיטשוב, הלא יש לחלק כמה חילוקים, ועל משענת קנה רצוף סומכין באיסור דאורייתא, אבל למותר האריכות לחלק, כי מי יותר מרומע"ל שליט"א יודע שהגה"צ מקאששוי לא שתק וכן פעל עוד מכמה שנים בצנעה ובכבוד וכן בניו פעלו זמן זמנים טובא בצנעה וכבוד כדי שלא יבא לידי בזיון וחרבן וגם שאר רבנים יודעים מזה וכמבואר בא' ממכתבי קאששוי שהרה"ג מסיגעט הוציא לאור (מכתב ר' יוסף משה) שתיכף פנו בסתר לכמה רבנים ומקוים שיתוקן בסתר כדי שלא יתוודעו האויבים, יעדיין שם, ואם כן איך העלילו המעלילים, ואיך שתקו באסיפה הנ"ל לעלילה זו, בשעה שידעו שהוא שקר, וגם איך מותר לשתוק על שפך דם צדיקים ששופכים כל העת, הלא הם הבזיונות של הגה"צ מקאששוי ובניו שליט"א, האם מותר להיות עם דבר כזה תחת קורת גג אחד

עוד זאת נצעוק ככרוכיא, הנה הרבנים שליט"א מרבים לדבר בעניין צלע י"ב, ועוד אומרים שרוצים למכהיג באמריקא מנהג ירושלים וטוענים נגד זה ומתפלפלים בעניין חומרי מקום שיצא שם ועוד נשמע על הטעיף שמתפלפלים אם להנהיג כל החומרות או לא, ועוד מדברים שם בטעיף וצועקים על סדר הניקור שהוא טוב ושהוא כמו שהי' מלפנים ושגם מרן ז"ל בסאטמער הנהיג כך, וכן כשהי' רומע"ל בירושלים הרבה לטעון שהסדר של אמריקא הוא טוב כאילו שהצעה שנתעוררה על זה הוא, ומזה יצא שגם הבד"צ דירושלים הזהירו שאין להרהר על הסדר של הניקור שבאמריקא, וכן יצא עתה מכתב חריף מהרה"ג צ"ר משה ארי' שליט"א וג"כ צועק על המהרהרים על סדר הניקור (להלן נדבר בס"ד קצת מעצם המכתבים) אך מה שאנו רוצים עתה להראות שמכל הדברים והצעות הנ"ל נראה שמעמידים פנים כאילו המדובר הוא משינוי נסחאות בעניין הניקור, ובאמת לא זאת הטענה מעיקרא כמבואר בשני מכתבי הגה"צ מקאששוי באר היטיב שהמדובר הוא מחלב דאורייתא אליבא דכו"ע, והטענה הוא שיש הרבה קלים עוסקים בניקור ואפילו ישגוהו עליהם מי יודע אם הוציאו חוטי החלב וכששולפים את החוטים ונפסק ונשאר בפנים מי יודע אם מחטטין אחריהם, גם אי אפשר לבדוק אחריהם כל חתיכה, ולעולם לא יעשו כך ואם אומרים שיעשו הוא שקר מפורסם שכל בר דעת יכחישו דאם היום יעשו מחר יתרשלו, ועוד טענה שגם היודעים הניקור והנקראים אנ"ש ויראי ה' ויודעים סדר הניקור מזניחים ומשאירים חלב גמור, כאשר כן מצאו אחריהם בעוה"ר במדה מרובה, ועוד טענה שמכניסים חלק אחוריים ומוכריין אותו בלא ניקור, ובזה יש כמה מכשולים גדולים א) עצם הדבר שזה נכנס ב) שאפילו ירצו לנקר אין יכולים כי לא למדו לנקר אחוריים, ג) שאפילו ירצו וגם יוכלו לנקר אין להם רשות לנקר אחוריים כי לנקר זאת מוכרח ללמוד זאת ולקחת קבלה ע"ז ד) שיש חלקי אחוריים הנכנסים שאין מועיל בהם ניקור כגון

הטרייפנער קאלנער ה) שמוכרים אותו לכתחילה בלי ניקור ובלי לדעת מה זאת כאשר יש על זה כמה עדיות ו) שאפילו ינקרו ויהי' להם רשות ע"ז והכל כתורה, אבל אין הצבור שלנו רוצה חלק אחוריים כי נהגו אצלינו שלא לאכלו, והצבור מדמין בנפשם להיות מן המדקדקים לאכול רק פנים ונכשלים בחלב דאורייתא אליבא דכ"ע ר"ל וכמה רבנים וביניהם הרה"ג מסיגעט שליט"א הודו שנכנס לפעמים חלק אחוריים, והי' מי שאמר שרוב פעמים נכנס ואחרים אמרו הרבה פעמים. וכאשר נראה גם מדברי רומע"ל על האסיפה שברצונו להדגיש זאת במיוחד שלא לדבר מצלע י"ב אלא שיש חלב דאורייתא מהזנחה וחוסר השגחה אלא שמבלבלים דבריו,

ואוי ואבוי במקום לצעוק ככרוכיא על כל הנ"ל מנהלים המדובר לצדדין ומתעלמין מן העיקר והאמת המר וטוענים ועושים צעקות וכרוזים על ענינים צודים כדי לעשות רושם על העולם כאילו הטענות הם רק סביב חילופי מנהגים

וגם רומע"ל שליט"א נא ימחול על מה שאכתוב עתה שהשאיר והשריש בירושלים רושם שהמדובר הוא רק סביב סדר הניקור וסביב חומרות ומזה יצא כרוז ואזהרת הב"ד ומכתב הרהגה"צ רמ"א שליט"א, וזה גורם להרבה יהודים להיות נכשל בחלב דאורייתא ובאמת כל הכרוזים והמכתבים והצעקות הם שלא לענין ועושים רושם על העולם כאילו רק מחילופי מנהגים המדובר לבלבל הקהל ולקרר רגשותיהם ולכסות על הפשע הנורא הזה

אבל אם את הקהל אפשר לבלבל מה יענו ליום הדין וכי לא יהי' מקומם בין מחטיאי הרבים אחרי שידעו שיש כאן מכשול מחלב דאורייתא הלא בעצמם מודים שיש הפקירות כנשמע על הטעיה ושנכנס חלק אחוריים, וכך הודו בכל זה באסיפת ההתאחדות ובהכרוז שיצא בין המנקרים אשתקד שנת תשמ"ב ג' קרח א' תמוז מבואר שיש הזנחה רבה בניקור ואיך לא יבושו לנסות להכריז כמה פעמים שאין שום יסוד להערעור, שזאת הוא שרוצים לקבוע בכל עוז, וכולם מסיתים את הקהל בכל עוז לאכול, האיך מותר לרומע"ל שליט"א לתת איזה חצי משמעות להם וחלישות ובלבול ורפיון להמזהירים שלא להכשל באיסור חלב, מה נעשה כאן, באיזה עולם אנו נמצאים וידע נא רומע"ל שליט"א שעתה הדבר תלוי בו כי כמה רבנים לא יטכימו ולא יחתומו בלעדו וממילא יש צבור גדול התלוי בך וגם מבלעדי אותן רבנים הרבה שעיניהם תלויות בו והאחריות גדולה, והמשקל הוא לפני בוחן לבות

והנה ידוע מה שכתב הישמח משה להארי' דבי עילאה זי"ע בענין נסיעתו לא"י שלא יבא עמו בנצחון כי בזה קטנך עבה ממתני ואם בארזים נפלה שלהבת מה יענו אזובי הקיר ומן הסתם אצלם לא הי' בעביות ובפשטות עכ"פ גדול מאד ענין הנצחון והשני בדומה הכושה מן העולם וכבר היו המתירים חוזרים כי ההפסד כבר עלה יותר מן המשוער לולא אלה השני ענינים כי באמת זה נסיון גדול ולאו מלתא זוטרתא הוא שהרי יהודא בן יעקב נשתבח בזה כמאה"כ יהודא אתה ינדנך אחיך נמרגם אתה אודית ולא בהיתת ובתרגום יונתן במעשה דתמר מאריך שאמר יהודא מוטב אתבייש בעוה"ז מלהתבייש בעוה"ב לפני אבותי הצדיקים, אבל באמת ידוע שהמודים על האמת אעפ"י שהוא קשה הם נוחלים כבוד גם בעוה"ז, ואילו היו מודים ומתקנים תינו נוחלים הענה"צ והענה"ב

וכבר אירענו מכשולים תחת הרבה גדולים, ניש מציאנת שהסנהדרי גדולה יתירנ חלב, אך כשגתונדע מהרו לתקן, וזהו הכבוד, דהטעות מצוי, ושגיאות מי יבין.

ולא כמו שמדמין העולם שאם יודו במכשול יתבזה הצבור וישבר משא"כ בעמידתם בתוקף ישארו ככבודם, זה דעת בעלי בתים היפך דעת תורה, שרוצים להעמיד כבודם כמה שיכסו על הפשע, אבל זה דמיון, כי טבע ודרך האמת להתגלות לבסוף, וכל שמכסים ומצניעים ורודפים ומדכאים אותו, אי אפשר להכחידו ולהשמידו, ושוב הוא צף ועולה ונשאר לבסוף למעלה, ומחטיאי הרבים ישארו לבסוף לחרפות ודראון עולם.

ועתה נבא לדון קצת על מכתבי הבד"צ דירושתי"ו ומכתבו של הגה"צ רמ"א הנ"ל ואין הכוונה ה"ו לבזות לזקני הדור אך מה שמוכרח למען האמת של תורה ולהסיר מכשול דבמקום כזה אסור לחלוק כבוד לרב

הנה הם באו לקבוע בירור על ענין אמעריקא במה שבאו לפניהם שני מנקרים ונקרו והטעות הוא כנזכר שמן הסתם עלה בדעתם שכל המדובר הוא אודות מנהגים וסדר ניקור ולא אודות התרשלות (כך צריך עכ"פ ללמד זכות) וכנ"ל ועתה נשאל נא, אם יש דרך כזה על טבח שיצא עליו ערעור מזקני הדור שמשאיר חלב להביאו ולראות אם עושה כהוגן ובזה נסתים הכל ואין צריך אפילו לשאול לאותו זקן ת"ח מפורסם כאשר לא שאלו להגה"צ מקאששוי מה בפיו א"כ למה אמרו שהמשאיר כשעורה חלב מעבירין אותו ואם משאיר כזית גם מלקין אותו, וגם למה יש הרבה הלכות בטבח שיצא טריפות מתחת ידו ושתשובתו קשה נביאו עתה ונראה אם עושה כהוגן ונכשירו, ואין לחלק דהתם מיירי שבודאי השאיר חלב ובודאי יצא הטריפה וכאן רק ספק די בזה דהא עכ"פ ספק הוא ובמחננפתר הספק הלא אפילו לא חזרו אחר בירור שני צדדי הספק שהרי לא שאלו את פי הגה"צ מקאששוי, דאם שאלו, בודאי ה' נתברר להם שיש כאן עוד מכשולים גדולים ואין לומר דשאלו וגם זה נתודע להם ולא חששו לו דאם כן אנו עושים למזידיים כאשר נשאל לקמן דנשאלים השאלות הבאים

(א) במה נברר כשרותן של אותן שני מנקרים אם במה שידעו לנקר היטיב ומה ראי' שעשו באמת כך עד היום ושיעשו ככה להבא דלמא התרשלו ויתרשלו, וכי בירור יש כאן הלא רק סמיכה על צדקתן יש כאן בלי שום עדות וראי' שכמו שעשו עתה לפניהם כן עשו וכן יעשו, אבל במה נתברר להם שלא פשעו בעבר במזיד או בשוגג ובמה בטחו שלא יפשעו להבא וכי כזה בירור נקרא וגדול הכאב לראות במכתב הגה"צ רמ"א הנ"ל שאפילו זאת לא מבואר בדבריו שמנקרי אמעריקא נקרו אלא משמע שם שאחרים נקרו בנוכחות הב"ד ובנוכחות מנקרי אמעריקא היראי ה' ונמצא שכל הסמיכה הוא על מה שמנקרי אמעריקא אמרו שכך הם עושים, ועל זה מוסב כל הרעש והאזהרה שלא יוציאו לעז על הראשונים (ולא עוד אלא שהאזהרה נכתב לפני נסיון המנקרים וזה פלא) ואין אנו יכולים להאמין להתרחש נגד עינינו, אבל מה נעשה וזאת מציאות הוא שיש מכתב כזה ועל זה רועש העולם

שאלה (ב) וכי רק שני מנקרים באמעריקא ומה עם כל המנקרים
שאלה (ג) מה בירור אודות כל המכשולים זולת אותן שני מנקרים דהיינו שנשלח בשר לקצווי העולם בהאלסעיל (במדה מרובה) לבעלי חנויות קלים והבשר הוא בלתי מנוקד ועוד מכשולות המבוארים במכתב הגה"צ מקאששוי והבלתי מבוארים
גם כל הנוסח של הכרוזים והמכתבים מעורר פליאה וזמיה גדולה שכותבים שהמהרהר אחר הראשונים כמהרהר אחר השכינה וכי אחר הראשונים מהרהרים הלא אחר המנקרים מהרהרים שאין עושים כראשונים אמנם התמונה הנשקפת מכל זה הוא להסב ולהעתיק את הויכוח שאין כאן אלא מדובר אודות מנהגים, ועל מנהג צועקים חלב, וא"כ מדברים על אותן ראשונים שנהגו זה המנהג, ועכ"פ מבואר שהמכתבים והכרוזים הם שלא לענין, אבל התוצאה מרה שהעולם מתבלבל ואוכל חלב בעוה"ר, והקולר תלוי בראש המבלבלים, מי בשוגג ומי במזיד,
עוד זאת נצעוק ככרוכיא שהמדובר כאן הוא ענין של תורה ומכשול הרבים באיסור כרת, אבל הדיונים סביב זה הולכים בעיקרם בנתיבות הפאליטיקע, מי הוא עם מפלגת סאטמער (אותו צריך להחשיב ועליו צריך לחפות ולהשתיק ולהעלים ולהצדיק) ומי הוא שונא (ואותו צריך לבזות ולסתור דבריו בכל אופן) ושמוחוייבין להחזיק מסגרת הספלה כי זהו היהדות

אבל נאמת מעולם לא שמענו לשתוק על פרצה ובפרט על פרצה גדולה כזאת בשביל טעמים כאלה ובוודאי שלא שמענו ללכת אחר שקר במזיד אפילו בלי מכשול ומכש"כ במכשול גדול גם לא ראינו כזאת אצל רבותינו הראשונים שיהיה להם חשבונות של פאליטיקע ומעולם לא שקלו במשקלים ונתיבות כאלה, אלא יש לנו תורה ותו לא מידי,

ודרך זה כשל עצמו בלי שום מכשולים אחרים הוא המכשול היותר גדול המוליך ישר אל התהום ר"ל, זאת שהפאליטיקע על התורה ובעלי בתים או רבנים המושפעים מבעלי בתים או שהם עצמם יש להם דעת בעלי בתים הם מוליכים את עניני התורה לפי דרכם, וזה הדרך הי' כשלונה של האגודה, שכל ההולך בה הולך ישר אל השאול תחתית ר"ל,

גם יש לצעוק שבמו עינינו אנו רואים בעוה"ר כי יום יום נפטרים צעירים לימים ומשאירים בית מלא ילדים, וכולם מזוזעים מזה, שהרבה מקרים יש וביניהם מאורעות שהזעיקו את כל הצבור, ואעפ"כ מתאכזרים ואין פונים לתקן את ענין החלב

ולמה אין רוצים להכנע ולהודות על האמת אך

אדרבה רודפים ומבזים את המעוררים, ומי יודע כמה חרון אף זה מוסיף בב"ד של מעלה, וגם צדיקים נתפסים בעון הדור ח"ו וכל זה בגרמת הפאליטיקע אבל אם יש דין למטה אין דין למעלה ונמתק, ועכ"פ לצעוק, גם זה מועיל, כדאיתא גבי פנחס ויעוויין שם באוה"ק ואין להאריך כלל גדול בכל הענינים ובמיוחד בענין של תורה אין מקום רק לדברי תורה ולא שום דברים צדיקים, דהיינו לברר עפ"י תורה כל מה שאומרים ולא לדון עם אינטערעסים, או עם חשבונות ואפילו חשבונות של יהדות אין בכוחם להזיז האמת של תורה, ומכש"כ לומר סתם שדברי המעוררים שקר זה אין לו שחר ולא שום מקום

ומכיון שהוא ענין של תורה אין משא פנים בתורה נגד יה' מי שיהי', הלכה נשאת הלכה, ואמת נשאר אמת, אחד עם עוד אחד הם ביחד שנים, אפילו כל בהעולם יאמרו שזה שלש ואת ההלכה מחוייבין לומר במסירות נפש ממש כמבואר בים של שלמה בבא קמא פ' שור שנגח ד' וה'

אמת שיש חילול ה' בדבר הפרסום הזה אבל כיון שכבר ניסו לתקן בצנעה חדשים ארוכים ושנים ושמרו את הדבר בסוד, רק גילו להרבנים ואעפ"כ עדיין לא נעשה שום תיקון גם אין ברצונם לתקן וכמו שידוע היטיב לרומע"ל שליט"א הנה אין ברירה אחרת רק לצאת בגלוי ואסור ואי אפשר, והחיה"ש נזקק על חשבון אותן שאין רוצים להודות על האמת ולתקן (וכמו שאמר מרן ז"ל לענין דומה, לאותן מעטים שהולכים ברחוב לצעוק נגד הציונות ונצמח חיה"ש שיאמרו שרק מעט ציונים נגד הציונות, ואמר מרן ז"ל אמת שיש חיה"ש בזה אבל זה נזקק על חשבון אותן שאין רוצים ללכת לצעוק כי אילו הלכו לא הי' זה החיה"ש אבל להמנע מלצעוק אי אפשר ואין ברירה)

ובענין הטענה שמוטב יתקנו מקצת משיבואו לידי חמורות מזה שכמדומה שזאת הוא עיקר הילוכו ומחשבתו של רומע"ל שליט"א, אתפלא מאד הלא זהו דרך הפשרנות הידוע לוותר מקצת ולקיים מקצת שממנו ברחו ונגדו לחמו, והלא רגילים אנו להתפאר שאנו הולכים בלי פשרות ואין זזים זיז כל שהוא ודלא כאותן שתפסו דרך הפשרנות

ואם נלך בדרך זה אין עוד "הקהל שלנו" אלא נעשינו מאותן הנקראים "געלע" שחותכים מן התורה ומזניחים,

ומי נתן לנו רשות לעשות מסחר לקיים מקצת ולוותר מקצת, וכי התורה והמצוות הם הנכסים שלנו שנהי' רשאים בהם, אלא הרוצים להחזיק בשלימות יחזיקו ומי שאין רוצה ילך לו, ואין רשות לוותר אפילו על מלתא זוטרתא בשביל שום חשבון בעולם ועוד, וכי הקהל רוצים בפשרות והלא אדרבה הם רוצים בדקדוק והידור בכל עוז, וגם מוכנים

לשלם בעד זה, וגם משלמין בעד זה אלא שהרבנים אומרים להם שזה המצב בהמקולקל הוא הדרך הישר והמהודר, נמצא שהרבנים הם הפשרנים, ואצלם אי אפשר לפעול, ושמו שמים על זה המצב שהגענו לו שהקהל רוצים להיות טוב והרבנים מעכבים ומכשילים, וזהו האמת המר בעוה"ר

והנה כל הקהל המדקדק משועבד ביהדותם וכשרות מאכלם אל הסוחרים גורפי ההון והסוחרים מנהיגים כרצונם וזה פשוט ואמת מר,

וכמו שנשמע על הטעיף של אסיפת פ' בראשית שהה"ג מוויין שליט"א אומר שהוא יפעול אצל וויינשטאק בשקט (איזה ענין) ואין צריך להרעיש, וגם אומרים שם שפעלו אצלו על ד' שבועות או ששה שלא יכניסו חלק אחוריים (עד יעבור זעם) הרי שוויינשטאק הוא המלך וראשי אלפי ישראל עושים אצלו שתדלנות, וזה הוויינשטאק במקרה הוא מזג טוב ואפשר לפעול אצלו בשקט ומותר להם, שמו שמים על עולם הפוך זה אבל עכ"פ אלו הסוחרים יגרפו הכסף מן הקהל בדרך שהקהל רוצה דהיינו בדקדוקי כשרות ולא ע"י מכשולים ואיסורי דאורייתא ובקשתינו מראשי אלפי ישראל שישתדלו בזה אצלו

ועתה בענין הטענה לחוס על שארית הפליטה העומדים נגד הציונות, שזה הקול שיש חלב מבזה אותם ומשפילים להיות לשמצה בקמיהם המחרפים אותם בכתבי עת שלהם הנה זאת הטענה טענה נכונה הוא ובודאי יש לחוש עליו וכן באמת חשו עליו, וניסו לפעול חדשים ושנים בצנעה והכל עלה בתהו ולא נתקן שום ולא רק שעלה בתהו, אלא שנתברר שכולם נוהגים בזלזול נורא ולבסוף אין מתקנים כלום ואין רוצים אפילו לשמוע כלום כמו שידוע לרומע"ל וכמו שנתגלה עתה לעינינו

אבל לוותר על ענין החלב ולשתוק בגלל החשבון הנ"ל זה אסור מדאורייתא שהתורה מחייבת לצעוק ולמחות בלי חשבונות אך אם אפשר בצנעה מחוייבים לעשות בצנעה וכנאמר לא תשא עליו חטא אבל אם אי אפשר מחוייבין לבייש כמבואר בגמרא וברמב"ם בכמה מקומות וכן בעוד פוסקים וקשה להאריך עתה (וזה ראוי שיתבאר בס"ד ובל"נ) ולכן אין הטענה הנ"ל באה בחשבון ובענין הטענה שזה הערעור שובר את הנהגת הצבור ונצמח מזה חרבן היהדות בכללו גם זה הוא טענה נכונה וחששו עליו יותר מן האפשר ועד היום חוששין עליו הרבה יתר על המדה ובגלל^א אין משיבים על כל הבזיונות והרדיפות

ופלא שזה הצבור גופא שאנו חוששין עליו בשני ענינים הנזכרים הם אינם חוששין עלינו כלום ושוברים ומבזין בפרהסיא את כל העומד בדרכם וככל העולה על רוחם בלי שום התחשבות שזה ישבור את השפעת צבורינו זה עושים לנטורי קרתא תמיד וזה עשו לקאשוי מתמיד ולא השיבו להם מעולם וכן עושין עד היום ממש

אמנם כל זה כל זמן שהתורה מתירה להתחשב, הלא כל זה הוא רק כדי שישמר היהדות אבל אם אוכלין חלב ואין רוצים לתקן כבר שבור והרוס הכל עד היסוד וזה הצעקה שיש חלב הוא כבר התיקון, וכי מה יכול להיות יותר רע מזה שעוברים על איסור כרת, גם מלחמה נגד ציונות באוכלי חלב ג"כ אינו כלום כי תורה שלימה יש לנו ואין נפ"מ איפה חותכים ממנה וכבר עתה החרבן והבזיון היותר גדול

והבנין והכבוד יהי' אם יודו ויתקנו אבל אם לא יודו ויתעקשו ינחלו רק בזיונות הם וכל הצבור כי האמת מתגלה ואי אפשר להחניקו

גם מעתה לא יהי' פלא מה שאנו רואים שאין ארזן קשבת להרבה עניני יהדות אצל רוב הצבור

הן אצל אנשים והן אצל הנשים שהרי מתפטמין באיסורים ומי יודע מה יהיו התוצאות מזה בדור הבא כי ידוע שמאכלות אסורות מטמטמין המוח והלב וכל הגוף והנפש, ומי יודע מה יהי' עם בנינו אחרינו ויש לנו ללמוד מן הנצב עינינו שבמדינת אמעריקא נמצאים ששה מליונים יהודים שאין יודעים בין ימינם לשמאלם ממש כגויים גמורים ואבותיהם ואבות אבותיהם היו שומרי תומ"צ ואיך ירדו כל כך עד שאלו, הלצ' ידוע שא' מן הסיבות החזקות היו המאכלות אסורות שפטמו עצמם ללמוד נא מן העבר וכל יחיד יחוש לנפשו ונפש צאצאיו אם רוצה שישארו יהודים ואל יקל בדבר וישליך הדבר על ראש הרבנים שהכל הולך על אחריותם והם יתנו דין וחשבון, כי אין הכי נמי, אבל גם הוא ישלם מחיר יקר מאד הם נפש צאצאיו שעלול להפסידם שלא ישאר ח"ו זכר אם יתפטמו במאכלות אסורות

ומכש"כ מי שהצבור תלוי בו כמה יש לפחוד מענין זה וכמה יש לו לדאוג לל זה נשארו עוד הרבה ענינים שלא כתבתי, אבל במה שמבואר לעיל די, ומראה שהמצב באופן כללי מר מאד,

חושך הירוס וחרבן נתגלה בעולם נוסף על ענין החלב כי נתגלה לנו ענין של עבד לנגדא סמותא בכל מוראה מה שלא הי' אפשר לשער אפילו בפאנטאזיע

גם נתגלה באיזה אופנים וגישות ובאיזה דרכים נגשים המנהיגים לשקול עניני היהדות בעוה"ר מוכרחים אנו לומר אשר לגמרי ולחלוטין אין היום מנהיגים ולא הנהגה וכל מה שעומד לנגד העינים הוא אחיזת עינים בעלמא ועוד פחות מזה הרבה שאי אפשר להעלות על הכתב,

ומי שלא יפקח עיניו בזמנינו לראות את האמת המר הזה ולהתוודע ממנו וילך כתמים בסגירות עינים בודאי יהי' נכשל מעתה בפשטות באיסורין חמורים במעשה בכל רחבי העולם הן בארה"ק הן באמריקא

שהרי נתגלה לעינינו שענין לא תגורו מפני איש א' לא לירא ב' לא תכניס דבריך מפני איש כל זה חלף הלך לו ונשכח, ואפילו הכשרים כולם מתייראים כולם חונפים כולם מלאים חשבונות אפילו כשמגיע לאיסורים החמורים ביותר, והעזי פנים ובעלי האינטערעסין והכסף שולטים בכל תוקפם על הכל ממש

חשבונו עד היום שרק בציונות הוא כך אבל בשאר ענפי היהדות ובמיוחד בעניני הכשרות אינו כך ויראים וחרדים, מעתה נתגלה שכל הענינים הוא כך, אבל בודאי לא יטוש ה' את עמו ויתן בלבבם להחזיק מעמד גם במצב זה

כל מה שכתבתי אף כי הם דברים קשים כגידין אבל מה אעשה, ימחל נא לי כתה"ר כי אין כוונתי בשום אופן לבזות ולעער ח"ו אך לצאת ידי חובתי דמחייבנא מדאורייתא, והשי"ת ירחם ויחנינו מתנת חנם להיות הדברים נשמעים ושימצאו חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם ויתגדל ויתקדש שמי' רבא בעגלא ובזמן קריב

דברי הקשור לאהבתו דמר ומעריכו כערכו החשוב

משה דוב בעק

נ"ב לדידי לא איכפת אם יצאו הדברים לחוץ וכרצוננו יעשה

יום ה' פ' נח תשמ"ג, לס' ולא אוסיף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי

מחאה ובקשה

לדאבון לב כל יראי ד', נתחלל ש"ש באופן חמור שכמוהו לא הורגלנו לו מימים ימימה, ואם אנו מחשים ומצאנו עון. הנה בחוה"מ סוכות העבר תשמ"ג לפ"ק, העליב אדמו"ר מפורסם וביזה ברבים במעמד אלפי ישראל, לרב חשוב א' מיחידי סגולה בדור האחרון הזה, איש צדיק תמים אשר מעדו לא מש מאהלה של תורה, ת"ח עצום, זקן ויושב בישיבה מרביץ תורה ברבים, והעמיד תלמידים למאות בדרך אבותינו ורבותינו הק' זי"ע, וידוע ומפורסם לרבים שבכל מעשיו כוונתו לש"ש.

והאדמו"ר הנ"ל העליב וגינה אותו בלשונות גנאי, אשר תצילנה אזני כל שומע, שכאילו הגה"צ הזה הוא שקרן ומלא רשעות וכמו"כ שהוא מלא שטא: ליהדות החרדית, ובאותו מעמד הרבה ביתר שאת לגנות כל משפחתו של הגה"צ הזה, משפחה שלימה של ת"ח ויראי ד' כולם אהובים כולם ברורים לאמר עליהם, שהם הם שונאים מובהקים של יהדות החרדית וכל מחשבתם לרופף ולהרס חומת הדת, וצריך לידע זאת ולהכיר השונאים ולהתבדל מהם כמו מן כל

אוי לאזנים שכך שומעות והישמע כזאת והעם לא יחרדו ואין פוצה פה ומצמצף נגד החיה"ש הנורא.

ונפלא הדבר האידך יכולין להעזי כ"כ לבזות בפני כל עם ועדה איש צדיק תמים ולבדות עליו שקרים גלויים בו בזמן שידוע ומפורסם להיפוך ממש, היינו שהגה"צ הזה ומשפחתו שיחי', עמדו תמיד לימין יראי ד' וכל מעשיהם מעולם רק לבנות חומת הדת ולא להרס ח"ו, ובפרט מעת שהורם הנזר והוסרה העטרה שנשתלק לחיי העוה"ב גאון עוזנו מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע ועכ"י וקמו רשעים וחצופים מחבלים כרמים לבלע את הקדוש ולנטות ממסורת האבות, אז העמיד עצמו הגה"צ הנ"ל בגאון ועוז בגלוי ובפירסום רב לימין יראי ד' ויהדות החרדית, ובמשך כל הזמן הוא להם לעזר ואחיסטמך מלוחציהם ומדוחקיהם מבפנים ומבחוץ, ואף שנעשה הגה"צ הזה כמטרה לחץ ששפכו עליו החצופים קיתונות של בוז בעיתוניהם עכ"ל לא נטה מן המסלה להיות עומד מן הצד ולהסתיר האמת.

וכעת יבא אדמו"ר ויהפוך הקערה על פיה, לגנות ולבזות אותו צדיק וגאון ת"ח עצום ענוותן ושפל בדרך גדר גדר ועומד בפרץ, לאמור עליו שהוא מן השונאים של יהדות החרדית, האידך יכול היה להכחיש את החי.

ואף אם ימצא לפעמים שיש לת"ח א' מהלך שונה, וגישה אחרת באיזה ענין מן ת"ח שני, האם מותר ח"ו להקל בכבודו מחמת שלא עשה או שאינו עושה כהבנת השני.

ואפילו אם יתברר שבאמת אינו צודק במעשה ובפעולה א' שעשה — מה שעדיין לא נתברר — ואדרבא דו"ל, (אם רק בענייני אמונה ודעות כולם תמימים בדעה אחת שלא לנטות ממסורת האבות ח"ו כמלא נימא) אין שום היתר ח"ו לחלל ש"ש ברבים ולבזות ת"ח וירא ד'.

ואם מתאים עצמן מוכרחים להדגיש ולומר דייקא בהיפך מן א', יכולים להעמיד הדיבור על הענין, ולבררו כראוי, ולא על האנשים שעסקו בזה ואם יש צד שאוסר איזה דבר וכ' מכתב שלפי דעתו אסור, ויש כנגד צד שמתירין, יכתבו תשר ולברר בדעת תורה שמותר, כמו שהי' נהוג בכל הדורות בישראל כשא' אוסר וא' מתיר כ"א כתב לברר דעתו בדעת תורה ולא לזלזל ח"ו בהשני. האידך הי' במאשין מצות הי' גדולי ישראל ובראשם הגאון עולם השואל ומשיב והכת"ס שהי' מתירין ולעומתם מרן הגה"ק הדברי חיים והחי' הרי"ם והגאון ר"ש קלוגער ועוד, שהי' אוסרין ואמרו שהוא חמץ בפסח איסור כרת וכ"א בירר דעתו בדעת תורה כמבואר בספריהם אבל לא משום זה זילזל ח"ו א' בחבירו, ועיין בתשו' ד"ח שכ' על השואל ומשיב ידידי שארי הגאון מופת הדור עיי"ש ביו"ד ח"א סי' י"ד ועוד מקומות, ועיין בס' עטרת חיים ח"ב אגרות קודש מסרן הד"ח מכ' ל"ו האידך שמיחה מאד נגד אשר פגעו בכבוד הגאון השואל ומשיב וכ' שם בסוף המכ' כי כבוד הגאון מופת ויחיד דודנו נוגע בכבוד כל ישראל עכ"ל ואף שהתיר הש"מ מאשין מצות, ומרן הק' הד"ח אסרו ולדעתו הק' הוא חמץ ממש, וכ"ש שהמתירין לא זילזלו בהאוסרין כי אם לדעתם אסור האל בהכרח צריכין לאסרו, וידעו כ"א להעריך ולהוקיר הת"ח השני כי אם הכוונה לש"ש אז נוהגין כן, וכן גבי ב"ש וב"ה מצינו כן במתני' גבי צרת הבת (דרך אגב כדאי לידע, שמרן הגה"ק הדברי חיים זי"ע לא ראה בעצמו המאשין רק האמין לאותם שראו ואסרו ובפרט להג' מהרמ"ל גיסו של הש"מ שאסרו, וכן הביא ראי' בשו"ת ד"ח ח"א סי' כ"ג שסוחר חשוב העיד לפניו שראה מאשין באונגארין והראה להם שהוא חמץ גמור וגם כתב שם בתשו' הנ"ל בזה"ל ולכן ידידי לדעתי שאין להתיר זה בשום אופן ואם לא יאבו שמעו מה נעשה להם אם אוכלין חמץ ממש בפסח, ועיין במסקי מהרי"א ז"ל שהביא ראי' שאין להקל מחמת חשש שיצאו חוץ לד"ת ולכן אין להתיר בשום אופן עכ"ל בשו"ת ד"ח והגאון השואל ומשיב בקו' ביטול מדעה, התאונן על גיסו מהרמ"ל שאסר להמאשין וכ' שם אם לש"ש נתכוון הי' לו לשאול אותי מקודם למה התרתי, ומה גם שאני ת"ל רב אב"ד, ומחויב לקבל הוראתי, וכיצד פוטט הבעה"ב ידו להורות, ואף אם לא רצה לשאול הי' לו עכ"פ ללכת ולראות המאשין ולא לסמוך על משענת קנה רצוף שהגידו לו ולא ידע מה וכו' וכן כותב שם שמתאיין לעז על גדולים וטובים ממנו שהוא חמץ גמור וכו' וכן אסור להוציא לעז על בניי וגאוני וצדיקי אשכנז שהנהיגו כן, כ"כ הגאון הנורא הש"מ ז"ל והי' לו טענה גדולה על האוסרין שהלא הוא הוא הבעל מכשיר והוא ראה

בעצמו שאין שום פקסוק על המאשין, והגדולים שאסור לא ראו בעצמן המאשין רק סמכו על אחרים שהגידו להם שלמי דעתם הוא חמץ, ולמה לא שאלו אותו מקדוש וגם הי' לו טענות גדולות מהוצאת לעז על גדולים וצדיקים מאשכנז שהשתמשו בה, ועכ"ז אחר כל הטענות לא בטלה דעת האוסרין ואסרו בהחלט בתוקף גדול ואף שלפי דבריהם קהילות שלימות שהשתמשו בהמאשין אכלו חמץ, ורוב ישראל קיבלו דעת האוסרין וכמבואר בשו"ת אבני נזר בסוף ח' אר"ה סי' תקל"ו תקל"ז עיי"ש, והגה"ק מהר"א פריינד אבד"ק נאסד כותב בספרו שו"ת מאור ישוע וסי' י' שגם הגה"ק השואל ומשיב לפני פטירתו התחרט על מה שהתיר המאשין עיי"ש, עכ"פ בכל אופן לא זילזלו ח"ו משום כך א' בחבירו וכנ"ל וכ"ש שעכשיו לפי דברי הגה"צ הנ"ל במכתבו שראה בעיניו המכשול הנורא מהרבה חניות שהשאירו על הבשר החלב ולא ניקרו היטב וגם הוגד לפניו מפי אנשים שנאמנים עליו כמאה עדים, א"כ מה החרי האף הגדול הזה ולמה יצא הקצף לזלזל ולרודפו עד בלי די, ואם יש צד שנגד וסוברים שלדעו"ס א"א לאסור עפ"י הלכה ואדרבא טוב וישר הוא יאמרו ויבררו דעתם להיתר בכתב, ותו לא מדי, והלא כשיצא זמן לא כביר הערעור על אתרוגי מארוקו והי' ג"כ הוצאת לעז על אלפי ישראל שזה הרבה שנים השתמשו באתרוגים אלו שכולם ב"כ ברכה לבטלה ולא יצאו מעולם מצות ד' מינים ועכ"ז לא יצא אז כ"כ הקצף והתנהגו אז כשורה כראוי ויאות, היינו ההתאחדות הרבנים שלשולחים מיוחדים לברר ולראות בעיניהם ויבררו עפ"י דעת להיתר ויכתבו כמה בירורים ע"ז בקו' פרי תמרים וקיבלו על הבירור הסכמות מגדולי תורה שהסכימו על הבירור שהוא כדינה של תורה ויצא אח"כ פסק להיתר אח"כ בירור הדק היטב, מבלי לזלזלם ודרשות ברבים להשמיץ המערער, ועכשיו שיצא ערעור מא' שמוחזק כל ימיו לאיש צדיק ועובד ד' וכוונתו לשמים כאשר מפורסם כן לרבים, למה פתאום נשתנה כעת כל ההנהגה הישרה רק יצא כנגדו בזלזולים שוללים ומבלי בירורים כהלכה עפ"י דת תוה"ק וא"כ הלא הדברים מראים ומוכיחים כי יש כאן סיבות אחרות או שמרגישים שאכן יעשו איזה תקנות להשקיט הרוחות, ובפרט שגה"צ הנ"ל יוס' א' עוד קודם דרשת האדמו"ר צילצל בעצמו על הטעלעפאן להאדמו"ר והתחנן שרצה לדבר אתו ולברר הענין, וענה הגבאי הצעיר בחוצפה ועזות יתירה ובשם האדמו"ר לאמר שאין האדמו"ר רוצה לבא לדבר אתו על הטעלעפאן ובכלל אין האדמו"ר רוצה עוד להכיר את הגה"צ הנ"ל מכאן ולהבא ולדבר אתו ביחידות, ועד דברי הוצפה וזנות וכן אמר הגבאי הצעיר להגה"צ הנ"ל על הטעלעפאן שאל יהי' לשלוח שום א' מבניו לכאן ואפי' להסביר הפעולה כי יזרקו אותן לחץ וכו' וכו' והניח עליו הגבאי הטעלעפאן, ועתה יתבונן נא המבקש האמת האם כך הוא דרכה של תורה וכאן הבן שואל שאלת תם מה זאת, והתשובה הוא ואמרת אליו כי בחחק יד, היינו נלך בחחק יד הנהגה חדשה, מבלי בירורים רק בזלזולים, והכל יהיה כמישור ולא די בהחיה"ש הזה, אלא ונוסף גם הוא שניתוסף עיי"ז חז"א ופסע לקלקל ולהשחית חינוך הדור, שהרי הבנים והבנות מהרגלים לתת דופי בת"ח ויראי ד' לדבר בם כרצונם וכפי העולה על דוחם מבלי לתת רסן במיהם לעצור אף כ"ש, ומה יעשה הבן שלא יחטא אם רואה שהגדולים מתנהגים כן, ואמרו ז"ל להזהיר הגדולים על הקטנים.

האם זה היה ח"ו דרך אבותינו ורבותינו הק' מעולם, הלא אף באותן האנשים שבאמת התנגד עליהם מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע בכל תוקף ועוז, מחמת שהשקפותיהם ודעותיהם הם היפוך התורה והאמונה הטהורה, מ"מ מעולם לא שמענו מפיו הק' שידבר מאיזה אדם פרטי ברבים בלשון גנאי וביטול רק דיבר בדרך כלל וזעק והתריע בהאש קדוש אשר תוקד בקרבן, להתבדל ולהתרחק מאלו המנהיגים שדעותיהם משתווים לדעת הכופרים והמינים וכמו"כ מכל אותן שמחפס ומצדיקים ומלמדין זכות עליהם ומדיחים עיי"ז את שארית ישראל מהאמונה הטהורה.

כ"ש וק"ו ב"ב של ק"ו לבנות ברבים איש צדיק ות"ח לבעבור שלא עשה כהבנת השני, הס מלהזכיר נודא ואיום הוא החילול השם הזה ומי יודע איזה עונש מר צפוי לאותן השותקים ואינם מוחים עדכ"ש.

ואף באיש פשוט מאד ואשר עשה באמת עולה גדולה מאד מ"מ אם א' מלבין פניו ברבים ובפרט שמוציא עליו ש"ר אין לו חלק לעוה"ב ואמרו רז"ל במס' ב"מ דף נ"ט כאשר שונאי דוד המלך ע"ה שאלו אותו ברבים דין א"א במאי (כדי לביישו משום מעטה דבת שבע) השיב להם דוד המלך ע"ה א"א בחנק ויש לו חלק לעוה"ב אבל המלבין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעוה"ב עיי"ש. ובפרט לבייש איש מורם מעם ביחד עם משפחה שלימה ואמרו ז"ל הקורא לחבירו רשע יורד עמו לחייו וכ"ש בכה"ג ויש בזה כמה לאווין של ביוש ואונאה והוצאת ש"ר וקיפוח פרנסה, וצערן של הרבה משפחות מישראל הקרובים והרחוקים, אין די באר, השי"ת ירחם. וכדאי לעיין ברמב"ם ה' מלכים פ"ב הלכה ו' האיך צריך אפי' מלך ישראל להתנהג וכו' שם בקדושת לשונו, ויחוס על כבוד קטן שבקטנים עיי"ש, ועיין עוד ברמב"ם סו"פ כ"ד ה' סנהדרין וריש פכ"ה שם. מבקשים אנחנו בכל לשון של בקשה, נא ונא לא יתגבר עכשיו מידת הנצחון והרצון לראות עצמו מוצדק ומודים דרבנן היינו שבחייהו, ומצאנו בגדולים וקדושים שחזרו בהן, ואמרו דברים שאמרתיו אליכם טעות היתה.

מקווים אנחנו להשי"ת שיתקיים עכשיו הפסוק את והב בסומה וכדרשת חז"ל ששני ת"ח המנגחים זא"ז בהלכה אינם זזים משם עד שנעשו אוהבים זל"ז, והאדמו"ר הנ"ל זכות אבותיו הק' יעמוד לו שיתקן ברבים את אשר עיוות כי היכי דמי תשובה באותו מקום ובאותו זמן ויחזור בו מדבריו, וגדולה תשובה ועיי"ז יתקדש ש"ש ויקויים בו הפסוק אשר נשיא יחטא ודרשו רז"ל ובפירש"י עה"ת שם, אשרי הדור שהנשיא נותן לב להביא כפרה על שגגתו ק"ו שמתחרט על דונותיו עכ"ל רש"י ז"ל.

קצת ביאור מה הוא הגורם והסיבה למצב הזה

סיבה א', אמרו ז"ל בא לכלל כעס בא לכלל טעות ודבר זה אף בגדולים מאד נאמר, ואף שלא אמרו בא לכלל כעס בא לכלל עון ח"ו, רק לכלל טעות היינו שנתעלמה הלכה מ"מ בדור השפל הזה גם זה יכול להיות.

ב, כי האדמו"ר הזה מקורבניו ויועציו הם נערים ואנשי דלא מעלי וכבר איתא בספר מסילת ישרים בפרק כ"ג בסופו וז"ל: עוד ממפסידי הענוה הוא ההתחברות או ההשתמש בני אדם חנפים אשר לגנוב לבו בחנפותם, למען ייטב להם, ישבחוהו וירוממוהו. בהגדיל מה שיש בו מן המעלות עד התכלית, ובהוסיף עליו מה שאין בו כלל. ולפעמים שמה שיש בו הוא ההפך ממה שמשבחין אותו. והנה סוף סוף דעת האדם קלה, וטבעו חלש ומתפתה בנקל, כ"ש בדבר שאיליו הוא נוטה בטבע. ע"כ בשמעו את הדברים האלה יוצאינו מפי שהוא מאמין לו יכנסו בו כארס ועכס, ונמצא נופל ברשת הגאווה ונשבר. הרי לנו (מ"ב י"ב) יואש אשר הטיב לעשות כל ימי הורוהו יהודע הכהן רבו. ואחרי מות יהודע באו עבדיו והתחילו להחניף לו ולהגדיל הילוליו, עד שדימוהו לאלוה, אז שמע המלך אליהם. ותראה זה הדבר בבירור, כי רוב השרים והמלכים או כל בעלי היכולת יהיו באיזה מדרגה שיהיו נכשלים הם ונשחתים בעבור חנופת משרתיהם. ע"כ מי שעניו בראשו, יותר יזהר ויעיין במעשי מי שרוצה לקנותו לו לחבר או לעצ, או לפקיד על ביתו, ממה שיזהר ועיין במאכלו ובמשותיו. כי המאכל והמשתה יוכל להזיק לגופו בלבד, והחבירים או הפקידים יוכלו להשחית נפשו ומאודו וכל כבודו. ודוד המלך ע"ה אומר (תהלים ק"א) לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה הולך בדרך תמים הוא ישרתני. ואין טוב לאדם אלא שיבקש לו חבירים מימים שיאירו עיניו במה שהוא עור בו, ויוכיחוהו באהבתו, ונמצאו מצילים אותו מכל רע. כי מה שאין האדם יכול לראות, לפי שאינו רואה חובה לעצמו, הם יראו ויבינו ויזהירוהו ונשמר. וע"ז נאמר (משלי כ"ד) ותשובה רובב ועץ. עכ"ל.

ג, כי בעוה"ר הרצון להשתלט ולהשתרר מביא לכל הרעות וכדאי להעתיק בכאן מה שנדפס בסוף סי' עשר קדושות תנינא להגה"ח מו"ה ישראל בערגער אנדק"ק בוקארעסט מה שכותב שם אודות רבו הייט"ל וצ"ל והדברים שאמר לו הייט"ל בעת שנתקבל הרב ר' ישראל על כסא הרבנות וז"ל שם, ואתאפק לא אוכל להראות עד כמה גדלה אהבת מרן הגה"ק בעל ייטב לב לתלמידיו, אשר אנכי למדתי בשיבתו שנת תרכ"ז גם הוה שפלות רוחו נגד כל אדם תקצר היריעה מהכיל לספר אחד מני אלף ולדוגמא אציע כאן מה שאמר אלי אז בנסעי לשבת על כס הרבנות וקבלתי מאתו ברכת הפרידה במוש"ק כחצות לילה לנסוע מביתי מלאפאש ביום א' לגאליציא אמר אלי בזה"ל פאהרסט מיט דעם "בגין"! (יודימיתי כי כוונתו באשמורת הבוקר קדרותא דצפרא הנקרא אצל העולם בעיניו) והשבתי לו, לא אדוני, בדעתי לנסוע איה"ש מחר אחר הצהריים, ואמר אלי בצחות קדשו, "כוונתי" כי הנך נוסע בגין דאיהו רב, (כלומר על כס הרבנות) ורצוני להגיד, לך איזה דיבורים אשר תקשרם במוחך ועמד עמדי באמצע הבית ואמר אלי בזה"ל, וויא דיא קוקסט מיך אן הייס איך היינט אין דער וועלט א רבי און א בעל מופת און מען האט מורא פאר מיר (כי י"ה רב רבן ואלפי ישראל וגדולי רבניה וצדיקים העיניו לפתחו כידוע) און פיר אויס זייער אסאך אין דער וועלט, אין דער אמת בין איך א גאר נישט, אבער טאקע גארנישט, גאר נישט, נור מיט דעם גאר נישט פיר איך אלעס אויס, ווייל איך ווייס אז איך בין גאר נישט, איך בייג מיך אראפ פאר איטליכען, והבליע אז בתוך דברי קדשו, ויאמר אלי מזה בידך, (שהש"י שאל למשה איזה מדה וכח יש לך והשיבו מטה (שאני יכול להטות א"ע לפני כל אדם, וע"ז אמר לו הש"י) ואת המטה הזה תקח בידך (שתקח בידך המדה הזאת של מטה ושפלות הרוח) אשר תעשה בו (במדה הזאת) את האותות והמופתים, והנה אתה אהובי תלמידי צעיר לימים ה' יאריך יו"ש, והנך נוסע עתה לגאליציא מקום אשר בגלילות ההם יש כתות כתות חסידים שונים הדבוקים כל אחד לרבנותיהם המפורסמים הגדולים, ובעוה"ר בעתים הללו זה פוסל דיינו של זה וזה וכו' ואתה אולי ח"ו לא תוכל שאת ולהתאפק מלהתערב בעניינים אלו וכו', או כשיבואו הימים נוראים וכל אחד יסע מעירך לרבו ויוחלש דעתם ביודעך כי הנך מתפלל יפה ודרשן מפואר כמו ששמעת ממני ותאבה למנוע איזה אברך מנסיעתו, אשר ישאר אצלך וכדומה, ויהי לך עי"ז רדיפות ח"ו וכו' לכן קיק מיך אן דעם אלטען מיט דער ווייסער בארד הנני מיעצך שתסבול הכל ותשתוק על הכל ותכוף ראשך נגד הכל ואזי יהיה לך שלום ושלוח עכ"ל.

ובאמת כל הענין והנהגה הזאת תימה הוא, היינו שלאחרים חושדין שכל מעשיו הן, מהמת שנאה ומלא שקר ושאר עניינים, ועל עצמן אין חושבין כלל וכלל שאולי משוחד בדעתו מחמת נגיעות וכדומה של כבוד וממון ועוד, וד"ל. והאם כך הוא המדה הלא בהיפך שנינו (שבת דף צ"ז) החושד בכשרים לוקה בגופו, ומשנה שלימה הוא בפרקי אבות (פ"א מ"ו) והוי דן את כל האדם לכף זכות ועיין בפ"י הרמב"ם שם שם שם אדם שהיה נודע לצדיק ועכשיו עשה איזה פעולה שמראה כל עניניו שהוא פועל רע ואין אדם יכול להכריעו לטוב אלא בדוחק גדול ורחוק, עכ"ז ראוי לך שתקח אותו צד שהוא טוב, אחר שיש איזה צד רחוק להיות טוב ואין מותר לך לחושדו עי"ש, רק לעצמו צריך לחשוד ולחקור ולבדוק אם כל כוונתו להאמת, וכדכתיב נחפשה דרכינו ונחקרה, וכל הצדיקים מעולם, חשדו לעצמן ובדקו מחשבתן הדק היטב שיהיה להם ברור בכוונתם אם הוא נקי לש"ש או אפשר בעמקי הלב טמון וסתור איזה פני ונגיעה קלה, שאין מורגש כ"כ בהשקפה ראשונה אבל לא להיפוך להיות בטוח במעשי עצמו שהוא טוב ואמת ולחשוד רק באחרים, וחוף לזה מאד צריכים להתיירא ממה שאמרו חז"ל בעונש המטיל חיתתו בארץ החיים, ותהי עונותם על עצמותם ובגמ"ר דף י"ז שהכוונה לפרנס המטיל אימה על הציבור שלא לש"ש שאין להם חלק לעוה"ב ויעיין בשערי תשובה לרבינו יונה שער שלישי אות קנ"ט קס"ב עד אות קס"ז ועד בכלל ועיין עי"ש בשער הנ"ל אות קמ"ז קמ"ח.

ובענין הרבנים ששותקים ואינם משמיעים בריש גלי שום מחאה הנה קצתם אומרים שחוששין שע"ז יהיה הירוס הדת שיראו כ"א שאדמו"ר של קהילה גדולה לא עשה כהוגן ואנשי הקהילה שוב לא יתאחדו אז כאחד תחת וכו', ובאמת אם יש מקום לחשבון כזה צע"ג דהא תינח אם א' עשה איזה מעשה רע בהסתיר ולא נתפרסם עדיין אולי יש אז מקום למחשבה כזו, אך אם נעשה הדבר וחי"ש נורא בפרהסיא ובפירסום גדול בריש גלי בלי שום בוש, אז אדרבה אין צריך עוד לחשוש למחשבה כזו שאולי יצא איזה הירוס מן המחאה דזה גופא עצם הדבר שנעשה הוא ההירוס הגדול ביותר ממש עקירת והפרת

התורה לעשות עבירה גדולה בריש גלי עיי' מורס מעם וכל העם מחשים אין לך הירוס התורה גדול מזה. ובגמ' ברכות (דף ס"ג ע"ב) גבי חנני אחי ישוע שהי' גדול הדור באמת, ומתחילה לא הניח כמותו בא"י ואעפ"כ כשעיבר חדשים בחו"ל (שמותר להגדול הדור ביותר) ואמרו לו החכמים שלא יעשה כן ואם תקבלו מוטב ואם לאו אמרו לאחינו שבגולה שיעלו להר ואחי' יבנה מזבח יגן בכינור ויכפרו כולם ויאמרו אין להם חלק באלקי ישראל, מיד געו כל העם בבכ"י ואמרו חס ושלום יש לנו חלק בא"י עיי"ש, ונראה מזה דלא נמנעו חכמים לומר להם עד כדי כך שיכפרו ח"ו דבר מהי"ת ואפי' דבר קטן מדרבנן, אם אין מוחין עיי' זהו גופא עקירת התורה, וידועים דברי האבן עזרא שפי' גבי סדום שאמרו אאע"ה אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר דודאי גם בסדום הי' אולי אנשים שבלבם לא הסכימו למעשה העול אבל אין זה כדאי שיגינו על העיר דדוקא אם צועקין ומוחים בפרהסיא בתוך העיר עיי"ש, ועיין עוד בספר ויואל משה בהקדמה דף ט"ו בד"ה ועוד ובפרט במעשה הנ"ל שנעשה עכשיו זהו בפשטות גמור עקירת התורה שממש סותמין פה של כ"א הרוצה לתקן או לעוק חמס נגד איזה פירצה, דאם רואין שאפי' נגד רב חשוב ואיש צדיק שרצה להציל העם ממכשול נורא כפי דעתו עשו בו כי לזלזל בו ברבים כאחד הריקים א"כ מי יפתח פה באיזה ענין שהוא שיחי' נגד הרצון של הפירמא... וקצת מוכיחים הענינים שבאמת לזה הכוונה נעשה המעשה הזה ששוב לא יהי' איש לפתוח פיו וכו', ואין לעשות שום חשבון כעת רק להרים קול ולא להתפעל משום דבר ולהשליך על ד' מבטחינו שיגמור בעדינו לטובר, כי סוכ"ס הרי כ"א בפנימיות רצונו רוצה לעשות כרצון השי"ת ואפי' מי שלפעמים נכשל ח"ו מ"מ בודאי אם יעוררו אותו ישוב וניחם.

ויש עוד רבנים ישיש להם חשבונות אחרים ואומרים סברות רבות בזה וכנראה דעיקר הוא שסוברין כל דאלים גבר ובאמת מבואר בשו"ע חו"מ כס"י י"ד סעיף א' דאלם בעיר מוציאין אותו לדון בעיר אחרת ולא בדייני אותו העיר ועיין בספה"ק ויואל משה מאמר א' ס"י קמ"ח והמבואר מדבריו שם דאין החשש שלא יאמרו האמת בכוונה ויטו הדין במזיד אלא יש חשש דמחמת יראת האלם יהי' משוחדין להטות לטובתו ולא יראו ויבינו האמת שהשוחד מעור ואפי' שוחד דברים ומה לי שוחד ממון או שוחד של אלמות עיי"ש, וא"כ לפי"ז באמת מוסבר למה נולד להרבה ר' סברות שונות שלא למחות עיי', וכמה יש שגם בתוך לבם אפשר מקטינים למחצה ולשליש ולרביע הפשע הזה והחיה"ש ורוצים להצדיק קצת עכ"פ, שיכול מאד להיות שמחמת יראת אלם משוחדים הם בדעתם לחשוב כן ועיי"ז אין מרגישין כבר גודל החיה"ש הנורא הזה וכל רב שבתוך לבו מרגיש כי אין החיה"ש נורא כ"כ יחשוד ויתבונן בעצמו כי אולי האלמות שאין יכול לפתוח פיו כנגד זה משחד דעתי שיחשוב כן.

כי ענין הזה של שוחד שייך גם באנשים גדולים בהרבה יותר מן זמנינו ודין הזה המובא בשו"ע חו"מ שאלם אין דנין בדייני אותו העיר איירי אף אם הדיינים גדולים וחשובים מאד מ"מ יש מקום לחשוב שאולי יהי' משוחד בדעתו מחמת יראת האלם ולא יראה האמת כראוי, אין אנו אומרים כל הנ"ל בברירות, אבל יש מקום לחשוב כן. (בודאי יש גם אלו ששותקים, פשוט מחמת חנופה וכבוד וכו' אך מאלו אין לדבר כלל).

ובאמת מצינו בגמ' במס' סנהדרין דף י"ט גבי ינאי המלך ששמעון בן שטח והסנהדרין בעת שרצו לדון אותו ופנה שמעון בן שטח להסנהדרין שיאמרו דעתם וכבשו פניהם בקרקע (ועיין שם במהרש"א בחא"י) ושם באמת הי' מקום ליראת אלם והי' חשש מיתה ממש שהי' יכול המלך להמיתם כמו שבאמת הרג לכל חכמי ישראל וגם גיסו שמעון בן שטח הוצרך לברוח ולהסתר כדאיתא בברכות דף מ"ח (ועיי"ש בפי' רבנו נסים גאון) ועכ"ז כשכבשו הסנהדרין פניהם בקרקע ושתקו אמר להם שמעון בן שטח בעלי מחשבות אתם, יבא בעל המחשבות ויפרע מכם, ובא גבריאל וחבטן בקרקע ומתו, עיי"ש, והנראה מזה דאם אחד עומד ומבקש וצועק ומתחנן שיגלו דבר אמת ויחוסו על כבוד שמים, אז אסור להסתכל על חשבונות, ובפרט כעת דבאמת אם הרבנים החשובים יתאחדו, למחות כנגד החיה"ש הזה לא יארע להם כלום בעזרה"ת ורק בעל דבר מבלבל הדעת ומטעה בדמיונות שכאילו יש פחד לומר דבר, ויבינו הרבנים החשובים כי לכ"א מישראל יש נסיונות, והרבנים מוכיחים את ישראל כראוי, לעמוד בנסיון, והנה להרבנים עצמן יש ג"כ נסיון שלא לשתוק ולכבוש פניו בקרקע במקום חיה"ש, ויראו שיעמדו בנסיון.

ובעצם בירור הדבר של מכשול חלב שכי' הגה"צ הנ"ל אם רוצים לברר האמת ולאמיתו ולתקן באמת כדת תוה"ק יעמידו ג' רבנים חשובים ונ"ח ויראי ד' שאינם נוגעים ואינם בעלי מכשירים ולא השמיעו עדיין כלום ברבים נגד מכתב הגה"צ הנ"ל ויותן להם הכח והבעלות לברר ולתקן את כל הענין הזה ולא יהיה צריכים להראות חשבון להאלמים והתקיפים ויסמכו עליהם סמיכה כראוי בכל כוחו ואז יכריזו אלו הג' רבנים ברבים ובפירסום שכל מי שיועד איזה עדות להעיד בנוגע לענין הזה צריך לבא להעיד ואם לא יגיד ונשא עונו, ויעשו בהשכל ודעת ובהצנע לכת שהעדים לא יהי' ניוזקין מן האלמים והתקיפים ובישוב הדעת ובמתינות לברר כל עדות בחקירה ודרישה עפ"י דת תורתנו הק' ואז יתברר היטב הדבר (והגם שעדיין צ"ע מהמבואר בשו"ע חו"מ ס"י י"ד סוף סעיף א' הנ"ל), וידעו מה לתקן ובאיזה אופן לתקן כי אם מבינים היטב ורואים המכשול אז יודעים מה לתקן ואם אין רוצים לשמוע ולידע האמת ולברר המכשול אז אף אם יתקנו כמה תיקונים לא יהי' בזה תיקון גמור, ואפשר עוד כי יהי' תיקון מקולקל ותמ"י, וכלל א' כדאי לידע כי אין לחשוב חשבונות דכיון שרב או דין חשוב א' הוא הוא הבעל מכשיר בודאי יודע שהוא טוב ושוב א"צ לדבר שם דיוכל להיות שיצא מכשול בשוגג גם מן רב ודיין חשוב, עיי' העלם דבר ושגגה או איזה סיבה אחרת וגם גבי הסנהדרין מצינו ונעלם דבר מעיני העדה, ובתש"ו בית הלל להגה"ק ר"ה מקאלימייא זצ"ל תש"ו מ"ז שם, כתב בא"ד זצ"ל בעזה"ר עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים לחאכיל טריפות הגם שהמה יראי השם בענינים אחרים עכ"ל (ובודאי שהוא מחמת בטלנות או איזה העלם ושגגה) וכדאי לכל רב ומו"צ לעיין היטב שם בתש"ו הנ"ל ויראה קדושת לשונו וקצת הדרכה בענינים כאלו. ועיין עוד בתש"ו דברי חיים בליקוטים והשמטות לח"ב ס"י מ' ומבואר שאפשר שיצא לפעמים מכשול אף אם תרב המכשיר הוא חשוב מאד עיי"ש, ועיין עוד בתש"ו ד"ח יו"ד ח"א ס"י ו' ז'.

מ י י נ ו נ ג ו ו ע ג ע ז ח ל ב

בס"ד

די ווייטער דערבאנסע פראגעס עגבערען ביי סיר אין סייג גלייכען אין מוח, אין יעסוד מי שירצה צו געבען די ריכטיגע ענטפערס!!!

אין אלע דורות ווען עס איז געווען א שטורם איבער א וועלטס מכשול, פלעגן זיך ביידע צדדים באנוצען מיט קעגען זייטיגע הורה'דיגע אין שכל'דיגע טענה צו באגרינדען זייער שטעלונג. אין היינטיגען דור תהפוכות באגעגענען מיר זיך מיט א מאדענע ערשיי-נונג, א וויכוח פון שקר מיט "אמה". אין דער צייט וואס איין גרופע גדולים שטעלען ארויס גאנצערע לומדישע אמת'דיגע פעסטע טענות וואס צייגען קלאר אונזע ווייזטיג דעם גרויסען מכשול פון פלייש וואס ווערט פארקויפט אין אלע קרייזען בחזקת מנוקר נמלח והודח "כשר למהדרין מן המהדרין" החת השגחת... האבען נאך חלב דאורייתא מיט שטיקער אהוריים, טוען אנדערע דאס פארטיידיגען מיט שווינדלערישע פארעכענישע מעסאדען וואס זענען קרום און פארקריפעלע אין כיס דעם טוען זיי ארויסווייזען גלייכגילטיקייט צו דעם הארבען איסור פון אכילת חלב מיט אירע טראגישע נאך פאלגען ברוחניות ובגשמיות. דאס פאפיר איז צו קורץ צו קענען אויספירלעך אפשרייבען דאס פאלשקייט אין בלאף מיט וועלכע מען באנוצט זיך, פון דעסטוועגען וועלען מיר פארלייגען עטליכע ביישפילען, "הרב מקאשוי האט אויסגעזעעט אין זיין בריף וועלכעס איז אדרעסירט געווארען צום סיגעט-סטער רב 12 מינים חלב וועלכע זענען געפונען געווארען אויף פליישען וואס עדים נאמנים האבען געקויפט אין אריבער געברענגט צו אים, הרב מקאשוי האט נישט געווינט קיין מיה אין קיין פלאג וויסענדיג די ערנסקייט וואס דאס מיינט עסען חלב רח"ל אין באאנטווערונג אין געגענזייט דאס אחריות פון הוצאה לעו אויב דער ניקור איז יא גוט, דער קאשוי רב איז געווען פאר א איש הירא (כלפי שמיא) ורך הלבב (בין אדם לחבירו) אין איז גרייט צו פארביכטען אלעס נישט ח"ו פונם זיין אין כבוד פון דעם קלענסטען, דעריבער האט ער געלאזט אראפ ברענגען מנקרים פון דערהיים פון אלע מדינות אונגארישע, פוילישע, רוסישע, אין ארץ ישראל'דיגע, סך הכל נאנט צו א מנין מנקרים מיט כתבי קבלה (רוב פון זיי האבען געהאט קבלה אויף אהוריים) דורך זיי איז באשטעטיגט געווארען :

1. די אובענדערמאנטע 12 מינים חלב וועלכע רוב פון זיי זענען לכל הדעות לויט אלע מנהגים אסור באיסור גמור.
2. עס איז געפונען געווארען אהוריים וואס העלפט נישט קיין ניקור.
3. עס איז געפונען געווארען אהוריים אום גע'ניקור'ט.
4. גרויסע מכשולות ביי ניקור חלק הפנים.

דער גרויסער מכשול פון חלב איז באשטעטיגט געווארען דורך נאנט צו 100 רבנים מובהקים ביי די רבנים קאנווענשען אסור חג סוכות תשמ"ג, דארט איז באטלאסען געווארען פאלגענד:

1. עס איז דא גרויסע מכשולות ביים כרייבערען דעם חלב.
2. עס קומט אריין אהוריים אין בוסשער, אין רבנים מכשירים פון לאנגע יארען האבען דאס אויך נישט געוואוסט ביז היינט נאך דעם וואס דער שטארעם פון חלב איז ארויס אין די עפענטליך, אין זיי האבען זיך נאך געפרעגט ביי די קצבים, וועלכע האבען דאס באשטעטיגט.

3. די רבנים המכשירים האבען קיינער נישט געקענט קיין ניקור (אין אויך די איבריגע רבנים).

4. עס איז נישט דא קיין השגחה ביי ניקור.

5. א וויכוח צווישען 2 רבנים מכשירים אין זעלבען פלאץ, איינער האט גע'טענה'ט אז צו גלאס כשר פליישען נעמט מען בהמות מיט סירכות, דער אנדערער האט געלייקענט.
6. א רב האט געפרעגט פון א רב המכשיר אויב ער קען באזיכען אין שלאכט הויז? האט דער רב המכשיר גע'נפערט'ט "איך לאז קיינעם נישט אריין אין שלאכט הויז" (דאס מיינט אז פון די אלע רבנים וואס האבען טייל גענומען אין קאנווענשען לאזט ער ער קיינעם נישט אריין וד"ל).

אין די פלייש מארקען איז געפאלען די ביזנעס מיט איבער 60% אין אלעניש איז געגרינדעט געווארען דורך די באקאנטע ח ב ר ח "מ ק מ ק" (ר"ת מכשירים קצבים מנהיגים-קלים) א פאבריקאציע צו פאבריצירען פארטידענארטיגע היתרים צו צימישען די מוחות פונעם דעת הקהל כאילו עס איז בלויז אין אלעס איז מוהר, עס האלט שוין אויף א מצב ווי עס קען זיך דאכטען אז דער איסור חלב איז נישט נוהג בזמן הזה, נאר בזמן הבית רח"ל.

די היתרים דורך די אויבענדערמאנטע ארגאניזאציע האט אנגעהויבען ארבעטען אויף אלע פראנטען, די גרונד פרענציפען פון די ארגאניזאציע איז באזירט אויף דאס פאלגענדע:

1. עס איז ערלויבט צו שרייבען ליגענט מיט פאנטאזיעס אן א גבול. 2. מען טאר זיך נישט רעכענען מיט'ן איסור לה"ר, רכילות, ליצנות, מלבין פני חבירו. 3. מען דארף מבזה זיין אין אראפרייסען פון גרויס ביו קליין ווער עס שטייט אין וועג מיט כל מיני זלזולי

ובזיונות. 4. ווער עס וועט שטיין און וועט זאל מען אים באזייטיגן מיט סעראר. 5. דרשות דארפן געהאלטען ווערען, זאשקעווילעז דארפן ארויסגעשיקט ווערען, קללות דארפן געהערט ווערען אן אויפהער אויף די גרעסטע גדולי ישראל. 6. קינדער פון חדר, בחורים פון ישיבה, זאל מען מדרך זיין אין ערציען צו רעדען און בארעדען אין שלטען מיט די ערגסטע קללות פונעם אויפשטיין ביו'ן לייגען אלע גדולי ישראל. וכל המרבה הרי זה משובח. 7. חורה אינגעלייט זאלען אריינגעצויגען ווערען אויסצוארבעטען היחרים אויף מלב, אפילו עס פארלאנגט זיך צו פעלשטוען די רייד פון די פוסקים. 8. אן עקסערע אפטיילונג פון בני חורה זאלען זיך באנעמען מיט פעלשטוען חשובות, דאס מיינט נעמען חשובות אין אויטארבעטען ווי א שניידער א סוס ווי עס פעלט אויס שנייט מען אוועק און ווי עס פארלאנגט זיך לאזט מען צו, (עס איז מפורסם די עובדא ווי א יונגערמאן פון די הויפט עכסנים להתיר חלב האט דן געווען דעם ספר לחם שערים לשריפה, צוליב דעם ווייל עס ווערט דארט דערמאנט אז 10 גאונים און די צייטען גר"אוי"ע, צווישען זיי דער ברידער פון גר"א זצ"ל און א חלמיד פון גר"א האבען גע'אסרס חלב וואס מען ניצט היינט.

9. ארויס שיקען פאלשע בריף אינטערעסירען די נעטען פון די רבנים המעריכים אז זיי זענען מחיר דעם חלב. 10. די בי"ד שכירושלים וואס האבען א מאל מיט'ן אייגענעם געוויסט אין ווילען געשטיצט קאמלעס די מעררים אויף חלב אין געגעבען זיי ווארעמע המלצה בריף אז זאלען זוכה זיין מחקן צו זיין דעם מכשול פון חלב, זאלען געצוואונגען ווערען מיט גיט'ן אין מיט ביזנעס אונטערצושרייבען א פסק וואס זאל אויסקוקען פאר דעם המון עם אז זיי זענען מחיר די פליישען פון גאנץ אמעריקא. (והועיל). 11. ארויסלאזען פאלשע קלאנגען וואס איז נישט געשטויגען אין נישט געבליגען קעגען די אלע וואס זענען מערער אופן פלייש, מען דארף פארקוקען אויף די אלע איסורי חורה וואס איז פארבינדען מיט דעם. 12. מפה לאוזן זאל מען צוויסען טוען פאר אלע פעהיגע אינגעלייט וועלכע ווילען זיך אויפהייבען צו א הויכע קאריערא אז יעצט איז די געלעגנהייט דערצו מיט'ן אויסניצען די פעהיקייטען ארויסצוברענגען פאר'ן המון עם אז עס איז נישט דא קיין מכשול פון חלב. דער וואס קען הייבען זאל הייבען, דער וואס קען דרש'נען זאל דרש'נען, דער וואס קען סעראריזירען זאל סעראריזירען, יעדער איינער לפי שורש נשמתו וגבהות רוחו. דאס זענען א טייל פון די פראדוקציע פון הכרת "מקמק".

1. א פסק דין פון בד"ץ ירושלים עיה"ק אז זיי האבען פארהערט 2 מנקרים (הגה- נישט זיי האבען אריינשפאצירט אין בוכשער פלוצלינג ווען זיי האבען גע'ארבעט, נאר אפיציעל גענומען אופען פארהער) און זיי קענען דעם אונגארישען ניקור, (הנה"צ ר' אברהם לייסנער האט געזאגט אין דרשה מוש"ק פ' תולדות אז דער בד"ץ קען נישט קיין ניקור) דערפאר מעג מען עסען אין גאנץ אמעריקא פליישפון אלע חרידישע געשעפטען, (הגה- פהעטע בעלי בחים זענען ערשטוינט געבליבען פון דעם אובפארשטענדליכען פסק וועלכע האט נישט צו זיך קיין גלייכען אין די געשיכטע. 2. עס איז אפגעדריקט געווארען א אויפרוף פון איינעם פון די חברי הבד"ץ אז מען טאר נישט מהרהר זיין נאך דעם אונגערישען ניקור, אנשטאט וואס יעדער דארף פארשטיין אז נאך דעם פסק זאל מען נישט ניצען קיין פלייש ווייל עס איז געשניטען, געטרייבערעט, אין מיט השגחה אזוי ווי אין אונגארין (הגה-אזוי ווי די אויבענדערמאנטע רבנים ביים קאנווענסען האבען באשלאסען אז רא ברענגט מען אויך אריין אחוריים אין עס איז נישט דא קיין השגחה, אין עס איז דא מכשולות). האבען דאס קרומע קעפ אויסגעטייטשט מחיר צו זיין דאס פלייש, - אגב אין דעם בריף פון ראב"ד וואס האט געהאנגען אין ביהמ"ד סאטמער אין ראדני סטריט, א גאנצע וואך איז געשטאנען אינשען אז דער ראב"ד בעט זיך מען זאל רחמנות האבען אונ'ן בריאות פון סאטמער רב, אין דאס איז צענזארירט געווארען ווען מען האט דאס אפגעדרוקט אין צייטונג, קענטיג אז עס האט שלעכט געקלינגען דער אויסטייטש אז צוליב פיקוח נפשות דארף מען מחיר זיין דאס פלייש. 3. אין א לענגערע דרשה פון א באקאנטען גאון וצדיק מפ' שלים"א דעם פארגאנגענעם מוש"ק פ' חולדות האט ער באשטעטיגט אז עס איז דא גרויסע מכשולות ביי פלייש פון דעסוועגען קען מען דאס נישט אסר'ן פאר די גאס. יעדער בר רעה צו הערענדיג די פקחות'דיגע רייד פונעם רעדנער האט באלד פארשטאנען די כוונה פון בעל דרשן אזוי ווי צו זאגען אין קען נישט אסר'ן (צוליב אומאויפהערליכע סעראר) אבער איר אידען דארפט פארשטיין נישט צו עסען קיין פלייש ווייל עס איז דא משולו (א דעלעגאציע פון די הויכע פענסטער זענען געווען ביי די ררשה צו אבזערווירען אויב עס ווערט נישט גערעט קעגען חלב).

4. די חכמת "מ ק מ ק" (מכשירים קצבים מנהיגים-קלים) צוזענדיג אז די אויבענדערמאנטע היחרים זענען געפאלען אויף טויבע אויערען אין יעדער איד מיט א לעפעל יר"ש רירט זיך נישט צו צום פלייש ווייל ער וויל זיך נישט אריינווארפען אין סכנה מיט זיין גאנצע משפחה האבען זיך גענוכען כביכול צו די חורה"ק אליינס, אויפגעזיכט אינגע לייט וואס ווילען נישטא חן זיין אין גרויס ווערען אין אגב מאכען א פאר דאלער, אין פארלאנגט פון

די צוואמען צושטעלען פון די פוסקים א שטיקען אחיות עינים צו פארבלענדען דעם פשוטען
המון באילו חלב דאורייתא איז מוהר לויט די פוסקים לבתהילה.
וונטיג פ' וישלח האבען זיך באוויזען די ערשטע שוואלבען ארויספליענדיג פון די בני
מורה נעסטען מיט א קאפפען אין א קאלפיק מיטן נאמען "מצורעת אבותינו" אין פרעגט שוין
גארנישט וואס פאר א דורכפאל די דאזיגע פאשקעוויל איז געווען, דער פאשקעווילען בוך
מיט'ן נאמען מצורעת אבותינו האט געברענגט שאנד אין ביזיונות נישט בלויז פאר זיך, און
דעם רב המסכים, נאר גלייכצייטיג אויך פאר די חברה "מקמק" אין די קהלה פון ווי ער שטאמט.
פאשקעווילען שרייבער איז נישט קיין נייעס אין היינטיגען דור, וואס איז סיי ווי פיהל
מיס הפקירות אין פריקט עקל, אבער צו מאכען א חיבור פון פאשקעווילען אין א נאמען געבען
ט. אבותינו באקומענדיג א הסכמה פון א רב וואלט זיך נישט געגלייבט אז דאס קעם פאסירען
בזמן הזה.

דאס פאשקעוויל ביכעל צייכענט זיך אויס מיט איר ועלסענעם טאלאנט מוזיף צו זיין ספרי
שו"ת, בריהען מיט המלצה פון גדולים מאכיל צו זיין חלב במזיד, מבלבל צו זיין די
מוחות אראפצוברענגען היראים פון פוסקים וואס אסר'ן, אפצופאסלען כענסטען וואס גייען
נישט אין שפאן מיט די חברה "מקמק" אפצושפעטען פון זיך אליינס, אויפצושטעלען משגיחים
וואס האבען שוין 30 יאר נישט צוגערירט צו ניקור, און פסל'נען מנקדים וואס לעבען אלע
יארען אין ניקור, צו דריקען גדולי הרבנים גפורסמים חאטש ווי קענען נישט קיין ניקור
זיי זאלען אונטערשרייבען אז אלעס איז און כהוגן, צווינגען מענסטען צו עסען פלייט
קעגען זייער ווילען מיט כוח פון טעראר, צווינגען רבנים וואס האבען אליין געהן
מכשולות ביי חלב זיי זאלען אינסערשרייבען אז לא היו דברים מעולם מיט טעראר.
דאס שניידערשקייט פון דעם פעלטשער איז פארברעכעריש. אין בארבראיש אופן גאנג פון די
ריכטיגע מסכילים און רעפארמער וואס פלעגען צו ברענגען האלבע פסוקים פון חנ"ך און האלבע
מאמרי חז"ל. אס חאפט איר א בליק אויף די חשוכה פון מהרש"ג (שם דף נ"ו) וועלעכע דער
פאשקעווילען שרייבער ברענגט, וועט איר זעהן אז די משכילים פון אמאל האבען זיך געמעגט
לערנען שוויגלעך אין פעלטשווען פון דעם דאזיגען פאשקעווילען שרייבער. ער שרייבט איבער
די חשוכה פון מהרש"ג שרייבענדיג איין שורה ארויסנעמענדיג 2 שורות, שרייבט נאך 2 שורות
אין לאזט אויס 3 אין ווען איר זענט פארטיג אפליינען די חשוכה נעמט איר ארויס דערפון
פונקט דאס פארקערטע וואס דער סתבר האט באמת געמיינט (מיר בעפען איין נעמט צייט אין
שטעקס דאס נאך) דאס זעלבע טוט ער מיט'ן שו"ת לבושי מרדכי (די זכות פון די צדיקים איז
זיי בייגעשטאנען אז זייער ארגינעלע חשוכה ואל נישט געדריקט ווערען אין דעם פאשקעווילען
סאגאזין, דער מוזיף האט דאס קונה געווען פאר זיך בשונוי מעשה.
דער פאשקעווילען בוך איז משהיק דעם בריף פון הגה"צ ר' זלמן בריזעל שרייבט ער אראף
האלב אין לאזט אויס האלב, איהר קענט זעהן ווי עס פלעט אין מיט'ן א האלבע שורה.
דער שרייבער ברענגט דעם פסק פון התאחדות ה"ר הכרי חש"ג ער דריקט אפ די ערשטע האלב
און לאזט אויס די צווייטע האלב. (אין די צווייטע האלב וועט איר טרעפען אז דער ניקור
איז נישט אין ארדענונג). דער זייפן פארמאגט נישט אפילו א ברעקעלע בושאוועקצושניידען
פון א מודעה וואס איז געדריקט געווארען אין דער איד 2 חדשים צוריק אין געליינט געווארען
דורך די אויגען פון טויזענטער מענסטען, דאס ווייזט אז ער איז אפילו נישט בגדר אנושי,
אזוי ווי די חז"ל זאגען "מילה דעבודה לגלוי" לא משקרא אינשי" ער איז בגדר חייתו יער.
דער דאזיגער חיה (בצורת אדם) האט כהבל געווען זיין פאשקעווילען העפט מיט דברי ליצנות
ובדחנות, צ.ב.ש. ער ברענגט צו די סתמים פון די רבנים וואס זענען אליין מעיד אויף
זייערע סטאר'ס ווי זיי געבען הסגנה אז דער ניקור איז בהכלית הכשרות אין אז דער וואס
איז מהרהר אויף א סטאר ווי זיי געבען השגחה איז "כמעט מהרהר אחרי השכינה" (ווייסט איר
פאר וואס כמעט? ווייל איר האט נישט מהרהר געווען גראד אופן רב המכשיר, נאר אויף זיין
סטאר, אין טאמער זענט איר מהרהר נאך דעם רב המכשיר זענט איר מהרהר אחרי השכינה ממש
עפ"ל) אזוי איז מעיד דער רב המכשיר אליין זעה דף מ"ה).

אין דף מ"ח שרייבט ווייכער דער זייפן אז דער ספר ווי עס ווערט דערמאנט אז ירושלימער
ניקור איז כקובל פון מהרי"ל דיסקין דער מחבר איז א רב א ציוני, אין א מנקר א ה"ח ויר"ש
פון חז"ל ווען מען האט אים געוויזען דעם ספר האט ער ראט געווארפען אויף דער ערד אין
אויסגעשרייגען ברענגט נישט קיין רא"י פון אפיקורסים, וועגען כבוד הרב וויל מען נישט
ארויסשרייבען ווער דער מנקר איז, ווייל די פארגאנגענע וואך איז ער געווען אין א בוטשער
אין ארויסגעוויזען גרויס עס הערצות אין ניקור נאר וועגען דעם ספר ווילען מיר זאגען
אז הגר"א לייטנער שליט"א האט ביי די רבנים קאנווענסען חש"י חש"ג דערמאנט דעם דאזיגען
ספר תורת הניקור הירושלמי אין געברענגט ארי' פון דארט מקיל צו זיין, און אלע קנאים
פון סאטמאר זענען דארט געזעסען בהוכס דער אויבענדערטאנער כנקר אין קיינער האט זיך
קיין ווארט נישט אן גערופען - אגב ווילען מיר באטאנען אז חוץ דעם ווייכען אלע זכני

המקרים בקבלה איש מפי איש מביה דינו פון מהרי"ל דיסקין זצ"ל ומהר"ש סאלאנס זצ"ל או 4 דער ניקור וואס די חרדים טוען היינט איז בקבלה פון ווי ולא שטענן אינו ראי'.
אין דף מ"ח שרייבט דער כזכן ווייטער אפילו מען זאל נאך געבען אז דער גאון וקדוש מהרי"ל דיסקין זצ"ל האט איינגעפירט ניקור א"י בלייבט נאך אגרויסער ספק אויב די היינטיגע מקרים געדענקען נאך דעם ניקור ווייל עס איז ידוע אז איבער 10 יאר האט מען נישט גע'שחט' בהמות אין א"י, יעצט פרעגט זיך די קשיא אין א"י האט מען פארגעסען אין 10 יאר, אין הרה"ג שו"מ שליט"א וואס ער איז שיטולירט געווארען מוסחה גדול בעניני ניקור הלכה למעשה אין ראש השנה אויף ניקור (אנשולדיגט מען האט מפרסם געווען אז עס איז נאך נישט דא קיין השגחה) אין ער האט שוין 30 יאר נישט כבקר געווען ער איז באגלייבט צו זיין משגיח ראשי איבער צענדליגע גע'שעפטען'.

צווייטענס אין אונגארין איז געווען געשלאסען די שחיטה 7 יאר וואס פארדרייטער א קאפ אז מען מאכט דא אונגארישען ניקור.
דער זייפן מאכט א בלבול כאלו א גרויסער ציבור האט אנגעהויבען ניצען פלייש פון שחיטה קלים ורקים צוליב דעם ערדער אויף חלב דאס איז נאר א כלבול הכוח ווייל רובא דרובא האבען אינגאנצען אויפגעהערט עסען פלייש. צווייטענס דער אמה'דיגער גורם וואס האט גורם געווען פאר טייל מענטשען צו עסען נוס'ט איז דער חברה "מקמק" ווייל אילו זכינו וואלט מען מהקן געווען אלע פראבלעמען חכך וימיד אין עס וואלט נישט געהאט קיין געלעגנהייט ארויסצוגיין אויף דער גאס, עכשיו שלא זכינו אין די חברה "מקמק" האבען אנגעהויבען מעקען פיס כל מיני היחרים גיסענדיג פוך אין שוועלעל אויף יעדען איז די זאך אריבערגעפירט אין די פרייע וועלט, אין דער אחריות ליגט אויף זיי!!!!!!

נאך א סענה לויט דעם שרייבער פון דעם פאסקעוויל איז דא איינער וואס האקט מיט קולי קולות אויף די חרדישע שחיטה (שוין 30 יאר שרייכדער צדיק גדול ביי אלע זיינע דרשות אז מען שטאפט זיך שוין אן פיס נוס'ט חלב ודס 30 יאר, אין וועגען דעם זעהט מען היינט אזוי אויס).

דער זייפן שיטולירט איינעס פון די מעררים אלס ליינער פון ציוניסטישע ספרים ווייל ער איז מחיר צו ניצען ספרים וואס זענען ארויסגעגעבען דורך מוסד קו"ק קענטליך אז דער זייפן האט נישט געהאט די זכ"י איבערגעטרעסען די שוועל פון הגה"ק רסכבה"ג סטאטמאר זצ"ל ווייל דער וואס איז בלויז איינמאל אריין אין זיין ערשטע דירה אויף געדפארד ע' אין אריין אין ווארט צימער געעפנט דעם שאנק האט ער געטראפען צענדליגער פון די ספרים אין ווען איר וועט אריינשפאצירען צום דוכ"צ רמ"פ שליט"א וועט איר זיך נישט קענען גענוג אנזעטיגען די אויגען פון די ספרים.

לעצטעס האט די חברה "מקמק" באשלאסען צו פעלשען א בריף אונטערצושרייבען מיט'ן נאמען פון הרב מקאשוו וואס דארף אויסגעטייטשט ווערען אז ער ציהט צוריק פון זיינע טענות, בלויז געציילטע סקצ שפעטער איז געמאלדען געווארען דורך די קהלה פון קאשוו אז הרב מקאשוו שליט"א האט זיך נישט געבויגען כחוס השערה אדרבה אסאך חיוזק האט ער באקומען פון אכח'דיג ערליכע אידען כשרידי דור הישן אנצוגיין מיט זיין קאמפפ פאר אמת'דיגע כשרות.

בקרב וועט מחתמא ערשיינען א אפיציעלע תורה בלאט לויט די אנווייזונגען פון די חברה "מקמק" אלע יודעי ספר וועלען האבען די מעגליכקייט אנטייל צו נעמען אין דעם וויכטיגען פראיעקט פון איבער ווייזען מדברי הפוסקים אז חלב דאורייתא איז גאר חלוי במנהג, אין יעדע איינער איז בארעכטיגט צו טוהן וואס ער וויל בתנאי ער זאל זאגען אז ער טוט אונגארישע ניקור, אין בזכות זה וועט ער זוכה זיין צו נשיאות חן פון די הויכע פענסטער אין האבען אויסוויכטען עולה לגדולה זיין כאטריבא יוכו לקיים מה שנאמר "כל מסיצר לישראל נעשה ראש" אין די כאקאנטע מאמר חז"ל "אין אדם נעשה ראש מלמעלה אא"כ נעשה ראש מלמטה.

מורי ורבותי צום שלום פון מיין בריף וויל איך אויסדריקען מיינע געפילען דער אמת'ן שלאגט זיך מיט'ן שקר דאס קען מען אפילו טאפען פיס די הענט, דער אמת שרייט היט זיך פון עסען זאכען וואס שטעלען אין סכנה איין פיס אייער הויז געזונט, היט זיך פון אריינג-רענגען אין שטיב זאכען וואס פירען אפ דורות פון אידישען וועג אין ברענגען צו אסימילאציע היט זיך פון נישט לאזען פארפירען פון נידערטעכטיגע שווינדלערישע בארברעכער פארברעכער פלענער וואס גראבען אונטער דעם זעל דח, זייט אליין א שומר אויף אייער געזונט, אויף אייער לעבען אין אויף אייער אידישקייט.

ה"ק הלכה גרינבערגער

גבירעהייז

חז"פ ברקלין יב"ו

דא איז געווען א מודעה וואס דער התאחדות הרבנים האט ארויס געשיקט
פאר די אלע בוסשער סטארס וכו' אפאר חדשים צוריק אז עס איז דא חלב.

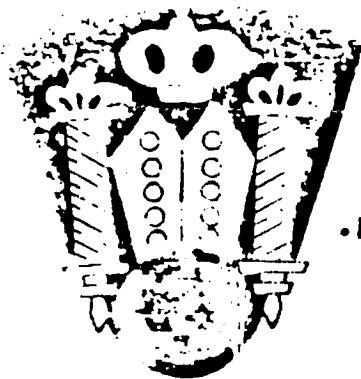
התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

CENTRAL RABBINICAL CONGRESS OF THE U.S.A. AND CANADA

85 Division Avenue

Brooklyn, N. Y. 11211

384-6765

יום ג' לסדר קרח, א' תמוז שנת תשמ"ב לפ"ק.

ישיבה שני' אודות בניקור

אחרי משה וסתן וריונים, הוחלט להציע כולהלן:

- א. להודיע לרבנים המכסירים ולהזהיר לכל העוסקים במלאכת בניקור, שיש הזנחה רבה בניקור חכבו שיש בו חשש חלב הכליות. וואס מיינט דאס "הזנחה רבה"? אז עס איז דא ר"ל חלב!!!
- וכמו כן יש חסרון ידיעה בניקור חיותת הנקרא "ויקע סענדערליין" שיש חתיכת חלב סרוך בו וקרומים סב' הצורים. וגם תחלב שתחת הקרום. וואס מיינט דאס "חסרון ידיעה"? אז עס איז דא ר"ל חלב!!!
- חששתמים עם השחול ידעו שצריך בניקור היטב.
- ב. אודות הבשר שאשר צלע י"ב. היות שברוב קהלות ואפילו במדינת אונגארן לא נסלו בשר זה, לכן צריכים לכה"ס איזה השגחה שינקרו הבשר הזה היטב. איז דען דא א השגחה אויף דעם?
- בשר שתחת הצלעות מקום הקרום הלבן תעב, היות ולפי הרבה שיטת פוסקים ראשונים ואחרונים יש בו חשש חלב גמור, ע"כ נבון לנקר כל החלב שתחת הקרומים. צ"ל צריך במקום ונכונ.

בס"ר

בכרות קורט מב"ק ארמו"ר מסיגעט-סטמר שליט"א
מה שדרש בינים ב' רחוק"מ סבה חשמ"ג

רא ווערס געכרענגט חלקים (מיט הסכרים) פון די רשע פון רב שליט"א וואס ער האט געהאלטען
ב' רחוק"מ סבה חשמ"ג וועגען דעם פראבלעם פון חלב. --- מיר בעסען די לייגענערס פון דעם
צעטיל זאלן זייער מוקד זיין אין די ווערס פון רב שליט"א - וועס מען זעהן ווער איז
באמח גערעכט.

דז"ל יעצט וויל איך זאגען איין ענין, איחר ווייסט נאך מסתמא וועגען וואס איך וויל רעדען און איך
האב מיר זייער גע'ישוב'ט צו איך זאל רעדען און איך בין געקומען צו דער מסקנה אז איך מוז זאגען...
עס איז נישט קיין עולה יורען קענען פראכירען אפשר קענען זיי מחקן זיין... (וואס הייסט פראכירען אפשר
קען מען מחקן זיין, און עס איז נישט קיין עולה, אזוי רעדט מען). סאמער מיינט מען אמת שטרויכעלעס מען
נישט, סאמער מען מיינט שקר מ'מיינט פשוט לקנטר, נח לו שלא נאמא איז עבט חורה שלא לשמה... (זוי
האט מען די חוצפה אזוי צו רעדען אויף אזא יור ווי די קאטוי רב - עס איז מוראדיג). סאמער עס איז נא
שנאה צוגעכונדען דער צו מוז מען אריין פאלען... (שמו טמים - דער סיגעטער רב וואס זיין גאנצע לעבן
איז געווען פארנומען מיט ביזנעס זאגט אז דער קאטוי רב איז נישט געווען פארנומען מיט ביזנעס, עס איז נישט
רב זי"ע אז ער האט איבערגעלאזט די רכנוה ווייל עס איז נישט געווען כולו אמת... (און דער סיגעטער רב
מיינט זינע רכנוה יא כולו אמת?). כולו כולו שקר, עס איז נישט נא קיין פיצעל אמת, ווי אזוי קען עס
האבען א קיום איך האב מיר איבערצייגט אז עס איז כולו שקר... (ווי אזוי קען ער רעדען אזוי אויף א רב
וואס זיין גאנצע לעבן געהאט אויף עכורה חסא און נישט אויף געלט און חסדים און ווי אזוי האט
ער זיך איבערצייגט?) עס האנדעלט זיך וועגען מנהגים פארשידענע פלעצער פון אונגארען, עס איז נישט
אייניג געווען די מנהגים איבעראל... (דער סיגעטער רב זאגט אז די פראבלעם האנדעלט זיך וועגען מנהגים
פון פארשידענע מקומות, עס איז נישט אמת, זיי זענען הלכות פשוטות כשו"ע אז עס איז נא חלב דאורייתא
וירבנו, די היינטיגע כושטער זענען די מנהגים אליין, און זיי קענען נישט די אומנוח פון ניקור, און
אויב די פראבלעם וואלט נאר געווען וועגען מנהגים וואלט מען נישט אזוי געווערעט און געמאכט אסיפות
און אסיפות וועגען מנהגים, די רבנים ווילען פארעכטען די פראבלעם נאר זיי האבען אליין פראבלעמען און
זיי ווילען נישט כשרס אופן אז דער עולם זאל וויסען אז עס איז געווען נא חלב אלע יאהרען). איך דער
היינט האט מען געזעהן אז די מנהגים זאלען האבען א קבלה פון א רב וואס האט זיי פארהערט, ער קען די
הלכות, עס איז כ"ה נא מנהגים פון דער היינט וואס האבען שמיחה... (די מנהגים דא (די כושטערס) האבען
נישט קיין קבלה אויף ניקור און קיינער האט זיי נישט פארהערט). ביי די שוחטים האב איך פארגעזעהן נאך
פאר 10-15 יאהר אז מוועט זיך רעדען אן א שוחט, האב איך געזעהן יונגערייט זיי זאלען זיך אריסלעך-
נען געווען און כ"ה מהאס אהער געשטעלט שוחטים... (סיגעטער רב האט דעמאלץ פארזארגט בלויז יסראעלישע).
מהאס קיינער נישט געוויסט אז עס פעלט עפעס... (וואס מיינט ער מיט דעם?). די זעלבער דאך מען אויך
סיען ביי ניקור... (אויב מען דארף דאס צו סיען פאר וואס האט מען דאס נישט געסיען ביי יעצט?).
יונגערלייט זאלען זיך אריסלענען, מיר האבען דאס שוין לאנג גערעדט אז מען דארף צו סיען, מ'וועט
דאס א"ה טאהן... (סיגעטער רב פראכירט זיך צו פארענפענען). שבת שוכה איז מען געקומען זאגען אז
קאטוי גייט אסר'ן די פלייש, איך האב נישט געוויסט וואס גייט סיס פאר - סוף כל סוף עס איז נא
רבנים איך וויליאמסבורג גאנץ מיינע רבנים עס איז דור דור וורשיו, עס איז נא מיט וועמען צו רעדען...
(לייזער לייזער עס איז נישט נא מיט וועמען צו רעדען, ווער עס איז באקאנט מיט די רבנים ווייסט דעם
אמת). אויב עס וואלט געווען אזוי אז מ'עסט חלב שוין 30 יאהר וואלט מען נישט געקענט אויפשטעלען אזא
דור... (יעצט קען מען לייזער פארשטיין פאר וואס איז דא היינט אזוי פיל צרות, נאר וועגען די מאבלות
אסורות, און פאר וואס קען מען נישט מסביר זיין פאר דעם מענטשן יורשקייט ענינים למשל אז די פרויען
טארען נישט גיין מיט פריזשעריגע מלבושים און דארכזיכטיגער זאקען וכדומה, דעם עולם הערען זיך נישט
צו צו די ענינים, אדער מ'פארענטפערט מען זיך, מ'האט היינט, חירוצים וכדומה, דאס איז נא וויל די
אלע קען און הערצער זענען פארשטאפט מיט מאבלות אסורות). איך האב איבערגעשיקט א שליח יצחק בליק...
(די פירער און בעל הביח פון די התאחדות הרבנים און האט מ'זיך געווען יענער מכתב). די קשיא האט עס
געפרעגט ר' מנשה פאר וואס האסטו דאס נישט געזאגט, האט ער געזאגט א חירוף ער איז בריווען עס איז
געווען זאכען וואס ער האט געזאגט און מ'האט נישט געפאלגט האט ער מיינט געווען אז ער גייט אליין...
(פאר קאטוי רב זאגט ער "פאר וואס האסטו" אזוי ווי ער רעדט צו א יונגעל. - און קאטוי רב איז געווען
גירעכט אז עס איז נישט נא מיט וועמען צו רעדען סיעט מען אליין, עס טלעפט זיך שוין אלעאנער צייט די
פרשה פון חלב און דער קאטוי רב האט באדינט געקענט אויספירען ביי די רבנים, קיינער וויל זיך נישט
נאס מאכען די הענט). איך וויל זאגען דעם אמת איך האב נישט געהאלטען אז עס איז נא רערינען... (דער
סיגעטער רב טיעט ווי אזוי ער האלט, און נישט וואס מ'דארף צו סיען, ווי אזוי ער פארשטייט מיט זיין
ביזנעס קאף סיעט ער). מ'זעהט אז זייער סיסטעם איז געבויט אויף שקר... (סיגעטער רב קען דן זיין
וועמענט סיסטעם איך טער). אזא שנאה פון קאטוי רב איך האב נישט געלייכט... (ווער עס קען קאטוי רב
ווייסט גאנץ גיט אז דאס איז נישט אמת ער איז זייער ווייט פון די מרה פון שנאה). איך וויל איינפירען
אז די ענין פון ניקור ווי זאל זיין, פונקט אזוי ווי שחיטה, און עס זאל זיין לרורוה, מיר ולרורוה...
(וואס מיינט ער אז די ניקור זאל זיין אזוי ווי די שחיטה? - סיגעטער רב האט געגעבען א הכשר אויף
וויינשטאק מיל-מארט פלייש יאהרען לאנג און יעדער האט געוויסט און ווייסט אז די שחיטה איז נישט
אויסגעהאלטען, עס איז פשוט נישט גיט. עטליכע רבנים האבען אפאר יאהר צוריק געסיען אין דעם און מ'האט
זיי געשטראשערט מיט דעם לעבן - און סיגעטער רב וויל איינפירען אזא ניקור, און נישט געניק מיר, נאר
אויך לרורוה). יעצט פאר יו"ט ברענגט מען מיר א בריעף פון קאטוי רב, איך האב נישט ברעה געהאט איבער
צו נעמען פון דעם בריעף איך בין נישט געווען... (דאס איז זיין גסות הרוח). איך האב אזא צוגאנג נישט
געווען... (צו וואס פאר צוגאנג איז ער צו געוויינט, פארען אין מיאמי זיצען אונטער דעם זון, דעם
צוגאנג פון מיאמי פארען איז קאטוי רב נישט צי געוויינט). איך האב גע עפענט דעם בריעף, איך קען איין
נישט זאגען עס איז נא אזוי פיל רשעות, איך קען איין באדינט זאגען... (אזוי איז דאס רשעות - מ'האט
געשטעפט מיט זיין כבוד, איז עס רשעות, ער האט מורא אז מ'זאל נישט חלילה געוואר ווערען אז ער האט
אלע יאהרען געגעבען איין הכשר אויף נישט כשר פלייש). איך בין זיכער ער האט אינטערעסירטען דעם
ברייעף - אבער ער האט נישט געקענט שרייבען אזא מכתב אפ צו סיען אויף די מאשין... (זיין דא' אז
קאטוי רב האט נישט געשריבען דעם בריעף ווייל ער האט דאס נישט געקענט אפ סיען אויף די מאשין, ער
ווייסט נישט אז קאטוי רב קען שרייבען אבריעף און איין אנדערע קען אפטייפערען??).

עס שטימט נישט די גאנצע מעשה, ער האט מיט מיר אפגעווערפט פרייטאג און ער שרייבט דאס אויכעט פאר וואס
איז ער נישט געקומען ווייל מ'האט אויסגעווערפט קהל ייטב לב, ער שרייבט אזוי חכמים וויין פריערמאן
בנחמ"ר קהל ייטב לב פערט אלפים שחשך הנמכר במקולין של ייטב לב רסטער בוויילאמסבורג הוא כשר כלי מקפוק
ונשחממתי על שמועה זו כי באה, מהו הפירוש הדברים אחרי שהסכמנו להיאסף ולכאז, פתאום מכריזים שהכל
טוב והי' בעיני כחירה סחומה... (קאשרי רב אין דער בריעה שרייבט כזה"ל בש"ק אחצ"ה בא אליו ה' הריין
דאסמאר שליט"א בשם הגאון הצדיק דאסמאר שליט"א: לשאול אדרת המכתב הנ"ל והגדי לו האמת כאשר הוא וכו'
במוצ"ש ליל ע"ה"כ קרא הגה"צ דסטער בסעלעפאן שהוא דורס ממני שאחם אנשים שהראו לי הבשר יראו גם לו
חומ"י כחצי הלילה שירא בעצמו מה מצאו, פאך שזר הי' מן הנסע אמרתי לו שאשחרל למחר לשלוח אליו
שלוחים הבקאים בכל הענין היטב לבאר לו אח כל ונוכחתי והי' מרצה בדבר ואמר כי רוצה שיהיו גם הם
מארווארי והרב ממאנטעוויצא שליט"א, אח"כ באותה הלילה קרא הרב מארווארי בסליחות הגה"צ מסמך שליט"א
והרב נקב למחרת יוה"כ שאז יתאספו לרב רב כנ"ל ומאז עד יוה"כ לא שמעתי בדבר עד לפוצאי יוה"כ באו
והגידו לי שניה"כ הכריז חריין (פ"ט) בנחמ"ר וכו' וכו' עכ"ל, דער שווער עולם זאל יעצט זאגן.
ווער עס איז גערעכט!!!!!!). עס איז קלארער ער שרייבט אזוי אז די בריעה גייט ארויס פאר די גאנצע וועלט.
(קאשרי רב שרייבט קלארער ביי די ענדע פון די בריעה אז ער בעט סיגיסער רב נישט צו צייגען דעם בריעה
פאר קיינעם נישט, ווי אזוי קען סיגיסער רב זאגן אזא זאך אז די בריעה גייט ארויס פאר די גאנצע וועלט)
ער וויל ממש עוקר זיין אלעס וואס מיר האבען דא געטוען אז נישט נאר דא נאר אין די גאנצע וועלט ווי
די בריעה וועט גיין... (סיגיסער רב האט מורא אז יעדער וועט ארויס געפונען אז זיין פלייגט איז טאלה'דיג
פאר וואס האט ער אבער מורא מודה צו זיין אויף דעם אמת עס איז שוין ליידער געטען אוועלעכע זאכען ביי
כלל ישראל און די רבנים האבען מודה געווען און האבען דאס מחקן געווען. זייט מודה על האמת און זייט
מחקן!!!!!!). ער האט אקסיר ווי אזוי קען זיין זאגט דאס צבנים שומרי חורה ומצורה האבען מכשיל הרבים
געווען... (פארגעסט נישט וועגען די סטער מזה כעקאר מיט די ווייזאלאך און די בעקאר זיין וויילאמסבורג
וואס האט גענוצט שרייבער איינער ממש וכו' וכו' און ווי אזוי פארקויפט אלע קליידער געעפנטען נישט
צניעותדיגע מלבושים ארכזיכטיגע פרויען זאכען וואס לכל הניחוח טאר מען נישט טראגען, סיי די זאכען
און סיי די פרייזחטיגע מלבושים). און די רבנים ווילען נישט מחקן זיין, נאר די חיד"ק איז אזוי אז די
מב פון יורשקייט היינט איז אזוי, אז די דעה פון די בעלי בחים דריקן די רבנים צו געוועלטיגען אויף
זיי... (דא מווען מיר מודה זיין אז דער קאשרי רב האט אטענה, נישט פטט אז די דעה בעלי בחים דריקן
זיך אויף אויף די רבנים - נאר עס זענען פארהאנדען רבנים וואס האבען אליין דעה בעלי בחים, זיי דארפן
נישט אנצוקומען צו זייערע בעלי בחים. וואס האט ער גענוצט סטער'ער עולם (כלי יראה מן החלל) גערעדט
אויף סיגיסער רב אפאר יאהר צוריק? מ'האט צוזאמען געווען די ערשטע לידן הרע"ס און מ'זאגט עס ר"ל, נאר
ווייל ער איז געווארען דער ממלא מקום איז ער שוין א רשכבה"ב? זיין ווארט איז קדיש קדיש? ער האט אל
זיינע יאהרען געפירט ביזנעס, ווי אזוי קען ער פארשטיין א קאשרי רב וואס האט זיין גאנצע לעבן זיך
געווייגט אין יורשקייט). די רבנים ליגען אונטער די בעלי בחים און זיי האבען נישט קיין דעה און זיי
קענען נישט זאגען וואס זיי ווילען זאגען... (עס איז נישט קיין חילוק צו זיי קענען נישט אדער זיי
ווילען נישט). בקיצור ער מאכט דא אזא מין... פאר כל קהל ועדה... (קאשרי רב האט געבעטען האלטען די
כריעה בסוד, נאר סיגיסער רב האט מפרסם געווען די בריעה פאר כל קהל ועדה). פאר וואס בין איך אזוי
אינטערגעריקט... (א גוטע קשיא). די פאסע רב ליגט עפעס אונטער אדריק ווער דריגט דעם פאסע רב אז ער
קען נישט זאגען, וואס פאר א שקר איז דאס, און וואס פאר א מין רכילות אריינער צו לייגען די גאנצע
כבוד פון די רבנים... (דא ליגט די הינט באגריפען, ער איז נאר חס אויף די כבוד הרבנים (כבוד עצמו).
אין ווייט נישט צו די רבנים זענען אסאך געווען אזוי פריי, אין דער היינט האט די רב געלייגט פון דעם
געחאלט וואס די ראש הקהל האט געבעטען, איך דארף איין נישט זאגען, איהר ווייט ווי אזוי עס איז
געוועזען... (עס איז אמת אז די רבנים זענען היינט אסאך פרייער ווי אסאך - נאר היינט זענען דא
אנדערע ברוח, די רבנים מאכען פארשידענע חטונות (שלא עפ"י חזרה) און זיי ווילען מאכען פארהן (כידוע)
זיי ווילען צופרייען שטעלען די בעלי בחים און די המון עם אויך, זיי זענען דאך אויך מענטשן, מ'דארף
זיך צו רעכענען מיט זיי. דער גייסט און דער לופט פון די היינטיגע וועלט איז אזוי אז מ'ווייל יעדער
איינער צופרייען שטעלען און קיינער נישט שטעפענען (נאר עהרליכע יודען), אסאך איז נישט געווען אזוי
א רב האט געזאגט זיין דעה חורה מיט מסירה נפש, ער האט אויף גארנישט געקוקט, עס איז טאקע געווען אסאך
הקהל אבער דער רב האט געזאגט זיינס, דער חילוק צו ווייטען יורשקייט היינט און אסאך איז אז אסאך
איז געווען שווער נאר מ'האט געוואלט מ'איז געווען מסירה נפש, היינט איז גרינג, מ'קען באהט מ'קוקען
צו אסאך זאכען וואס מ'האט נישט געקענט אסאך, נאר....). אין לעב עפעס פון וואס מ'בעט מיר געהאלט
פרגע ר' סענער צו איך לעב פון זיין געהאלט פון וואס איך קדיג דא (זייער קלוג גערעדט). וואס בין איך
אונטערגעריקט, איך קען נישט זאגען וואס איך זאל טרעפן צו זאגען... (עס איז דא א בייזשע מעשה, ר'
צבי פסח פראנק איז אריין צו ר' יוסף חיים זאנענפעלד זי"ע צו ער זאל אן נעמען א פאסטן ביי די ביזניס,
די אריינקייט איז געווען געפערלאך קינדער זענען אין יענער צייט געשטארבען מיט פון היינטיגער, און ער
נעמט זיך אונטער אז וואס ער וועט זעהן ביי די ציונים וועט ער מודה זיין, האט ר' יוסף חיים גע'ענטשט
יא יא וואס די וועסט זעהן וועסטו מודה זיין, נאר די וועסט גארנישט זעהן). די אלע קהלוח האלטן די
רבנים אויף... (און מיר ווייטען וואס פאר א פנים די אלע ראשי הקהלוח האבען, זיי זינען טאקע פרייע
מענטשן בעלי סובות, זיי העלפען יודען וכו' וכו', אבער זיי האבען נישט קיין דעה חורה זיי זענען
פטוסער בעלי בחים און נישט מעהר, זיי זענען נישט בארעכטיגט צו פירען קהלוח, דאס דארף א רב מיט איין
אסח'ע דעה חורה). איך זאג נישט אז איך האב זאנען כרייטע פלייצע, פארשטייט זיך אז לאמיר ווען אונז
פארען, וועט איהר זעהן... (וואס מיינט עהר'??). ווייפלע איך סי פאר קהל און ווייפלע קהל מיט פאר מיר...
(יר אחת מיט די ראשי הקהלה). דא לעבט נישט א רב אפילו אקלענער רב פון א בעל הכית אפילו די וואס
לעבט פון א מלוה מלכה איינער געט א צענדעאל א צוואנציגער... (עס איז דא בעלי בחים וואס געבען אין
די טויזנטער'ס און עס זענען וואס געבען מעהר פון געלט). עס איז קיין מאהל נישט געווען די רבנים
אזוי פריי... (און טאקע וועגען דעם ווייל זיי זענען פריי איז די סענה צו זיי מעהר, אז זיי קענען
טיען און טיען נישט, זענען זיי מזידים). זאל די איינעסטער אפהיטען וואס ער שרייבט דא, ער שרייבט אז
די כוונתם האבען געזאגט אז די ראשי הקהלה האבען ארויס געבעטען א באפעל, דאס איז רשעה גמור צו
זאגען, האבען געהייסען צו שניידען די שטיקעלאך מ'זאל נישט פארקויפטען אגרויסער שטיקעל פלייש פאר
קיינעם (מ'מיינט אגרויסער שטיק פלייש פון 50 פונט) ווייל טאמער עס וועט זיין אגרויסער שטיק וועט מען
דערקענען די חלב... (קורס כל עס איז דא ערוה אויף די מעשה און צווייטענס וואס איז אזא גרויסער פליאה
עס איז רען די ערשטע מאהל וואס סטער איז כשכל געוועזען בשוגג מכשיל אה הרבים צו זיין "י"). די ראשי
הקהלה פון היינט זענען די ראשי הקהלה וואס די פסטע האט מיט זיי מיט געארבעט, ר' לייכעט מיט ר'
סענער מיט די אלע יודען... (כידוע די ראשי הקהלה האבען גע'ענטשט אסאך זאכען וואס רבינו ה' זי"ע האט
געוואלט טיען. און ווער איז געווען אונטערגערייבען אויף די איינלאזונג פאר קאשט ימ"ש אין דער
צייטאנז? נאך דעם וואס די רבנים האבען דאס גע'אס'ט?)). אין האב נישט צוגעשטעלט אין האב נישט מוסף
געווען אין האב נישט גורע געווען, די פסטער ז"ל האט געהאט סייעה דשמיא, מיט די מענטשן האט ער
געארבעט... (קורס כל ער וואלט אסאך מעהר אויפגעטאן ווען ער וואלט געהאט עהרליכע ראשי הקהלה, נאר
רבינו ה' איז געווען זייער אשטאקער מענט האט ער אסאך זאכען אפ"כ דאך געפירט, און סיגיסער רב

פירט די קהלה ווי אזוי ער פארשטייט.) ב"ה עס איז דא א תלמוד תורה וואס קאסט דריי מיליאן דאלאר, גוי
 גויס קומען קוקען, קריח יואל וואס מ'האט אויף געטיין... (פאר וואס דערמאנט ער ניטס די חילול השם
 וואס ווערט אויך געטייען דארף די ראשי הקהלה, פון וועטען האבען זיי געבארגט געלט אויף צוברענגען קריח
 יואל, די חילול השם וואס איז געווען ווייל זיי האבען מכבד געווען קאסט ימ"ש עס איז געווען... (זיי
 מוראריג.) דאס איז לויטער שער און לויטער רשעות און זיי ווילען אונז ערקער פון השורש זיין... (זיי
 ווילען נאר די פרצות ערקער פון השורש זיין. פאר וואס ווילט איהר נישט???) איך זעה אז ער איז געחאפט.
 (דאס איז פשוט אברויסער חוצפה צו רעדען אזוי אויף אזא רב ווי קאטרי רב.) אזוי פיל רשעות דא... (עס
 זעהט אויס אז ער איז נאקאנט וואס הייסט רשעות). די פשטער האט איבער געלאסט און ער האט געוויסט
 בחייו אז די אלע מחריבי תורת זענען געווען אונזער שונאים... (ער זאגט אז די קאטרי רב איז פון די
 מחריבי תורה - שמו שמים - איור וואס האנדלעט אויף חורה ויראה שמים, מ'געווען מענטשן וואס האבען דאס
 געזאגט אויף די הייליגער חח"ס אויך.) און זעה אז מיר גייען אויף ריכטיגען וועג אויב די אלע
 שונאים פארן פשטער האבען אונז פיינט דעמאלץ איז אונז ווייל און לעכטיג, צורה וועט זיין אז זיי
 וועלען אונז ליעב האבען... (ער איז גערעכט ליכטיג וועט זיין פאר די רעכטער וואס וועלען זיך אפטייען
 פון די סיגיסער רב און אויב פארקערט וועט זיין צורה. און בכלל רעד סיגיסער קען די מלאכה, ער מאכט
 זיך פאר די נדרף און רעד קאטרי רב פאר די רורף.) איך בין זיכער אז די פשטער ז"ל ווען ער באקומט אזא
 כריעה וואלט ער נישט געשוויגען כשום אופן... (זיכער - ווייל ער וואלט נאך געפארט די וואך, ער וואלט
 אויך געשיקט שלוחים צו קויפען די פלייש אזוי ווי קאטרי רב האט געטייען און ער וואלט דאס מכבד געווען
 און נישט געקומען מיט אזעליכער סכורה ווי רעד סיגיסער רב מיט רשעות און שער רבו' וכו'.) איך האב
 מיט אסאך יודען מייעץ געווען... (ער מיינט מיט אנדערע דעה כעלי בחיים.) אייביג איז גוט אז מ'גייט
 מיט דעם אמת... (א מענטש קען זיך אזוי איינערדען ר"ל.) אז מ'שטייט אין אמלחמה דארף מען וויסען ווער
 איז דער שונא, איך זעה ווער די שונא איז, און דארף יעדער איינער וויסען ווער די שונא איז, דאס איז
 די חכמה אז מ'אל חלילה נישט אריין פאלען (רעד גרעסטער ווינער איז אז סיגיסער רב'ס חסידים קענען
 הערען אזעליכער ריכורים און דאס אראף שליינגען, אלע יודען וואלטען געדארפט ארויס גיין ווען מ'הערט
 אזעליכער ווערטער... און מ'זאל קענען אן גיין מיט די ארכט וואס די פשטער ז"ל האט מיינט געווען...
 (מיט דעם חשבון קען סיגיסער רב אלעס טיען אויף די חשבון פון רעד פשטער ז"ל.) עס איז דא איינער...
 גר... גר טארעץ... (ווער עס קען רעד ר' גר טארעץ ווייסט אז ער איז ממש א צדיק, און איהר מאכט עס
 אויך ארוועק, איהר רופט עס אן סחט גר אפילו נישט ר' גר.) עס איז דא איינער מלאכי... דאס ווייב גייט
 פרועה ראש אזוי ווי אלע גוי' טעטע און דאס איז דער מלאכי... (וואס איז מיט המלכין פני חכירו כרבים
 אין לו חלק לעולם הבא???) האט איהר דאס מכבד געווען צו עס איז אמת???) אדער איהר האט דאס נאר געהערט
 פון איינער אליין וואס האט געוויינט אין דער בריווע. און מ'פילט לאמיר זאגען אז עס איז דא אמת, נר
 וואס איז? איז דא חלב אדער נישט? אז מלאכי'ס ווייב גייט מיט אייגינער האר איז נישט דא קיין חלב???)
 דער ווער מ'זאגט אז מיר עסען מיר חמץ כפסח... (ער מיינט זיינע ניוויטינג הינט, מ'בעט דאס חמץ
 כפסח.) איך וואלט אייך זייער געבעטען, האטט אין חאב דא געזאגט די גאנצע זאך אבער די חמצה, וואס
 איך האב דא געוואלט ארויס ברענגען, די קאטרי רב קען אין שוין אסאך יאהרען ער איז איין עהרליכער יוד
 אבער די קינדער האפען אונז מיינע... (ביז יעצט האט איהר געזאגט אז דאס איז רשעות, כולו כולו סקר,
 עס איז נישט דא קיין פיצעל אמת, ער האט זיך געקענט איין האלטען, אבער יעצט איז ער זיין
 אפגעשטילט און ער ווייסט אז יעדער ווייסט אז קאטרי רב איז איין עהרליכער יוד און נישט אדער, איז
 סיגיסער רב חוזר פון זיינע פריערדיגע ריכורים און ער זאגט אז קאטרי רב איז איין עהרליכער יוד.)
 ער (קאטרי רב) האט געזאגט אז ער האט אליין געזעהן (די חלב), איהר האט אליין געזעהן? איהר קענט דאס
 זאגען? האט ער חילוק געזאגט אין האב נאמנות מענטשן וואס אין האב נאמנות, זיי האבען ביי נאמנות...
 (סיגיסער רב איז נאך אמאל חוזר און ער רופט קאטרי רב נאך אמאל אשקרן!!) און דער גאנצע זאך איז
 נישט אמת, ווער עס וויל קען פרעגען קאטרי רב ער האט דאס אליין געזעהן, די סיגיסער רב מאכט די קאטרי
 רב פאר א גאנצע נער.) שלום יודא ימ"ש... (דער שלום יודא איז אסכנה פאר סיגיסער רב'ס כבוד זאגט ער
 אויף עס ימ"ש, פאר וואס הערט מען נישט ימ"ש? אויף די אמתדיגע רשעים? סיגיסער רב האט זיך מוין
 געטראפען מיט אסאך פון די וואס מ'דארף אויף זיי צו זאגען ימ"ש, און מ'האט דאס נישט געהערט פון עס,
 און אין אדרסה מ'וועלט האט דער סיגיסער רב גע'דערט'ט אז מענטשן יענעס איז נישט געווען דער פשטער
 רור.) און עס איז ברור, איך האב מענטשן, אז זיי זענען געבאנגען מיט עס, געפארען מיט עס אין אייניס,
 די קינדער גייען מיט עס אין אייניס... (סיגיסער רב זאגט עס איז ברור - ער איז מקבל ליון הרע, שלום
 יודא'ס ברודער רייזט פאר קאטרי רב קאר, סיגיסער רב קען זאגען פאר יענעס אז מ'סאר נישט מקבל זיין
 לסוף הרע, אבער ער מעג, ער איז דאך דער רשכנה"ג, אן און וויי צו אונז אז מיר האבען דאס גערעכט.)
 רכוחי דאס אלעס וואס איך האב גערעדט, נישט חלילה מ'זאל גיין רעדען אויף די קאטרי רב, איך בעט איין
 נישט דאס איז די חבליה... (קודם גייט ער פאר און שוועלעל אויף קאטרי רב און נאר דאס זאגט ער אז
 נישט דאס האב איך געמיינט, און סיגיסער רב'ס חסידים מ'וועלען דאס.) מיינ מיינינג איז די בענטשען
 פון די הרבניה הראשית, אזא מלאכי איז פסול... (איהר זענט גערעכט אז ער איז פסול איינער פון זאך
 איז אמת סאר מען נישט עסען קיין חלב.) אויב די פאפער רב שלאפט וואג און די ווינער רב קען אין אויך
 שלאפען... (דאס זאגען אלע רבנים, יעדער פארלאסט זיך אויף די צווייטער, דערפאר האבען מיר דאס פנים.)

דער מחנה פון דעם דרשה איז אז דער רב שליט"א האט זיך זייער באנרש'ט ביים עולם, ער רעדט
 ממש ווי איין אויפגעקעמער קינד וואס קען זיך נישט קאנטראלירען און צוריק צוהאלטען יענעס
 אויס צושייגעצען. - און ער רעדט נישט צו דער זאך, ער ברענגט נישט קיין רא'ים אז עס איז
 נישט דא קיין חלב, ער רעדט נאר פון זייטיגע ענינים, זיי זענען שוין לאנג אונזער שונאים,
 און ממילא איז נישט דא קיין חלב, ער ברענגט נישט קיין שום רא' נישט. - אויך ברענגט ער
 נאר צוויי סעיפים פון בריעה, מ'וועט איהר מפרט זיין דער גאנצע בריעה וועט איהר קענען
 זעהן דעם גאנצע אמת.

אז זאך וואס קומט איין אכסנדראד איז א פאשקאוויט רוקס מען אורואי מיינען אז צו דער רכניס קען מען אנדערש נישט רעדן נאר מוז מען קומען דער גאנצער וועלט פול מאכען מיט פאשקאוויטלעך, נאך דעם קומט מען זיך צוזאם. (עס איז אמת אז מ'קען גייסער רעדן עס דער רכניס, און די פאשקאוויטלעך רב אליין האט מודה געווען אז דעם מיט דעם קול קורא וואס ער מיט דער אורוואיד דער האבען געמאכט דריי אדער פיר יאהר צוריק איז שוין דא, איז דא געווען דער מלאכי וכו' אנדער האלט יאהר צוריק איז ר' זלמן ברויעליס עדיס געקומען צו מיר אז מ'עסט חלב, מ'זאל איבער קערען דער וועלט, איך האב עס געזאגט נעמסט א מנקה טון א"י, דער ספעציע וועט מען צוזאמען שטעלען און לאסער רעדן (דער עולם ווייסט דעם אמת פאר וואס די מנקרים זון א"י זענען נישט געקומען). דער ספעציע רב האט אריין געשיקט א כריקע פאר דער אסיפה גדולה אז אזוי ווי עס האט זיך אין מאנסי באזעצט א נזק פון א"י און ער האט געטראפען דארט ביי די קצבים א געוויסער זאך וואס מ'האט זיך נישט געהאט (מנהגים מיינט ער? אורואי נישט !!! ער מיינט פטום חלב). מ'האט שוין גערעדט פון דעם אז מ'זאל מאכען א חיקון (איז קלאהר אז עס איז דא חלב). אז טרעפט זיך אמאל אז צום חלק פנים, אזוי ווי אין דערוויסען שניידט דאס א גוי נישט א יוד, און לכתחלה דארף מען שניידען דעם חלק הפנים ביז צום סכור טרעפט זיך א מאהל אז מ'לאסט נאך אביסעל, עס איז געווען קצבים וואס האבען זיך נישט געהאט אויף דעם; אזוי איז געווען געשריבען אין כריקע (עס טרעפט זיך ליידער עצהרערע מאהל). איך בין דארט אראפגעפארען קיין קעווער און ער האט מיר געוויזען אז עס קען אמאל אריין קומען צוויי אדער דריי אינטעסע און עס איז דא קצבים וואס ווייסען נישט דער פון. (וויפלע קצבים זענען אין גאנצען דא). מ'האט געמאכט איין אסיפה אין חסדו קלאהר צו ווערען אין דעם ענין (פון דעם זעהט מען קלאהר אז די רבנים האבען שוין געוויסט לכל הפחות עטליכער חושנים צוריק, מ'זאל וואס טרייס סיגעטער רב ספעסער אז מ'האט נישט געוויסט? נאך זאך איז נחבדער געווארען ביי די אסיפה פון די מנקרים אז סוף כל סוף, דער זאך איז אזוי (זייט מדקדק אין ר' אברהם לייסנער'ס ווערסער). דאס ענין פון ניקור, אז דער לעצטער 30 יאהר, לאמער אליין מודה זיין (עס קומט א ראנק פאר ר' אברהם וואס ער איז מודה על האמת, און זאלען די אנדערע רבנים אויך מודה זיין און נישט לאזען אז כלל ישראל זאל עסען חלב, דאס איז נישט דעם ריכטיגען דרך צו באהאלטען אז עס איז דא חלב, מ'דארף מודה על האמת זיין און נאך דעם פארעכענען, אזוי איז אלע מאהל געווען ביי די גדולי ישראל, כבוד הרבניט איז טאקע א גרויסער ענין אבער שמירת התורה איז גרעסער). אז ביז עס איז געווען אביסעל חתורות ... בדרך כלל האט מען נישט געוויסט דער ענין פון ניקור, און די אלע מנקרים ... אזוי איז געווען דער סדר מ'קען דאך נישט גיין צו א רב לערנען ניקור, האט זיך איין מנקה געלערנט בייס צווייטען, (ראס הייסט אז קיינער פון די בושטערס היינט קען נישט קיין ניקור, מ'זאל איז דא ר"ל מס חלב). איז מ'זאל האט געקענט אויסקומען פארשידענע זאכען (דאס הייסט חלב ר"ל). איך האב אליין געטראפען מנקרים וואס געוויסער זאכען האבען זיי נישט געהאט. דאס האב איך אליין געטראפען עטליכער מנקרים, איך מיינן עטליכער פון די קצבים (זייל עס זענען נישט דא קיין מנקרים) וואס זיי האבען זיך נישט געהאט אז מ'לאזט אביסעל דארטען נאכען סכור, אזוי ווי מיר האבען געזאגט אז עס איז נישט געגאנגען אונזער די השגחה פון קיין רבנים, דעם לימוד. (נאך א מאהל זעהט מען אז עס איז דא מס חלב און דער פראכילעס איז נישט נאר וועגען דעם זעל "וי"ג). דער ווינער רב זאגט אז מ'דארף נישט (א קצב) האט עס געזאגט אז עס איז קיין נאכא נישט אריין געקומען צו וויינשטאק, און ר' אברהם זאגט פאר עס אז נישט אזוי (די רבנים קריגען זיך איבער א מציאות). דא הייסט דאס גראבער סענדרעלויין, און דארט צום סוף איז צו געשטעפנט א שטיקעל חלב און דאס איז חלב לכל הדעות חלב דאורייתא און אין גבעה פנחס איז עס נישט דערמאנט, אין אונגארען איז געווען דעם סדר אז מ'האט דאס נישט גענוצט, האלט איך אז דאס איז געווען דער סיבה פון אזעליכער וואס ווייסען נישט דערפון, ווייל געוויינטלעך אונזערע מנקרים האבען געלערנט דעם סדר (פארשטייט מען ליידער ווי אזוי עס ווערט פארקויפט חלב ר"ל). און אויך איז נישט דערמאנט אין גבעה פנחס אז פון בכר דארף מען אראפ נעמען דער חלב האט זיך אויך געטראפען אזעליכע וואס זיי האבען זיך אויף דעם נישט געהאט. (ווי אזוי קען מען נאך אזא אסיפה זאגען אז עס איז נישט דא קיין יסוד לערערס הללו???) איז איז געווען פאר דעם וועד, האט מען געטראכט אז מ'וועט זוכען עפעס איין עצה מ'קען דאך נישט א רביס'דיקע זאך אין איין טאג ערליידיגען (ר"ל שמו שמים מ'לאסט יודען עסען חלב!!! מ'דארף אויס רופען נישט צו עסען די פלייש וואס דוריס'ס מיינט! אפילו נישט איבער נאכט!!!). דאס וואס זיי שרייען אין וויזשניס אז בדרך כלל אז דער סדר הניקור איז נישט גוט האב איך געהאלטען אז דאס האט נישט קיין מור. (וואס פאר א סדר הניקור איז דא? עס איז נישט דא קיין סדר דאס זעהט מען קלאהר). איך בין צוריק געקומען פון א"י אלס מ'האט געוויסט אז די פאר פראכילעס זענען דא, מ'האט געוויסט פון דעם אבער עכ"פ עס איז נישט אזא זאך וואס ברענט אזוי, אז דער סדר איז עכ"פ לויט אסאך שיטות אויסגעהאלטען אין צייט נאך וי"ט (דער ווייל זאלען יודען עסען חלב???) און דאס האט מען אויך געזעהן אז מחמת דעם אומעס איז נישט דא קיין קלה פאר די מנקרים קען זיין געוויסער מנקרים וואס געוויסער זאכען אפשר ווייסען זיי נישט

אין עס נישט זאגן וואס מ'דארף הייבן שרייען אז עס איז עק וועלט (אויב יסודות הארונים
אין חרובי ברח ר"ל איז נישט עק וועלט, וואס דען איז עק וועלט). מ'האט געהאט א פלאן הייבן נאך
יו"ט וועט מען זיין ארויף זעצן. (די געפילען אפילו פון די רבנים זענען געווען געמיינליך). איך
האב מיך איבער געצויגט אז דער סדר איז גוט (וועלכער סדר?). פארלאסט מען זיין אויף די רבנים
העשטיגטן (ספעטער וועט מען הערען פון די רבנים אליין אז זיי קענען נישט קיין ניקור און זיי
וויילען זיין אויס לערנען, און דער ווייל זאל מען זיך פארלאזן אויף זיי??). געווענלעך אז די
סדר איז גוט און די רבנים העשטיגטן זאגען אז עס איז בשר קען מען זיך פארלאזן. (???) איך האב
באקומען טעלעפאן קאלט נישט איינס און נישט צוויי פאר וואס איך שווייג שטיל, איך מוז נישט טוען
אזוי ווי אין ירושלים, מ'רושט סייך אז מ'האט געטראפען מלייש, אויף דער גראבער סענדרלויין האט
מען געטראפען דעם, מ'האט געטראפען יענס און ווייס נישט וואס דו האסט געטראפען איך קען נישט
זיין קיין בעל אחראי אויף וואס מ'טרעפט נאר איך נישט אז עס זאל קומען א מענטש און ברענגען דער
שטיקעל פלייש און זאגען אז ער האט דאס געקויפט דא און דא ביין איך גרייט צו גיין צו דער רב
המבשר, און איך וועל טוען (רב אברהם איז דן די פראבלעם פון חלב אזוי ווי אין חרוב פון בעלם
ער פסק'נס המוציא מחבירו עליו הראי' אז מענטשן זאגען אז עס איז דא חלב מוצען זיי ברענגען דאס
פלייש צו מיר, עס איז נישט געניק אז איך ווייס אז עס איז דא חלב נאר טייג מיר איבער. איין
אמח'דיגער עהרליכער רב וואלט געראמט צוצירעס צו ווערען ווען מ'הערט אז אפטר דא חלב און
בל טען אז אויב מ'ווייסט טאקע). פריער האט מיר געברענגט איור אשטיקעל גראבער סענדרלויין א
דאס צום סוף איז געווען צו געלאסט אשטיקעל חלב חליות... עס קען פאסירען וועגען דעם זיצט מען
דא און דעם טראכט מען. (אויב איהר זענט מירד דארט איהר דאן הייסען אז דער ווייל זאל מען נישט
עסען קיין פלייש און נישט אז עס איז נישט דא קיין יסוד לערענדיג הלל). איז קודם איז דא
פראבלעם וועגען סדר הניקור... נאך דעם איז דער שאלה וואס מ'טייעט וועגען דעם, לרעהי בלי שום
ספק אז עס איז דא געוויסע וואס זענען עומק אין ניקור וואס זיי ווייסען נישט געוויסער זאגען.
(נאך א מאל איז ער מירד על האמת, אבער וואס זאגען די רבנים? יאבלו ענוים ריטער).

נירנאטור רב - איין פראגער וויל איך פרגען, דער ווינער רב פרעגט צו מ'קען איבער צייגען אז
מ'האט גענומען דער צלע י"ב וי"ג אנדערש ווי דער חת"ס האט גע'פסק'נט, קומט אבריקע פון א רב זאג
זאגט וואס מ'האט צו טוען מ'קען נישט ארויף מאכען דער חשוכה פון חת"ס, און נאך דעם זאג איך
ערוה, בתורה עדות אמ לא יגיד אין נאמען פון רבי'ס זי"ע אז איך האב געפרעגט דער רבי'ס מיט 25
יאהר צוריק אדער 30 יאהר, ווי אזוי איך זאל מיר נחמץ זיין האט דער רבי מיר געהייסען טוען אזוי
ווי אונזערע גרויסע האבען געטוען אין גאנץ עסטרייך אונגארען וכו', מ'זאל נישט משנה זיין
גארנישט, (אדאי זאל מען נישט משנה זיין, אבער מ'האט ליידער יא משנה געווען און עס איז ליידער
דא חלב, פארגעס פון די צלעות אבער חלב מסס איז דא אזוי ווי די רבנים אליין זענען מירד). יעצט
ווער קען זיך נעמען דער חזון און וועלען משנה זיין, מ'זאל אנדערש טוען ווי דער רבי זי"ע האט
געהייסען (דאס איז טאקע א שאלה, ווער האט משנה געווען?). פון דעם וועגען אויב רוב רבנים וועל
וועלען מסכים זיין משנה צו זיין שליס איך מיר איין צו דער רוב רבנים (איהר וועט האבען דער העזה
משנה צו זיין אנטקעגען רבי'ס??). נאר איך ווייס אז דער רבי האט מיר געגעבען במעט א פקירה אז
איך זאל אזוי טוען (און איהר האט ליידער עובר געווען אויף דער פקירה).

ווינער רב - און ער פארשטייט נישט פאר וואס מ'נאכהאנדערט וועגען דער צלע י"ב אויב עס איז דא
מחירים, אויב מ'ווייל מחקן זיין דער מאטאדעדיע רב זאגט אז א מנקה מוז נעמען סמיכה ביי רבנים,
הבא עליו ברכה, דאס דארפן מיר טוען, ווי איז א בוטשער סטאר אן א השגחה איז דאס פלייש אסור
ווייל אפער בלייבט א בערורה (ווינער רב איז נאר מירד כמסא). איך האב געזאגט פאר אחרן
ווייניגסטאק אז ער מוז אראף נעמען די גאנצער חלב אז קיין חלב טאר נישט ארויס גיין פון עס, ער
האט געזאגט אז ער איז מקבל, חלב וועט ער אראף נעמען.

סיגעטער רב - איך בין געווען מיט ווינער רב צוזאמען מיט נאך רבנים ביי ווייניגסטאק און דער
ווייל האבען מיר געמאכט אזוי פיל חיקון וואס ער האט זיך אונטער גענומען, אויף 4 וואבען (ווינער
רב זאגט 6 וואבען) וועט נישט זיין קיין חלב (און וואס וועט זיין נאך די 4 אדער 6 וואבען? און
בכלל אויב באהאנדעלט מען אזא הארע ענין? דאס איז קיין קיין מאהל נישט געווען דער ביי די גרויל
אזוי, ביז אמעריקא ווייל אין אמעריקא טאר מען נישט שטערען קיין ביזנעס ווייל מ'קען עס חלילה
עפעס מפסיד זיין). איך האב געפרעגט אחרן ווייניגסטאק קען זאגט זיין? ער זאגט אז עס קען זיין
אז דאס פלייש איז ווארעם ווען מ'שניידט מאכט זיך א מאהל דער גוי זאגט מען אז ער שניידט פון
דער צלע י"ב אן, מאכט זיך א מאהל (עס איז נאכט מעהר ווי א מאהל). אז דער גוי שניידט נישט גוט,
קומט אריין צו א בוטשער וואס איז נישט קיין ביי, קען זיך טאקע זאגט זיין (עס איז דא א
בוטשער וואס איז יא א ביי?). דער ווייל האבען מיר ביי עס ערליידיקט און דאס איז א שווערע זאך
(א שווערע זאך מוז דער רב המכסיר נישט ערליידיקען?). ווייל עס קומט אריין פאר טאגס מ'מוז
האכען ספעציעל א פענס, ממילא נעמט ער זיך אונטער אויף 4 אדער 6 וואבען אז עס וועט נישט קענען
צו קומען צו א קבא א חלק פון די אחוריים, נאך דעם פרעגט איינער דער רב וז"ל פאר וואס קען מען
אויף מער צייט נישט פועל'ן וואס עפעס 6 וואבען און דער רב זאגט וז"ל איך זאג דאן איין וואס
איז געווען... גוט גוט... (אזוי ווי איינער זאגט זיי צופרידען מיט דעם וואס סוסטו און ער איז
גארנישט מסכים?). לאז מיר איין עפעס זאגען איך בין זיכער אז די אלע זאגען זענען אונטער
געשטעלט זאגען, עס איז זיכער שקרים (אלע רבנים זענען מירד אז עס איז דא חלב) מ'קויפט נישט
קיין סענדרלויין, ווער קויפט א סענדרלויין. (יעדער ווייסט אז עס ווערט פארקויפט סענדרלויין).
היינט קען איך אזוי בייט דעם פרשה פון חלב. (און סיגעטער רב דערשט ארום דער ענין פון די צלעות,
דאס איז אבער נישט די פראבלעם, די פראבלעם איז אז עס איז דא אחוריים און גרויסען און מיט חלב
און אפילו א מאהל דער טרייפנע קאלנער קומט אריין וואס דער הלכה איז אז עס העלפט אפילו נישט
קיין ניקור). עס איז געווען מסמך במזיד אריין צו ריינען אויף אונז א בלכול, אזוי ווי א מאהל
איז געווען איין עלילה דאס איז יעצט איין עלילה חלב. (עלילה איהן עלילה אהער, עס איז אפילו דא
חלב). פאפער איז יעצט אריין געקומען צום אסיפה און דער רב זאגט פאר טאפער רב וז"ל עס איז דא
שאלה לחלח וואס מ'זאל טוען, בכלל ביי די צלע י"ב איז געווען פלעצער ווי מ'האט דאס איז גענוג
און עס איז געווען פלעצער ווי מ'האט דאס נישט גענוגט במילא איז א שאלה. (דער רב דערשט אלע מאהל
פון די צלעות, פאר וואס דערשט ער נישט וועגען דער אחוריים און חלב בכלל?).

פאפער רב - אזוי ווי מ'נוצט נישט קיין פלייש מיט א סרוח האסט אז עס איז בשר וכו', דער רב זאגט
פאר טאפער רב חלוי' וויפיל סרוח מ'נוצט, מ'האט אראף גענומען סרוח, דאס איז בלאס פון דעם
וועגען נוצט מען סרוח, מ'קען נישט זאגען אז מ'ניצט נישט קיין סרוח, פאר דער עולם קען מען
זאגען אז מ'נוצט נישט קיין סרוח, דעמאלץ קענט איהר נישט האבען קיין פלייש צו פארקויפט. אויף
דעם זאגט דער נירנאטור רב וז"ל חלילה אז מ'זאל נוצען סרוח חס וחלילה, קיין מאהל אויף דער
וועלט, סרוח נעמט מען נישט אראף, ח"ו נעמט מען דאס נישט אראף. (די רבנים ווייסען נישט וואס
טייעט זיך ביי דער שטיטה).

סיגנער רב - עס איז פארשפרייט אין די גאנצע וועלט אה"ש אז מ'עסט דא ממש חלב אחוריים (דער רב איז נישט דין וועגן דער חלב נאר וועגן דעם ים רעט). דער רב ליינט פאר א בריעף וואס קאטוי רב'ס ערשט שרייבט פאר רב מלאכי עטליכע חדשים צוריק אז עס איז דא חלב און אז ער האט גערעדט מיט עטליכע רבנים, זאגט דער רב אז ער ווייסט נישט מיט וועליכע רבנים האט ער גערעדט, ווען ער וואלט געזאגט פאר רבנים וואלט די רבנים געסען. (דאס איז אמת אז ער האט גערעדט מיט רבנים און ער האט פראבירט שטילערהייט מחנך צו זיין נאר די רבנים האבען זיך נישט וויסענדיק געמאכט, און עטליכער חדשים צוריק איז ארויס געקומען א מורעה פון דער התאחדות הרבנים און זיי האבען דאס געזיגט צו אלע בוסטער סטארס אז יש הנהגה רבה בניקור ויש חסרון ידיעה בניקור וכו').

ווינער רב - דער ווינער רב ברענגט א רא"י פון א מעשה אין כריסטשטאט אז מ'רארף נישט גלייכען דער קאטוי רב ווייל ער האט געווייגט דער גאנצע צייט און נישט געזאגט אז עס איז דא חלב. (קודם כל ער האט נישט געווייגט נאר די רבנים האבען זיך נישט וויסנדיק געמאכט און צווייטענס עס איז דא נאך אסאך יודען און מנקרים וואס זאגען אויף אז עס איז דא חלב אזוי ווי דא ביי דעם חסידישן אליין זענען מודה די רבנים אז עס איז דא חלב). ווינער רב ברענגט פון אמרי אש וז"ל אין אמת אריין א פלא פון א מורה הוראה וואס ער האט געלאזט יודען דריי וואכען עסען טריפות. (פאר וואס לאזען די רבנים אז יודען זאלען עסען חלב).

סיגנער רב - עס איז נישט קיין ספק אז זיי האבען געפלאנט 6 חדשים צו קומען מיט אזא מין זאך אז מ'עסט חלב דאורייתא און אחוריים (דער רב רעדט וועגן זיינע ענינים און כבוד).

פאפער רב - אל חבור לנר ערונות הראשונות, מה דהוי הוי לאמער יעצט דין זיין אז עס זאל זיין מכאן ולהבא, די אלע עבירות לאמער שטעלען אויף א זייט. (מודה במקצת).

סיגנער רב - מ'האט ראך געסען ביז יעצט (וואס האט מען געסען???? בארניסט). יענער אסיפה האט מען געמאכט מחנך צו זיין. (אזוי ווי דער יעצטיגע אסיפה). — צום ענין איז אזוי (יעצט רעדט סאקע דער רב צום זאך, און מ'זאל מדקדק זיין אין זיינער ווערטער). איך זאג איין וואס מ'וואלט געדארפט דא קודם דאס וואס מ'האט פריער פארגעשלאגען אז עס איז דא דאהי בוסטערס וואס האבען נישט און זיי ווייסען נישט שריפטלעך האבען זיי זיכער נישט אז זיי קענען. (דא איז דער רב מודה על האמת, איז ווי אזוי קען מען לאזען כלל ישראל עסען חלב דאורייתא ודרינגן, איהר זענען דאך אליין מודה, און פאר וואס ווילט איהר אריין שליינגען דער קאטוי רב?). פון היינטס מאהל און ווער איז עומק אין פלייש מוז ער האבען א השגחה, און עס איז נישט גענוג א השגחה נאר מ'זאל זעהן אז די בוסטערס זאלען קענען, אויסער דעם וואס ער האט א השגחה. (דער רב ווייסט דעם אמת אז די השגחות זענען כמעט בארניסט ווערט נאר דער בעל הבית אליין דארף קענען). מ'וואלט געדארפט אויף-שטעלען א פאר רבנים וואס זאלען אליין קענען ניקור (ווייל ביז יעצט האט קיין שום רב נישט געוויסט בכלל וועגן ניקור, ממילא האבען די בוסטערס זיכער נישט געוויסט).

פאפער רב - מ'זאל ממנה זיין רבנים זאלען זיין אריין לייבען בראשם וברובם אין הלכות חלב און ווען די רבנים וועלען זיין ביי און די אלע הלכות בפרט, ודקדקי, נאך דעם למען חשק חרש זאל מען צוזאם קומען מיט די א"י דיקע וואס האבען געמאכט דעם שם רע מ'זאל זיי ווייזען אז דער שם רע איז נישט אמת. (דאס איז פשוט אז מ'ווייל באהאלטען אז עס איז דא חלב, און ערשט נאך דעם ווען עס וועט זיין דא בוס וועט מען צייגען אז עס איז אלע מאהל בוס געווען).

סיגנער רב - איך האלט אז דער רעש איז שוין נשחק געווארען דאס ווייסט יעדער איינער אז דאס איז געווען איין עלילה חלב.

פאפער רב - דער קאטוי רב שרייבט נאך אלץ אז עס איז דא חלב (פאפער רב פרעגט צו דער זאך).

סיגנער רב - וואס זאל איך סיען? קודם איך ווייס נישט צו ער שרייבט נאך. (סיגנער רב ווייסט גאנץ גוט). דער רב דערציילט נאך א מאהל דער מעשה וואס איז געווען מיט קאטוי רב ערב יו"ל איך האב גערעדט מיט קאטוי רב און איך האב עס געבעטען קום זאג, איז געבליבען מארגען ערב יו"ל וועט קאטוי רב קומען, איך האב אבער בעסער געוואלט אויף די נאכט האב איך אפגערופען אורזוארי רב האב איך עס געבעטען קום אריבער און רוף אף די קאטוי רב פאר וואס וויל ער נישט היינט נאכט, דער אורזוארי רב האט עס אפגערופען, איך בין געווען פארנומען און דער אורזוארי רב איז געגאנגען אין דער אנדערע שטוב, און צוריק געקומען. מיט דער אורזוארי רב האט ער אפגעקערט אויף דינסטאג נאך יו"ל. עס איז געווען יו"ל האב איך יו"ל אויסגערופען ביי אונז, איך האב געמיסט אויסגערופען ווייל עס איז געווען יו"ל מ'האט דאך געפאסט יו"ל און אויף דער נאכט מוז מען גיין עסען איך דארף דאך עפעס זאגען פאר די מענטשן, זאלען זיי עסען אדער זאלען זיי נישט עסען, איך האב געמיסט עפעס סיען, האב איך געהייסען אויס רופען אז ווער מ'האט געקויפט ביי אונז אין בוסטער סטאר קען מען עסען, איך האב געזעהן אז איך מוז עס סיען, נישט אויסגערופען וואלט עס געהייסען אז איך זאג אז מ'סאר נישט עסען. (מיר וועלען אויף דעם בארניסט שרייבען קיין הערות ווייל יעדער פארשטייט דאס אליין). אויף דעם ארויף האב איך באקומען דעם כריעף פון קאטוי רב, און ער שרייבט דער גאנצע מעשה אז עס איז געבליבען אויף דינסטאג. (איך דער דורש פאר די אברכים חוה"מ נוכחות זאגט דער רב פארקערט אז מ'האט געהאט אפגעקערט אויף ערב יו"ל און ער האט געווארט גאנצע ערב יו"ל אויף קאטוי רב, און ווייל קאטוי רב איז נישט געקומען ערב יו"ל האט דער רב אויסגערופען אז דער פלייש איז כשר, און יעצט איז דער רב מודה אז דאס איז נישט אמת געווען). איך קען נישט פארשטיין מ'האט געהאט אפגעקערט אויף דינסטאג און איך האב אויסגערופען אז ביי אונז איז כשר. (אז מ'האט נאך נישט מברר געווען די זאך ווי קומט מען אויסצורופען אז עס איז כשר - רוף אויס חס"ט אז עס איז א ספק, און מספק זאל מען נישט עסען). דער ווייל האבען מיר געמאכט א שטיקל חיקון אז די קצנים באקומען בארניסט די פלייש ווי עס איז דא חלב (א שטיקל חיקון? די משכילים האבען געמאכט אזעליכע פטרות, און וואס וועט זיין נאך די 6 וואכען? לאמער האפען אז קאטוי רב זאל בארניסט זאגען).

סאטמארער רב - אויב מ'סיעט נישט א זאך שוין איז בארניסט ווערט זאג איך אז דער ווייל האט אז די רבנים זענען נאך נישט אויסגעלערענט זאלען די רבנים צונעמען א מנקה און מ'זאל שוין ארויס געבען א קול קורא אז קיין שום יור זאל נישט עסען קיין פלייש ווי עס איז דארט נישט קיין השגחה. (דער רב המכשיר קען נישט קיין ניקור, אבער א הכשר געט ער, ער פארלאזט זיך אויף דער מנקה וואס קען איוור נישט).

פאפער רב - די רבנים זאלען נישט פארלאזען אויף די מנקרים, זיי זאלען נישט זיין קיין חלמירים פון די מנקרים, זיי זאלען זיין איין אייגנער מברר חלבה, ווייל געווענליך ביי אזא זאך זענען די רבנים די חלמירים פון די מנקרים, און דאס איז נישט דא ריכטיגע (דער פאפער רב קען די רבנים)

אורזוארי רב - אין אמעריקא איז א חפז וועלט, היינט די בוסטערס זענען גאנץ פיינער יודען, די דורות פאלען, מ'זעהט אין אמעריקא יונגערהייט ספענען וועגען מצות אסאך געלט און דער זעלבער זאך וועגען עניני גשמיות און רירה אויף, אויף איין מאהל עס האנדעלט זיך וועגען א ספק דאורייתא

אין דער היים איז געווען א געוואלדיגע ארוםקייט א מיצעל פסען איז געווען אגרויסער ענין, און טאמער מ'האט געדארפט מארקטישען פאר דער גוי נאך א שטיקעל אהוריים איז געווען א געוואלטיגער זאך, יעדער שטיקעל פלייש האט מען געצייגלט ממילא האט מען געמוסט מיטל זיין, פאר וואס זאלען מיר מיטל זיין, איך האב גערעדט מיט דער סטער ריין רב אויס אז אין גאנץ זיכענבערגען האט מען נישט גענוצט נאר ביז צלע י"א, איך האב אפגערופען היינט דער מאנטשעסטער ענגלאנד נאר צלע י"א, נעכטען נאכט סקווער נאר צלע י"א דער שחי הלחם צלע י"א און אויף איין מאהל ווייל מ'האט געטראפן א קול קולא פון חת"ס זאל מען אן נעמען אלע קולות. יונגערייט ווילען עסען פלייש מיט אלע חומרות, דער אגור שרייבט אז ספס חלב איז ספס איבור הנפש דער פאר א געוואלד אונגארשע קהלות האבען נישט גענוצט צלע י"ב, טאמער מ'שנייט צלע י"א קומט נישט פאר רי אלע פראבלעמען פון עסליכער פלעצער פון חלב דאורייתא, טאמער נישט איז זייער שווער זיין מאכען, אויב עס איז דא פוסקים וואס אסר'ן פאר וואס זאלען מיר מיטל זיין. (דער אורדוארי רב איז נאר מורה במקצת).

לאנדסבערגער רב - קודם כל מיר רעדען נישט פון עבר אזוי ווי פאפ רב האט געזאגט אל חזכור לנו עונות הראשונים אפילו דער פרער איז א כלכול בעלמא, (אכער אין זיין ווייטערדיגע ווערטער איז ער מורה אז רי מנדרים קענען נישט). עס איז דא אזעליכער מנדרים וואס זיי האבען קיין אנונג נישט אין ווייטע נישט ווי ווייטע זיי זענען פארלעסטליך וועגען מ'זעט זיי אריין אלץ ארבייטער און זיי זענען גארנישט פארלעסטליך און זיי ווייטען נישט בין ימינם לשמאל און זיי האבען נישט אומאחל נישט קיין געפיעל פאר כשרות. (מ'זעהט קלאהר אז ער איז מורה אז עס איז דא חלב) אין ווייטע וועגען א געוויסער פלאץ מ'האט געזאגט אז ערמאז דער מנדר און דער איז דער משגיח, האב איך יענעם געפרעגט רי כיטט דער משגיח דארט? ניין זאגט ער, דאס וואס עס קומט אן צו עס דאס איז ער מנדר אזוי ווי דער הלכה אבער וואס איין אנדערע טיעט איז נישט אונטער זיין אהריות. (דער לאנדסבערגער רב ווייטען פון ווייטען פלאץ ווי עס איז אזוי, אבער מיר ווייטען דעם אמת אז עס איז ליידער אזוי אויף אסאך פלעצער).

סאטמארער רב - אין שלאג פאר 5 רבנים גדולים, דער נשיא פאפ רב ווינער רב חרב לייטנער און דער אורדוארי רב זיי פינעף... אין וויל איינער (דער אורדוארי רב) א געבענער וועט ארויס קומען איין אמת. (דער סאטמארער רב קען גוט די רבנים און ער וויל א זייטיגער רב ווי דער אורדוארי רב בדי אז דער אמת זאל ארויס קומען).

סיגעטער רב - אין דער היים האט א יוד אפגעשניטען דעם אהוריים מא"כ רא מאבען עס בויעט, קען זיך א מאל מאכען, איך האב געפרעגט ווייטשטאק קען דאס זיין אן מ'זאל אריין שניידען אין חלב אהוריים? זאגט ער, עס קען זיין. (דער רב איז דא מורה אז עס קומט אריין אהוריים) אז מ'זאל איין פירען אז מ'נוצט נישט דער צלע י"ב וועט זיין אסאך קלענער דער חשש פון אהוריים עס וואלט געווען א סכנה דאס איין צופירען. (דער רב איז שוין מורה אז עס איז דא לכה"ט א חשש נישט אזוי ווי זיינע גאנץ פרשטער ווערטער).

ווינער רב - איך האב גערעדט מיט אפאר בוטשער סטארס אז רי מכוילים וואס מ'האט געהאפט איז וועגען דעם דינער סענדרעלויין, בעסער וואלט געווען אז מ'זאל איינפירען אז מ'זאל טאקע אראף נעמען די גאנצע סענדרעלויין, אויף די דיקע איז שווער איין צופירען ווייל עס האט א חשיבות, די בוטשער סטארס וועלען נישט אזוי שנעל מסכים זיין אז מ'זאל קענען איין פירען די דיקע סענדרעלויין איז אוודאי גוט אבער עכ"פ דעם דינע סענדרעלויין זאל מען אראף נעמען (די רבנים מאבען משרות. און די בוטשערס פירען די רבנים, די רבנים מווען נעמען אין חשבון וואס רי בוטשערס וועלען זאגען).

ר' יחזקאל טאראוויץ - ער ברענגט א מעשה וועגען מלאכי און צייגט אז ער איז א שגז. (עס איז אמת אז מלאכי איז וואס ער איז אבער חלב איז ליידער דא. די רבנים רעדען נישט צו דער זאך, זיי ברענגען נישט קיין רא"י אז עס איז נישט דא קיין חלב זיי האבען נאר סענות אויף די מעוררים). איך האלט אזוי אז קודם דארף ארויס קומען א קול קורא פון דער התאחדות הרבנים אז מ'האט אלעס מכר געווען אז עפ"י הלכה איז נישט דא קיין שום חשש נישט (שמו"ט שמים - ראס איז פשוט ליגענט די רבנים זענען אליין מורה אז עס איז דא חלב, יודען עסען ר"ל חלב און התאחדות הרבנים זאלען ארויס קומען מיט א קולא קורא אז עס איז נישט דא קיין חלב. דאס זענען אונזערע רבנים??). איך ווייסט במה וכמה יודען וואס ווארשען, זיי האבען צוטרוי צו התאחדות הרבנים (ליידער) עס זאל ארויס קומען א ביידור, עס איז געווען א כיסעל נאך געלאסט אין די השגחות, דאס גייט מען מחזק זיין, מ'מעג ראס שרייבען דאס איז א כבוד פאר די התאחדות הרבנים (אבער נישט קיין כבוד פאר די רבנים אליין). אז מען איז מורה אז עס איז געווען אכיסעל התרשלות אין די השגחה און מ'גייט דאס מחזק זיין. (ער איז סוחר זיינע פריערדיגער ווערטער וצ"ל).

סטערע ויין - דער עולם וועט מיינען אז עס איז גענוק דער השגחה פון ניקור, עס איז דא אנדערע השגחה, הלילה ברענגט מען אריין אנדערע זאכען נבילות וסריפות די השגחה זאל זיין אויף אלעמען, (דאס הייסט אז ביז יעצט איז נישט געווען קיין השגחה). די משגיחים זאלען האבען דער רעכט צו קוקען וואס מ'ברענגט אריין אין סטאר און וואס מ'טייט און וואס מ'מאכט, עס דארף זיין א השגחה פון אלעמען. (רע זעהט מען אויך אז עס איז דא חששות און פראבלעמען און אויף דעם שרייבט מען אין קול קורא לא נחברר לנו שום יסוד לערעוירים הללו).

מאנטאווידיע רב - סוף כל סוף א בעל מלאכה מעג זיין דער גרעסטער עהרליכע יוד ער שטייט מאג ביי טאג שעות וויין און ער ארבעט איז ערלויבט, אבער איז נישט אלע מאל אייניג וואלט מען געדארפט מוסן לזמן א צווייטער מנדר אז ער זאל וויסען אז מ'קוקט עס נאך דאס וואלט געווען אגרויסער זאך (יעצט גייט מען זיך ארויס לערנען ווי אויף צו געבען איין השגחה?).

נירסאטור רב - איך זאג אפען אין שלאכט אויז לאז איך קיינעם נישט אריין עס איז שטרענג פארבאטען נישט פון מיר, עס איז א מחוק'דיגע פלאץ ווי די כהמות לויפען (וועמען וויל ער איין רעדען יז די כהמות לויפען דארט ארום?).

ר' יחזקאל טאראוויץ - עס דוירט צייט ביז מ'וועט זיך אויס לערנען ניקור, איז ביז וואס ווער ווען, קען מען זאגען אז מ'קען עסען יאכלו ענוים וישבעו דאס וויל איך וויסען. (כ"ה חאטס איינער פרעגט צו דער זאך).

מאנטאווידיע רב - אז מ'פרעגט מיך זאג אן אזוי קיין איסור איז נישט נחברר געווארען און ווער מ'האט געגעסען ביז היינט רבו' יעדער קען עסען אויף יענעם אהריות, אויף מיין אהריות קען קיינער נישט עסען.

מ'הערט אויף דעם טייף אזוי ווי יצחק בליק זאגט פאר די רבנים וואס מ'זאל שרייבען אין קול קורא, ער זאגט פאר וז"ל עס איז געזעצט א מסינג פון די רבנים און מיר האבען געזעהן אין דעם ענין פון ערוור האבען מיר נישט געטראפן קיין ממשות ממילא איז עס בחזקת וכו' (ל"ע אז מיר האבען ווהב געווען צו אזא סגב). שמו"ט שמים - יצחק בליק פירט די רבנים!!!

דרשת חרב ר' אברהם לייסנער שליט"א ביי דער מלוח מלכה פ' חולדות חס"ג

(מיר ווילען דא מקדים זיין אז קאטורי רב שליט"א אין זיין בריעף פאר די חלמידים רעדט נאר וועגען דעם וואס די
מקדים לאזען איבער חלב, זיי זענען נישט מנקה כראוי און אז עס איז דא פון דער חלק אחרונים, וואו ער זאגט
בפירוט אז ער רעדט נישט וועגען קיין מנהגים נאר זאכען וואס זענען אסור מן החורה לכו"ע). עס שטייט אין קהלה
על לחשוה ועה לזכר, פאר וואס האב איך ביי יעצט געשוויגען וועל איך פראבירען שפעטער מסביר צו זיין, וואס
האט מיר יעצט געברענגט דער צו צום עה לזכר, וועל איך יעצט מסביר זיין. - ר' אברהם ברענגט א ראי' פון א
מעשה פון שניינער רב זי"ע וואס ער איז געווען מסופק צו ער זאל זאגען אז מ'טאר נישט גיין מיט א שייטעל
אדער נישט זאגען. (עס איז קיין שום דמיון נישט, ווייל עס זענען פארהאנדען מחירים אויף שייטעלאך - און חלב
צו עסען ר"ל איז נישט דא קיין היחול). מיטוואך ביי נאכט האט מען מיר אריין געברענגט א בלאט פון דער געמיי-
נער דשארנאל וואס עס שטייט דארט א גאנצע מודה וועגען חלב און ער רעכענט אויס רבנים וואס זאגען אז עס איז
דא א חשש אויף דער פלייש און בחוכם בין איך דארט אויסגעוועכענט, פארשטייט זיך אז עס האט מיר אונטערגעטראגען
און ווען איך האב דאס געזעהן האב איך מיר מיינט געווען, לא עה לחשוה און איך מוז דעם פרשה ברבים מפרש זיין
וואס דא גייט פאר. (דער זאך וואס באדערט ר' אברהם איז ווייל מ'זאגט בטמא אז מ'זאל נישט עסען דער פלייש, ע
זאל נישט הייסען אז ער גייט קעגען די מחירים, ר' אברהם זאגט אז עס איז דא דריי פרשיות צוזאמען געמישט וואס
מאכט דער גאנצע בבלול. (דער בבלול מאכט ר' אברהם, איין זאך איז דא, חלב. מ'טרעפט ביי דער כושרעם חלב.
מ'ווייסט אז עס איז דא חלב. מ'ווייסט אז די כושרעם קענען נישט קיין ניקור. מ'ווייסט אז עס קומט אריין
אחרונים. מ'ווייסט אז עס איז דא א "הזנה רבה און א חסרון ידיעה ביי דער ניקור", חס"ג אז ר' אברהם
ווייל אנדערשט שטימט דער ווארט "מכשול", דאס אלעס האבען די רבנים אליין געזאגט ביי דער אסיפה). עס איז
דא א טיף פון דער אסיפה פון פ' בראשיה, און עס איז נישט דער טיף וואס מ'האט געשיקט אויף פאסט - וואס
דארט האט מען ארויס גענומען שטיקעלעך פון יעדעס ווערטער, און יעדער ווייסט אז אויב מ'נעמט ארויס שטיקעלאך
קען מען זאגען אז אין קריאה שפעט שטייט אז מ'זאל רינען ע"ז, ווייל דארט שטייט ועברתם אלהים אחרים, און
מ'לאסט ארויף וואס שטייט פאר דעם און נאך דעם. (ליידער אין דעם טיף הערט מען דעם אמת, וואו מ'האט גאנצע
ווערטער פון די רבנים אז עס קומט אריין חלב אחרונים און אז דער מקדים קענען נישט קיין ניקור, עס איז דא
א גרויסער נאכגעלאסטקייט וכו' וכו' ר' אברהם'ס מלל איז נישט דומה ווייל דא הערט מען גאנצע ווערטער וואו די
רבנים). נאר עס איז דא דער גאנצע טיף, ווי אזוי עס איז ארויס געקומען פון חתאחדות הרבנים ווייסט איך נישט.
(דאס באדערט ר' אברהם אז דער עולם איז געווארן געווארען דעם אמת און געהערט קלאהרער ווערטער פון די רבנים).
און דארט וועט מען קלאהר זעהן אז דער זעלבער וואס איך זאג יעצט האב איך געזאגט דעמאלץ. (ר' אברהם זאל ארונ
כחל זיין אבער דאס איז נישט אמת אזוי ווי איהר וועט באלד זעהן). פארשטייט זיך אז מ'רעדט צו ווישען רבנים
רעדט מען איין אנדערע לשון ווי אז מ'רעדט פאר א ברייטער עולם. (ר' אברהם פראבירט מסביר צו זיין אז פאר
רבנים רעדט מען אנדערש - האט מען אמתאל אזאנט געזעט אפיר פיינט ער אז פאר רבנים זאגט מען דעם אמת און
פאר דער ברייטער ציבור נישט, ווייל מ'קען דאך נישט זאגען גאר דעם ברייטען ציבור אז דער רבנים האבען ניש
געקענט קיין ניקור דער לעצטער 30 יאהר, דא ברענגער מיר אין דער חתאחדות הרבנים וואס ר' אברהם האט געזאגט ביי זיין
דאס זענען אלע קלאהרע ווערטער - און ר' אברהם וויס מסביר זיין פאר דעם ברייטען ציבור אז מ'רעדט אנדערש
רבנים ווי פאר א ברייטען ציבור, מיר זאכעט זיין דעם עס). וועל איך פראבירען מסביר צו זיין ווי ווייס
מעגליך אין קען אז נישט קיין רבנים זאלען אויך פארשטיין אין וואס עס האנדעלט זיך. (באדערט ווערטער מען דער
ברייטען ציבור פארשטיין). דער פרשה האט זיך אנגעוויינען ווען ר' אברהם האט זיך אפגען און עס איז
דא א חשש פון א געוויסער מכשול אין ענין פון ניקור. נאך אזאך וואו ר' אברהם האט זיך אפגען און עס איז
פארשטייט דאס גוט און סתם ציבור פארשטייט דאס נישט, און איך וועל דאס פראבירען מסביר צו זיין - וואס איז
טייטש אז דער חתאחדות הרבנים זאגט אז אין ענין פון ניקור איז דא א מכשול? איז טייטש אזוי, איז דא 30 אדער
40 כושרעם, ממילא אז מ'זאגט אז אין ענין פון ניקור איז דא א מכשול איז דא נישט טייטש און אין א געוויסער
געשעפט איז דא א חשש, איז טייטש אז צו ווישען אברייטען ציבור קען זיך טרעפען עפעס א זאך אזוי ווי מיר
האבען פריער געזאגט אז קיין שלימות איז נישט דא. (אזוי האבען רבנים גערעדט אדער געטראכט אמאלעלע וועגען
א שום מודה א נזק אז קיין שלימות איז נישט דא, עס איז מיר ווי נישט אין גאנצען גוט. א מנקה וואס האט
אויסגעלאסט א שטורה חלב האט מען עס מעביר געווען. עס איז דא א זאך וואס קען זיין א חשש. (ר' אברהם זאגט
פריער אז דער זעלבער וואס איך זאג יעצט האב איך געזאגט ביי דעם אסיפה - און ר' אברהם זאל ארונ משה זיין,
דאס איז נישט אמת, אזוי ווי איהר האט געזעהן זיינע ווערטער פריער, ביי דער אסיפה זאגט ער נישט אז עס איז
זיין א חשש און אז עס קען זיך טרעפען עפעס א זאך נאך דעם זאגט זיך געטראכען זאכען. עס איז שום
אופן נישט טייטש אז מ'טאר נישט עסען קיין פלייש, נאר עס איז דא א געוויסער חשש און מ'דארף דאס צו פאר-
בעסערן. (און דער ווייל זאלען יודען עסען חלב?). ר' אברהם ברענגט א מלל פון א פאר יאהר צוריק בענין
בעקערעס. (עס איז נישט גלייך דער מלל ווייל ביי די בעקערעס איז נאר געווען א חשש אין היינט ביי דער חלב
ווייטען אלע אז עס איז דא שום חלב די רבנים האבען דאס אלע געווען ביי די בעקערעס וואו יאהר לעבט
הערען גאנצע ווערטער זיך דער נישט געווארעטע טיף). עס איז דא הלכות ווען מ'קען זאגען אויף אזאך אז עס
איז אסור, סתם אז מ'טראכט אז אפשר קען זיין עפעס (א) א חשש מכשול איז נאך נישט בשום אופן נישט טייטש אז
מ'דארף דאס צו אסר'ן. (א חשש מכשול ר"ל. מ'ווייסט אז מ'איז דא חלב משה, פאר וואס פארדרייט ר' אברהם
דעם ענין?). א רבנים ריגט זאך קען נישט זיין אזוי אפגעטישען ווי אין שטיב. (ממילא זאל מען עסען זאכען מען
זאל אויסרופען אז מ'זאל נישט עסען דער פלייש ווי די רבנים וועלען זיך אויסלערנען ניקור וואו אלעס מען זיין
בשלימות). דער גרעסטער רשעה פון דעם פרשה איז אז עס קומען די אלע מעררים און מ'נצט אויס די צעטלאך ווען
קול קורא פון חמור וואס מ'האט געשיקט צו אלע כושרעם אז עס איז דא א "הזנה רבה וחסרון ידיעה ביי ניקור"
און דיבורים (דעם טיף) וואס מ'האט גערעדט ביי דער חתאחדות, צוליב חסון זיין, ווי אזוי עס זענען ארויס גע-
קומען די צעטלאך ווייסט איך נישט. (פאר וואס זאל מען נישט ווישען דעם אמת?). נישט מען ראס אויס אויף דעם צ
צו שרייען אז דער חתאחדות אליין איז מודה אז עס איז אסור. (עס איז ליידער אמת אז זיי האבען געזאגט אז עס
איז דא חלב). עס איז שרר גמור און א רשעה שאין כמחור (איבער צו זאגען וואס רבנים זאגען). מ'זאגט אויף
מיר אז איך בין א מודה במקצה, אוראי מ'האט געזאגט אז עס איז דא חשש, מ'קען זאגען נאך 20 זאכען וואס עס
זענען א חשש. (מ'האט נישט געזאגט אז מ'איז דא חשש, מ'האט געזאגט אז עס איז דא חלב!). עס איז דא
געוויסער מנקרים וואס טיען נישט זייער מליכט, אוראי טרעפט זיך, עס וועט זיך טרעפען ער ביאח חמשה וועט
זיך אוראי טרעפען, אוראי וועט זיך טרעפען צו ווישען אציבור עמעצען וואס טיעט נישט זיין ארבעט באמונה.
(עס האנדעלט זיך נישט דא וועגען עמעצען וואס טיעט נישט זיין ארבעט באמונה, נאר כמעט אלע כושרעם קענען
נישט קיין ניקור און די רבנים קענען דער ווייל אויך נישט קיין ניקור, און זיי זענען דאס מודה. און אויף
דעם איז דא רבנים דאס צו פארעכטען. (און דער ווייל זאל דער עולם עסען חלב?). דער ווייל זאל מען אויס רופען
נישט צו עסען ביי מ'וועט עס פארעכטען בשלימות). נאך דעם איז געווען א פרשה פון עס דיני ניקור, וואס
מ'דארף מנקה זיין, עס זענען דא וואס אסר'ן שייטעלאך און עס זענען דא וואס זענען מחיר שייטעלאך, וועט מען
דען זאגען אז עמעצען וואס גייט מיט א שייטעל איז א פושע ישראל? האט מען דן געווען צו מ'זאל מחמיר זיין די
חומרות. (קאטורי רב שרייט קלאהר אין זיין בריעף אז ער רעדט נישט וועגען די מנהגים נאר וועגען דעם אז עס
ווערט פארקויפט פלייש מיט חלב - פאר וואס פארדייען די רבנים דער שיעס אויף מנהגים?). נאך דעם איז געווען

האסיפה תפדנעה בהתאחדות הרבנים.
אסיפה תפדנעה בהתאחדות הרבנים, ר' אצל

עס האט זיך פארשפרייט פאטאגראפן און דער באנצער סדר הניקור אין אמעריקא טויג נישט, די אלע מנקרים האבען פארגעסען ווי אזוי מנקה צו זיין. (ר' אברהם אליין זאגט ביי דעם אסיפה אז דער לעצטער 30 יאהר איז נישט געווען קיין השגחה און א כעל מלאכה איז דאך א מענטש וכו' וכו'). דער ווישניצער רבי האט געזעהן דעם בריעף פון ר' ביה דין פון ירושלים וואס זיי שרייבען וועגען מלאכה, און מלאכי זאגט אז אין אמעריקא עסט מען חלב, וועגען דעם האט ער אויסגערופען אז מ'זאל נישט עסען דער פלייש. (עס איז דא א בריעף פון דעברעצין דעם רב און ער שרייבט אז ער האט אליין געהערט פון דער ווישניצער רבי אז ער האט געזעהן חלב פון עסליכער גע'עסען). אין מיטען זומער, דעמאלץ האבען כמעט קיין איינער פון די רבנים נישט געקענט קיין ניקור, מ'האט געסען אין דעם, האב איך געזעהן אז די מנקרים פון ירושלים זענען נישט גערעכט, עס איז א געוויסער מנהג און קיין שום מקור און הלכה. (ר' אברהם איז אליין נאך א מאל מורה אז די רבנים האבען נישט געקענט קיין ניקור. פארשטייט זיך אז דער מצב איז נישט גוט). ר' אברהם ליינט פאר א בריעף פון דער בית דין פון ירושלים וז"ל לא יצא מאתנו שום פסק כנגד הניקור הנהוג באר"ב ונאמנים עלינו גדולי הרבנים והתאחרות הרבנים וכו' עכ"ל (נישט די רבנים קענען ניקור און נישט די בוטשערס). ר' אברהם איז מסביר כמה וכמה מאל דער עירוב פרשיות אבער מ'דארף צו וויסען אז דאס וואס מ'דארף צו טוען, צו מ'טועט דאס בשלימות, דער מנקה וואס ארבעט פארשט דאס, טאג איין און טאג אויס אפשר (מיט א שיינער ניגון זאגט ער ארויס דעם "אפשר"). לאס ער א מאל עפעס איבער וואס ער דארף מסיר זיין, צו כדומה. (ביים אסיפה שטעלט ר' אברהם פאר דעם מצב אסאך אנדערע דין דא, און אין אנהייב היינט דא זאגט ר' אברהם אז ער זאגט דא דער זעלבער ווי ביים אסיפה). יעדער האט א חזק כשרות, עס איז דא מעשים בכל יום, שוחטים זענען אווראיי עהרליכע יודען, און עס איז א מנהג בכל הפרוצה ישראל אז מ'גייט זומן און מ'קאקסט דער חלפיש. (שלום שמים!!!) ר' אברהם גלייכט צו דאס וואס מ'גייט באקוקען די פרשיות די חלפיש. דא איז דא ממש חלב! און דא באקוקען נישט די רבנים די חלפיש. ביי אונז איז אסאך יעדער יונגערמאן וואס האט אריין געקוקט

אין סיור האט ליעב דיעה צו זאגען פאר די רבנים, (דאס האט מען געזאגט אויף ר' אברהם אליין עטליכע יאהר צוריק). למעשה עס איז דא א חזקת ה' און עס איז דא חשוכה ספרים וועגען דעם ענין אז טאמער מ'האט זיך נהג געווען לקולא, און מ'האט געוואלט מחמיר זיין, צו עס איז הוצאת לעז. (מיר רעדען נישט וועגען וואס וואלט נאך דעם האט זיך אנגעפאנגען א דריטער פרשה, און אויב עס וואלט געווען א מציאות כעולם וואלט איך נישט גערעדט דער פון נאר איך מוז עס דערמאנען, מ'האט געווען פון קאטוי אז מ'האט געקויפט פלייש וואס עס איז גער געווען דערויף חלב לכל הדיעה, האב איך זיי געזאגט געקענטס מיר דעם שטיקל פלייש מיט עדות עפ"י החזקה אין וועלכע געשעפט מ'האט דאס געקויפט וועט מען זעהן אווראיי מחקן צו זיין. (אויב קאטוי רב האט געזאגט אז עס איז דא חלב ממש, וואלט ר' אברהם געזעטס לכה"פ חושש זיין פון נישט דין צו זיין דעם געזעטס ווייז ווייז. שפס דין חזקה, און ערעם זענען דאך געווען ביי קאטוי רב, שפס האט ער געזעטס זאגען זיך זיינע חלפישות אז זיי זאלען נישט עסען דער פלייש. די עדות מוזען קומען פון ר' אברהם). איך האב געזעטס כמה מאל, איך קען דאך גארנישט טוען, דו זאגסט אז דו האסט פלייש, קורם כל איך האב נישט געזעהן דעם פלייש. (און ווי רב מ'טעמער יא געזעהן דער פלייש, מעג ער דאך בטען זיינע חלפישות אז זיי זאלען נישט עסען דער פלייש, נאר ר' אברהם זען זעהן דער פלייש און נאר ר' אברהם מעג אפטר זיין פאר זיין שטעטל נישט צו עסען דער פלייש קאטוי רב ווייז מחמיר זיין פאר זיינע חלפישות). אפשר ביסטו סועה? (ר' אברהם זען אויך טוען זיין). און אפילו יא, עס איז דאך דא אום גע'ניקור'ע פלייש אויף דעם וועלט. (מען איז הוטר קאטוי רב אז ער איז א ליגנער). איך האב

געשפירט אז עס גייט אויסברעכען א פייער. (קאטוי רב האט פראבירט צו ארבעטען מיט ר' אברהם שטעלערמאן אבער עס איז נישט געגאנגען). איך מוז דאס זאגען ליינער לויט ווי איך פארשטיי אז קאטוי רב האט געסען א געוואלטיגער פעלער, עס טרעפט זיך א מענטש מאכט א מאל א פעלער וכו' הגם למעשה האט ער קיין איסור נישט געשריבען, עס שטייט אין בריעף "אני מבקש מחמירי שלא לאכול. (אויב אזוי וואס איז דער גאנצער רעז, קאטוי רב איז נאר חושש און ער האט נישט גע'אסר'ט! און וועגען דעם קומט עס די אלע דיעות). ווי א חשוכער יוד ער זאל נישט זיין, וואס ער זאגט אז בשום אופן קיינעם נישט מחייב, מ'קען אויף דאס קיינער נישט זאגען אז מ'טאר נישט עסען קיין פלייש. (ר' אברהם האט דאך גלייב געזאגט אז קאטוי רב האט נישט גע'אסר'ט דעם פלייש). נאך יום הקדוש איז געווען איין אסיפה פון רבנים ביים רב אין שטיב, מ'האט דין געווען אויף דעם ענין אז מ'דארף זיך נישט ווייסינדיג מאכען פון די אלע זאכען. (וועגען דעם איז קאטוי רב טרויער געגאנגען מיט זיין בריעף ווייל די רבנים האבען זיך נישט וויסענדיג געזאכט). אונז האבען מיר אונזער אלטער פראבלעם וואס מ'האט געוויסט פון חודש אייר אן, ס'ווען חמוץ האט מען געטוען רעדן אז עס איז דא געוויסער זאכען וואס מ'דארף צו פארגעסערען, נאך א מאל קלאהר נישט קיין ח"מ פון קיין איסור און מ'וועט ווייטער טוען אין דעם ענין. (ר' אברהם האט אנגעהויבען זיין ררשה מיט זיין הקדמה אז מ'רעדט אנדערש פאר רבנים ווי פאר דער ברייטען גיבור. יעצט זעהט מען אז מ'רעדט אנדערש פאר בוטשערס אויך ווי פאר דער ברייטען גיבור. ווייל אין דעם בריעף פאר די אלע בוטשערס אין חזקת חמוץ שטייט אז עס איז דא "א הזנות רבה אין א הנדון יליעה ביה"ב ניקור" וז"ל צו פארשטיין ר' אברהם'ס הסבר דארף מען צו זיין אדער א מורה הוראה דער א בוטשער). איך האב דאך קלאהר גע- זאגט ביי דעם אסיפה, דער טיף דרייט זיך ארום אויף אלע באסען, און נישט דער צענדאריטע טיף וואס מ'האט ארויס גענומען האלבע ווערטער. (מ'קען אלעס הערען אין דער גרויסער טיף אויך). פאר דער אסיפה האב איך גע- קלערט מ'וועט זיין דער קשיא, עס איז דא א בריעף פון דער ירושלים'ער רב אז מלאכי אחמדי בכרא ואחמדי קמיע, יעצט וועט מיר פרעגען עפעצן א קשיא, ווי אזוי קען איך זאגען כפה מלא אז דאס איז הכלי הכלים, האב איך אפ- גערופען ר' ישראל משה דושינסקי ער זאל פערעגען דער ירושלים'ער רב וואס ער מיינט מיט דעם, האט ער מיר געזאגט אז דער ירושלים'ער רב האט געזאגט ער איז נישט קלאהר אין ניקור, און עס איז געקומען א יוד מיט א ווייטער באר און ער האט אויסגעזעהן ווי א חלמוד חכם, האב איך אזוי געשרייען, אבער דאס מיינט נישט גארנישט, וואס זאל מען טוען עס געשעהט שגגות. (ר' אברהם איז מסביר ענטקלעך דער היינטיגער מצב מיט די רבנים, ער שרייבט יוד וועגען מען קען נישט און נאר ווייל ער האט א ווייטער באר. דרייבט מען אויף עס וואס מ'האט געזאגט ווייז צו זיין פון אזא פירעכטס קומען ארויס גרויסער מכ'רלות, און נאך דעם וואס ר' אברהם "וואס זאגט דעם גע'אסר'ט" וואס דאך פון זיינע מנקרים איז ראבינאוויטש און ער האט געמאכט א ספר אויף ניקור אז ער רעדט דארט צוזאם שוחטים און הכלים, און דער צעטיל וואס ער האט געמאכט אז זיי האבען געטראפען דאס חלב אויף דער פלייש (וואס מ'האט געקויפט דער וויילאמסבורגער געשעפטען) א חלק פון זיי איז נאר לויט די מנהגי א"י און די אנדערע פלעצער אויב מ'האט טאקע געטראפען איז דאס טאקע א מכשול. (אויב אזוי וואס ווייל ר' אברהם פון קאטוי רב. ר' אברהם איז מורה אז עס איז טאקע א מכשול און קאטוי רב האט ערעם אויף דעם, מעג ער דאך לכה"פ חושש זיין און דרייבען פאר זיינע חלפישות און כעסען זיי אז זיי זאלען נישט עסען דער פלייש, שפס האט ער געזאגט וואס איז דא ר' אברהם מרעש עולמות?). עס איז געווען א גרויסער חלול מ'האט צוזאמען געמישט אלע דריי פרשיות, זענען געקומען די אלע און געזאגט אז ס'מער עסט שוין 30 יאהר חלב. (ר' אברהם זאגט אליין ביי דער אסיפה, און מ'קען דאס הערען אפילו אין דער נישט צענדאריטע טיף, וז"ל דאס ענין פון ניקור, אז דער לעצטער 30 יאהר, לעצטער אליין מורה זיין אז ביי עס איז געווען א ניסעל התערורות וכו' עכ"ל פ"ט זאל יעדער איינער אליין זאגען. איך האב

בעזאגט ביי דער אסיפה אז עס איז נישט דא קיין איסור און מ'דארף זעהן דער השגחה צו פארבעסערען (מ'האט גע-
זאגט ביי דעם אסיפה איין אנדערע טעם פאר וואס מ'דארף צו פארבעסערען). אפילו ווייסט מען אז דער סדר איז
אויסגעהאלטען אפשר איז כדי מוסף צו זיין חומרות (און דער זעלבער צייט ווי די רבנים ווייסטען קלאהר אז עס
קומט אריין חלב און זיי האבען אלע מודה געווען, און סייף קענט איהר הערען). דער עולם איז געווארען
היסטעריש, ווייל מ'רעדט אויף סטער אז מ'האט געבעטען חלב די אלע יאהרען (דאס איז דער פראבלעם ווייל מ'רעדט
אויף סטער! איי מ'עסט חלב? נו נו). און לכאורה קומט אין אריין אין דער מיט, און פאר וואס איז געווען ביז
יעצט איין עה לחשוח? מ'איז געקומען מיט איין עצה, איך ווייס נישט וועמענס עצה וואס איז געווען (???) מ'זאל
ארויס געבען א קול קורא אז דער באנצע פלייש באטליזים החרדים איז מותר לאכול לכחלה, מ'האט געוואלט איך
געוואלט אז די רבנים זאלען דאס אינטערשטייבען! ווי אזוי קען איך זאגען אז בל אטליזים החרדים, קודם איך
ווייס נישט פון וועמען איך רעד, בעט מען מיר פון איין בוטשער קען איך מין אפשר אומקוקען אבער אונסערצו-
שרייבען אז כל האטליזים החרדים מותר לאכול לכחלה, איך ווייס נישט ווי אזוי מ'קען פון א מורה הוראה אפילו
חלוס'ן אז מ'זאל אזאנס אונטערשרייבען. (אזוי פירט מען די רבנים!). איך דער היים איז געווען א רב מ'האט זיך
פארלאסט אויף עס באיסורי כרה, האט מען זיך פארלאסט אויף עס אויף כל עניני השגחה, אבער איך אמעריקא איז
נישט דא קיין גדר נישט ווער עס רופט זיך א רב, פארשטייט זיך אז עס איז דא אזעליכע וואס איז נישט אויסגע-
האלטען. (פריער האט מען שוין געברענגט וואס ר' אברהם האט געזאגט ביי דעם אסיפה). עפ"י הלכה איז דאס קיינעס
נישט מחייב ביז מ'איז דא ערוה כדין חורה, איי וואס מ'האט ארויס געחאפט טייפט פון דער החאהדות הרבנים אזוי
ווי איך האב פריער געזאגט, אז דו האפט ארויס האלבער ווערטער (עס איז געווען דארט באנצע ווערטער) וואס
מ'האט גערעדט ביי איין אסיפה פון רבנים, מ'האט נישט געוויסט אז עס איז אזא שאנציסטריגע וועלט וואס מ'האפט
ארויס ווערטער. (אז איינער פון די רבנים האבען אראף געהאפט א טייף איז שוין א שאנציסטריגע וועלט). מ'האט
געמיינט אז מ'האט צו טיען מיט איין אנשטענדיגער וועלט. (מיר האבען אויך אזוי געמיינט). פליצלינג איז
געווארען היסטעריש אז מ'מוז אונטערשרייבען אז אלעס איז מותר, דאס איז א זאך וואס איך קען בשום אופן נישט
טייען, ווי אזוי קען איך שרייבען אז בל החניות החרדים וואס זענען אין ברוקלין איז מותר לאכול לכחלה, איך
פארשטיי נישט ווי אזוי א מענטש מיט א מוח בקדקדו קען דאס פון מיר פארלאנגען. (זיי טיען דען אלעס עפ"י תורה?
און מיר דאנקען זייער ר' אברהם אז נאך זיינע ווארעמער ווערטער וועלעך די אנדערע רבנים אי"ה אויך נישט אונ-
טערשרייבען אזא קול קורא). איך האב קיין מאהל אויף קיין שום בוטשער נישט געזאגט אז עס איז אסור צו עסען.
(ר' אברהם האט נאר געזאגט אז די מוקרים קענען נישט קיין ניקור). דער רבי ז"ל האט געשריבען א בריעף אויף
ירושלם אין חשב"ב ווען דער אגורה האט געמאכט א ביח דין, דער רבי ז"ל האט נישט געשריבען אז אסור לאכול פון
זייערע הבשרים דער רבי האט געבעטען אז מ'זאל נאר נוצען הבשרים פון דער ערה החרדית. (קודם כל עס איז נישט
קיין צוגלייך ווייל דא האט מען געטראפען ממש חלב!!! און צווייטענס וואס מעהר האט קאזיר רב תשיען"ל ער האט
נאר געבעטען זיינע חלוצים אז זיי זאלען נישט עסען דער חלוצים).

דעת תורה

רוח הקודש גלוי' בבית מדרשו של רבינו זצוק"ל חזי"ע

בסה"ק דברי יואל (פי ברכה דף ר"א כי וז"ל: אולם הא דלא בשמים הוא
ושאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה הוא יסוד ושורש כל התורה כולה
דאליה אין כאן תורה כלל, דהרי כבר הי' לעולמים כמ"ש במס' שבת קט"ז
ע"ב ... ואפשר יעשה אותות ומופתים ע"י תחבולות וכישוף ונביא ישמע
אליך עשה כן, ושבתי צבי תר"ו (תפח רוחו ונפשו) אמר שנתהפכו המצות
ונעשו מעשין לאוין ומלאוין עשין, ואפי' אם לא נאמין כן בכללות התורה
מ"מ אין שום מצוה שנשאר במתכונתה כל אחד יאמר חלמתי חלום שחלב
זה אסור וזה מותר, וזה יאמר כך וזה כך ותפוג תורה, ע"כ כללא כיל
הקב"ה שאין הנביא רשאי לחדש שום מצוה מהישנות. עכלה"ק.

הערה: פוק חזי עיניו הקדושים של רבינו הק' זכ"ע המאירים למרחוק
וכאשר רצה לתת משל למה שיארע באחרית הימים להחליף מצות התורה
נקט חלב וגם בזה לא קאמר שיעמוד נביא ויאמר הותר חלב לגמרי אלא
שחלב זה אסור וחלב האחר מותר. ממש כעין המאורע בימינו.

[illegible]

Handwritten text:

Handwritten text:

[illegible]

בס"ד
(העמק דברי האיון שליט"א, מלה בסלה)
פזיה"ח

אל ספ"כ יריד"ג הרה"ג הספרוס ... שליט"א
בחסונה מאדנה על שאלתו מה דרשתי בשם חסידותהע"ס
בענין ניקור בכרוקלין כי זה אומר בכה וזה אוסר
ידינוונו לברך האמת.

[illegible]

הגאונים הקדושים זצ"ל כתב וכתבין פוסק וכל
המקור את הוראתיהם כמקור את הסכמת זכרין
מדינתנו או הגו, ואשר

נע"ז כפה"ח א, לס, נח חט"ג"ג לפ"ק פה דרוקליון יז,
שיחוקו הכל צה"י"ס כי בלא"ה בנפשו הוא.
לנהר כהוגז לא יקנה סחנות זו בשך גסה ודמה עד ש-
דשרת והורסנא ככתב סרב מרבה דמנהק מרמה שיוך
גורע לו שלהמנהק סחנות שש קונה אין לו קבלה
אם שס הניקור נעשה כהוגז ואם איננו יכול לכרז או
כל אחר ואחר יחקור אחר חנ"ח. שש קנה בשך עד עתה
נשאר ר"ל חלכ גמור איז לאזניס שכר שומעין, נע"כ
יד, חנוחות שלא עשו הניקור כהוגז ולסכאוב לכינו
סוויזניז שלי"א שלאדובכנינו ולצדרינו הגדול סנאר ב-
בדיקה אחרינו. אילס שמפתי ספי כ"ק אדמו"ר

נ.ב. לפי סה שסמתי, סבירי אמת שלא רק בני
הנהגות מצאו חלב אלא הרבה יותר ויותר
ומי הוא זה שלא הרעז בסור. הנחלי.

סולי סולי פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי (ישעי' נ"ז יד')
על אילו מתריעין אפי' בשבת (תענית פ"ג מ"ז)

אשר חלב זבחימו יאכלו (דברים ל"ב ל"ח)

זה איזה חדשים שיצאו כמה מגדולי הרבנים שליט"א להתריע על המכשול הנורא של אכילת חלב דאורייתא ר"ל זה יותר משלשים שנה, שמפעלי הבשר האכילו רבבות ישראל תושבי עירנו וכן לאחב"י החרדים לדבר ה' בכל המדינה וחוצה לה, תחת מסווה השם המקודש והנערץ --- ס א ט מ א ר, בעוד שהשגחתם הן אצל השחיטה ובפרט על שטח הניקור לא הי' ולא נברא, כפי שנחברר על ידי גדולי וזקני הרבנים שליט"א בשבועות העוברות על ידי עדים נאמנים שגבו עדותם מהם כדין וכדת, ואוי לדור שכך עלתה בימיו, שרבנים ואדמו"רים מפורסמים נחננו חתימתם על כשרות בשר פיגולים, להכשיל את בני דורם יהודים כשרים יראים ושלמים לדבר ה', שמעודם לא חסו על ממונם לשלם פי שנים כדי להיות זהירים בבשר בשר ג' ל א ט של שחיטה מהודרת בכל החידורים, ואחר כל זה א כ ו נ ד ע ה ד כ ר שזה שלשים שנה ויותר האכילו אותם ואת בני ביתם! כניהם ובנותיהם, בבה עיניהם שמסרו נפשם על חינוכם שיחנכו ויתגדלו לישראל כשרים נאמנים לה' ולחורתו

ב ח ל ב ג מ ו ר ד א ו ר י י ת א

שהוא בכרת רח"ל, והאמת ניתן לתאמר כי כמה רבנים מובהקים כבר יצאו להתריע על גודל המכשול אלא שכל פעם נשתתקו על ידי בעלי מפעלי הבשר בדרכים שונים, אלו בכסף חופשות (למשל הרב מ..... ראש המסגיחים שלהם מקבל משכורת שנתי מבעלי המפעל ששה ושלשים אלפים דולר לשנה, וכן גירוריהם ושותפיהם בהשגחה (או אי ה ש ג ה)) זו, מקבלים על עשרות אלפים דולרים מבעלי המפעל אלו, ובכך העלימו עין מכל מכשול, ודופו כאבן דומם למצא חן בעיני בעליהם נוחני לחמם וצמרם, באופן שכל הבשר ח ל ק זה עמדה ב ל י ש ו מ ה ש ג ה ב ע ו ל מ

ופטמו את הציבור באיסורי כרת ר"ל, ועד היום עומדים "מכשירים" אלו במסירת נפשם להגן על מעשה מכשול זה, להמשיך את תועבותיהם להכשיל את הרבים באיסורים חמורים ר"ל, במע- שיהם של סירור איומה נגד גדולי הרבנים שגילו את עוונם להציל רבבות ישראל מאכילת בשר פיגולם של איסורי כרת ר"ל, וכסף יענה את הכל, שבחרשים שעברו קבלו כמה רבנים כספי שוחד מאת בעלי המפעל בתור "פ ד י ו נ י נ ש" קודם יוה"כ העבר, להשתיקם או להע- מידם עם צדם של המכשילים, כדי שיהי' בידם להמשיך דרכם הרע והמשחת להאכיל את הציבור החרדי נבילות וטרימות (כי גם על שחיטתם יצאו בירורים נאמנים שאינה כהוגן כלל וכלל) והעיקר שמאכילים אותם

ב ח ל ב ג מ ו ר ד א ו ר י י ת א ר"ל בשאט נפש

וכן נודע לנו כי בשבוע זו אימו על כמה רבנים גאונים וצדיקים מפורסמים שליט"א, שיצאו במחאה ואזהרה חמורה נגד המכשול הנורא זה, כי ב נ פ ש מ ה ו א ר"ל, ממש כדרך המאפיא בעירנו, שופכי דמים בראש כל חוצות כידוע לכל.

כמו כן נודע לנו בבירור גמור כי את כתב ההכשר של ה ב י ת ד י ו נ צ ד ק של העדה החרדית בירושח"ו שהביאו שני המסגיחים של בעלי המפעל של בשר פיגולים זו, בשבוע זו מעיה"ק ירושלים ת"ו, השיגו את מבוקשם על ידי המחאה של מאה וששים אלף דולרים מקרני קרן ההצלה שהגיע להם בעונה זו, שהביאו עמהם בתנאי קודם למעשה שיחנו לידם "כ ח ב ה כ ש ר"

זה שהופיע בה"איד" בשבוע זו.

וע"כ אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר, חסו וחמולו על נפשותיכם ונפשות ביחכם להסיר את המכשול הזה מכס שלא לסמסם את לבכם ואת לבות בניכם ובנותיכם היקרים הי"ו בבשר פיגולים זו!!!

וכמו שנודע לנו שכמה רבבות ישראל חרדים בעירנו וחוצה לה כבר התנזרו מאכילת בשר זה, ומהדרים אחר שחיטות אחרות של חסידים ואנשי מעשה שנוהרים במעשיהם בשחיטה וניקור מהודר בכל החומרות או שאין מכניסים כבתיים רק בשר עוף כשר למהדרין מן ה הדרין.

ולחשומעים יונעם ותבא עליהם ברכת טוב,

ועד משמרת הכשרות בניו יארק רבתי

סוצש"ק פרשת חיי שרה חסמ"ל פה ברוקלין נוא יארק

אל מע"כ הרבניי המופלגים ראשי הקהלה ואל מע"כ הגאונים הדיינים ועוסקי בצורכי צבור דקהלתינו הקדושה תחת נשיאות כ"ק מרן רשכבה"ג אנדקע"י מאסמאר ה' יאריך ימיו ושנותיו כנעימים ער ביאת ינון במהרה אמן.

שלו' רב, הנה נא הולנו לרבר אל כבודכם בקידה יהשתחוי' בראוי אודות הענין הידוע אשר כל ירא וחרד נפשו עליו חאבל איך הגענו לזאת.

עד עכשיו לא הרהנו עוז בנפשינו לעורר על הדבר כי חשבנו מה אנו לדבר ולהחיצב לפני מלבים. אך כעת כאשר עברנו אחסול את דער איד וראינו שם את המכתב של הגאונים הצדיקים מירושלים ואנו מפתחים מאד שלא יוגרם היפך הכוונה ויהי' חילול השם איום ויצא הלהב עוז יותר. על כן אמרנו לא נוכל התאפק עוד. הנה יש עדים נאמנים בירושלים וקלא דלא פסיק שכבר הגיע לכאן שלפני שבוע אחד נחנו הבד"ץ מכתב הסכמה ליד הר"ר אברהם לייסנער על ה-"סדר ניקור" שלו ושמעתי יעשו כן הניקור בארצה"ב ושהגאון הצדיק הגאב"ד מירושלים עם עוד אחד מהבד"ץ הודו בחשאי לפני איזה ימים לכמה אנשים אין שנחבר להם בכירור גמור שיש הזנחה מרובה במצב הניקור בארצה"ב וגם יודעים מהרבה רבנים דפה ברוקלין שאומרים כן ג"כ בחשאי (ונותנין סעמים שא"א לפרסם הדבר מחמת חילול השם ועוד שאין רוצין שיקפיד עליהם כ"ק רבינו שליט"א מכיון שהוא סובר באמת שהכל טוב. וביון שכן הלך אחד מאנ"ש מפה וקרא על הטעלפון לאחד מירידי בירושלים אשר הוא כן בית אצל הבד"ץ ושאל לו אודות הרבר והוא השיב לו אמת שכן הוא אבל בעת הבחינה של המנקרים מגוא יארק עשו את הניקור לפני הכי"ר היטב לפי ראות עיניהם ואע"פ שהבד"ץ עדיין מסופקים מאד אם עושין כן הניקור בנוא יארק חמיד וגם לא ניקרו בפניהם אלא חלק הפנים כמו שכתבו פעמים על המכתב והם יודעים שכאן באמריקע משתמשים גם באחוריים ובאמת זהו דבר שגם כ"ק רבינו הודה- כמו שיכולין לשמוע על הסעי"פ של המיטינג של התאחד"ר) שהר"ר אהרן ויינשטאק אמר לו לרבינו שלפעמים מכניסים גם מהסכור ועוד. אבל הבד"ץ אומרים חידוש שהשלוחים מגוא יארק הביאו אתם צרור הכסף של 180 אלפים דאללער לקרן הצלה והם חשבו שגדולה עכירה לשמה שאם לא יהי' המעות "קרן הצלה" הרי כמה וכמה מוסדות שם יקחו מעות ממקורות זרים ח"ו ואין הצר שיהיו בנוק. גם הסעי"פ של האסיפה דהתאחד"ר שנחפשו לפני איזה ימים ברחובות קרי' כאן עשה חורבן נורא שביזה אותנו מאד מכיון שבו רואין שהרבנים אמרו כן באמת שיש חלב באמת. ועוד יש שמועות מבהילות אחרות ברעוב שאסור לאומרים אם באמת כן הוא.

והנה צריכין אנו לחוש מאד שלא יבואו ח"ו הידיעות הנ"ל לידי הצייטונגען והראדיאס הטמאים שאורכים לסחורה כזה וכל במחשכ אך ורק להבאיש את ריחיו ברחוב. ברם הלא ידוע בקריה חוצות שהר"ר אברהם לייסנער בדה מכאן כשראה את המכתב החדש הנ"ל מהבד"ץ כי בעיניו זהו חורבן והידוע להמצב הכבדות ומפחד שעוד הפעם יחחילו ללחץ עליו שיתן גם הוא חתימתו שהכל כשר וישר בעת שהוא צוה שאינו כן. גם שמענו ממגירי אמה בשם איזה מחלפירי קאשוי שאמר הרב מקאשוי על הפכת הנ"ל שכו מדיקין בו רואין בחוש שאין יודעין מה נעשה כאן אבל אני ראיח בעיני את הנעשה ומפילא ח"ו לכם (תלמידיו) לאכול הבשר לעת עתה עד שיחוקן הדבר. וידוע שכאומר הקאשוייער איזה דבר לחלמידיו מיר פושה המספחת לשאר ההסדן. ודא עקא גדולה דאע"פ שכ"ה אחד שיצא המכתב הנ"ל מהבד"ץ התחילו הרבה מאנ"ש לחזור ולאכול הבשר מ"מ מצד השני בכל יום ויום שכתפשיין השכועה הנ"ל הרי הרבה מאנ"ש מונעים עצמם מלאכול יותר ויותר מחמת הכלבול השורה בחוצות ואומרים שהקאשוייער ערליכער איד ושהוא הי' כהארבעה ראשונים שחתמו על איסור הבחירות לפני שלשים שנה כשהחנן רבינו הקדוש לפני הרבנים שיחתמו ולא רצו ספחד המתפללים שלהם ומעולם לא הי' הקאשוייער מתזיק במחלוקה וגם אשחקר כשלא הרהיב עוז לאום אתר מהשיינע יודעין של האנ"ש לפתוח פיו בנגד הדוקח מבעלז בשפער פיו (עפ"ל) והוא יצא ראשונה במלחמה (ועוד מענות כאלו כאילו הקאשוייער הרעכבה"ג) ומפילא כיון שהרב מקאשוי אומר שאין הבשר טוב אין אנו אוכלין וגם שהר"ר אברהם לייסנער אומר כן בפירוש וברס"ג. ועכשיו אם זהו לשונכ של כ"כ הרבה מאנ"ש ק"ו בהסתם הסון כמו הוויזשניצערס, וסקווערערס, ובאבאווערס, וכל הליטוואקים זבני הישיבות וכוללים שמלבישים את הרב מקאשוי במעיל של"צדיק הדרור" וכדומה שאומרים שלא יגעו בבשר עד אשר יאמר הקאשוייער שהוא טוב וע"י כן בכל פעם שנדפס עוד כרוז בדער איד משום רב גדול או גדוליק ההסון עושין אותו כחובא ופלולא ולראבונינו גם בעיני הרבה מאנ"ש כן. וגם שמענו מאיזה חסיד וויזשניצער שר' מאטעלך אמר שכ"ז שהקאשוייער לא יאמר שטוב לא יאכלו.

ויבשיו נחבונן נא ונחקור בשל מי הרעה הזאת אין זה בי אם מה שאמרו חז"ל סחירת זקנים
בנין ובנין נערים סחירה וכמו שחזר על כלל זה רבינו הקדוש זי"ע הרבה פעמים. אשמים
גזחנו על אשר ראינו אין שנערים מסבבין אח כ"ק רבינו שליט"א והם הם הבני בית ומיעצין
אותו חסיד לצאת במלחמת חרמה נגד המערערים (במקום שהי' חובת השעה לתקן הכל בחשאי)
ותביאין לפני רבינו שליט"א כל מיני רכילות ופאשקווילען ומכניסין רעל ואין יורעין
ואין מבינים שבה אדרבה הם מתלישין הכח שלנו בידוע וגורמים לנו בזיונות עד אין חקר.
הלא חובת השעה עכשיו לעשות כל שכנוחין להקים הדת על תילה ושיחקיים ברכינו שליט"א
לעצן יאריך ימים על ממלכתו לחפאת בית אבותיו הקדושים ולא לגרום לו צער ועגמת נפש.
ראינו בפאשקוויל אחר הי' כתוב שמה פרידמאן הגבאי לא הניח את הקאשויער לפגוש עם
רבינו שליט"א. אם זה אמת פי יודע אם לא זהו הגרמא בניזקין שהי' יכולת להשקט הרעש
לפני התחלתו הרי עלינו להעבירו מביח רבינו שליט"א וגם כל הנמשכים אחריו בדעה אחת.
והנה ענין המכתב הבר"ץ הנ"ל ושאר השמועות שנזכרו לעיל ושלא נזכרו מה נעשה אם ח"ו
יגיע לאוזן של הבעלזער "צדיקים" הלא מיד יעשו מזה מטעמים כאשר שמענו בבר מפי מגיד
אמת שהפאשקוויל הסמא ומטמא (נגד דרשת רבינו שליט"א) נעשה ע"י הבעלזערס בכוונה כדי
שנחשוב אנן שהקאשויער עזוהו ונצא במלחמה בנגדם ועי"כ יגיע להם חכלית שלום ששני
שונאיהם ילחמו זה עם זה וד"ל.

רבותי! עת לעשות הוא. אנו צריבין לסבס עצות להשקט הרבר ולדבר להר"ר אברבם לייסנער
ולקאשויער, בלשון רכה, (וגם לשאר הרבנים שצועקים בחשאי אין הבשר טוב) ולהסביר להם
נחיצות הענין שיחתמו מיד שהכל מסודר כבר ב"ה ובאופן זה יהי' שלו' על יסדאל.
רבותי! תאמינו לנו שיש סלחבת גדולה שמון בקרבם של הרבה מאות מאנ"ש (לצערינו) ואם
לא ישקט מיד כל הענין מי יודע מה יולד יום ה' ירחם. הלא החילול השם יהי' נורא
מאד ומי יכילנו. לא נוכל עוד להרים פנינו בפני שום איש פדוב הבושה. אנא! מוסר נא
עלינו ועל הקהלה נאה וחסודה שרבינו הקדוש זי"ע השקט בו מיטב ימיו וכוחותיו.
כל מי שמקבל מכתב זה ידע שעליו לעשות ולעשות כל שביכלתו מיד. ובזכות זה נזכה
לקבל פני משיח צדיקנו וכלכינו בראשינו אמן.
(אם יהא נראה לנו שראשי הקהלה רוצין אזי נשלח אי"ה עוד בקרוב דברים נוספים
בענינים אלו הנחוצים).

כה דברי הכו"ח בלב נשבר ונרכה מאד
תלמידי רבינו הקדוש זי"ע המתאבקים
בעפר רגליו הסהורים דרבינו שליט"א

ג.ב. בבקשה נא ונא לשמור מאד על כל הנזכר לעיל וב"ש על הא דמפורש להלן שלא יבא
לידי שום ארס (ובדאי לשרפו מיד אחר הקריאה). הנה ידוע לנו בבירור שיש הרבה מאנ"ש
שבניהם"ר מוכרים בבוז וקלון נגד הקאשויער ובקרבם בין זה לזה ישימו ארסם שאומרים
שהצדק אחר, מסש לא יאומן כי יסןפד. כבודו של מרן רבינו שליט"א בדיוטא התחתונה
אצל כמעט כל העולם כולו חץ מאצל אנ"ש. ולצערינו גם בינינו יש כמה הדרגות של
אנשים: הבני עליי' שבינינו יש בערך 60-65 אחוזים שרעחם עם הקאשויער בהחלט ועושין
לפנים שקונין מהבוטשער שלנו בשר בהמה ואין אובלין אומו כלל (אולי זורקין באשפה)
זאת נחבר אחרי תקירה ערמימי הארץ-שפראן, כת השניי' חבינונים (שלא יכולנו לברר
כמה אחוזים) הרבה מהם אינם אובלין בשר בביחם וכשהולכין אצל שמחה משפחתית נעשה
סכסוך גדול ולפעמים ממש מען רייסט זין ביי די קעפ וד"ל: גורם שנאח הנם ושואלין
בכל יום למה אין מסרדין אח הענין? והרבה מהזים מבח זה שרואים ונאנחים על שלא
ראו אצל רבינו הקדוש זי"ע כ"ג במלחמה עם ערליכע רבנים (ע"פ רובא זהו אנשים מבן
הרבעים. טעלה) ו חיובא רמא (לדעתינו) על ראשי הקהלה לבער קושיות כאלו וגם המקשים
מקרינו. הדרגה השלישית של סחם ההמון מאנ"ש שששים ושמהים שב"ה ס"איו לעבעדיג
ואומרים ברוך השם מ'האט געגעבען דעם קאשויער וואס ס'קומט עהם מיט אלע זיינע פרומע
זאכען ומוסיפין לאמר שזהו מיעתא דמשיא שהמלחמה הולך בדרך זה שהקאשויער אוסר
הבשר ורבינו שליט"א (להבדיל) סתיר בי אם חי' בהיפך חי' צרות, ומ"ם אף ביניהם יש
שנמנעים מלאכול הבשר שמפחדין ממה שאמר הקאשויער ולייסנער שיש חלב ולמרו בילדותם
של חלה בא מיחה, (עולם גולם) נא"כ מה לו לצרה.

הנ"ל

תורה תורה חגרי שק !!!

רבים דקרו !

אוי להם לבריות מעלבונה של תורה!

הננו עומדים מוכים ונדהמים, עטופים בצער וביגון על מציאות שכזה שהגענו אליה בעוה"ר בדור שפל כזה, דורו של משיח איה שוקל ואיה סופר לא יאומן כי יסופר. הנה באסיפה הגדולה שהתקיימה בלשכת ההאחדות ה"ר ביום חשוון חשמ"ג בעה ששקלו וטרו הרבנים הגה"צ שליט"א מה לעשות על מנת לחקן את המצב האיום והמר שנתגלה באחרונה בפרשת ניקור הבשר מהחלב שאיסורו ועונשו מהחמור שבחמורות רח"ל, נחלט בין חברי ההאחדות להושיב ועד מיוחד שידורו בהענין בכבוד ראש ויתקנו את מה שצריך לחקן, בין שאר חברי הועד נבחר גם הגה"צ המפ" אבדק"ק אודווארי שליט"א מנהל ויוש"ר בית הוראה שע"י ההאחדות ה"ר ובעל מחבר ס' שו"ח דברי שלום. הרה"ג הנ"ל התחיל לעבוד על הענין ברצינות ובכבוד ראש וראוי לענין חמור כזה, ולקח לו לסיוע את בנו הרה"ג ר' שמואל דוד שליט"א מו"צ בהתאחדות ה"ר, והתחילו לסדר סדר הניקר ושאר אופני חיקון והשגחה וכו'.

הגה"צ הנ"ל לא ידע את האמת המר כי בזה הוא למורת רוחם של הרבנים המכשירים והקצנים וחיכך ומיד התחילו נגדו בדרכם הידוע, ואיימו עליו באיומים גדולים לבל יהיין ח"ו לחקן שום תיקון וביזו אותו ואת בנו שליט"א בבזיונות עצומות ועד שהגיע לידי כך שכיום א"פ ויצא לסדר (מה פשעי ומה חטאתי כי דלקה אחרי) כשבנו הרה"ג שליט"א עמד באמצע התפילה מעוטף בטלית ותפילין בבית המדרש הגדול דקהל יי"ל דסאטמר בווייליאמברג והיו שם הרבה רבנים ובעלי בתים שעמדו ג"כ באמצע התפילה, ופתאום התנפל עליו בריש גלי לעיני כל הקהל אחד כהבריונים מהחוסים בצילם של הנ"ל, וחטף ממנו טליתו והתפילי שבראשו וזרקן לארץ עד שנשמע קול הנפילה של התפילין הקדושים על הארץ, וצעק עליו בקולוה מסונות דברי גנאי ובוז עליו ועל כל המעוררים על כשרות הבשר בדיבורים שפלים ונכזים אשר א"א להעלות על הכתב, אוי לעינים שכך דואות! --אחה! עד היכן הגענו, נתדרדרנו לדיוטא התחתונה, האם מותר לנו לשבת בחיבוק ידים ולדאות ח"ו כבלע את הקודש! איה כבוד התורה? איה כבוד בית המדרש? איה כבוד התפילין? !!!

ומה לך יוצא ליסקל ...? על שקיימת את התורה ! ! !

אכל אשמים אנחנו! - הננו מוכרכים להודות על האמת כי לא יצאנו ידי חובותינו ועברנו עון פלילי, כשעברנו בשתיקה גם על מעשי הנבלה שהי' ביום שמחת תורה העל"ט שנכנסו הני בריונים כלובשים בלבוש חסידי מאנ"ש בבית המדרש של הר"ר מיכל לעבוביץ שליט"א באמצע ההקפות והתנפלו עליו כשהס"ת בידו וזרקוהו לארץ עם הספר תורה שבידו. ש ו מ ו ש מ י מ !!! איה התעניתים שהיינו צריכים להתענות כשרואים ס"ת נופל על הארץ וכש"כ כשנעשה בזיד על ידי הכאות ושאר איסורים נוראים, צדיק אתה ד' על כל הנא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו, אי אפשר לנו להיות דומם ולהבליג על מעשה נבלה כזו, עודו יטינים מתדמנתכם!!!

עד מתי יהיה זה לנו למוקש???

והננו מוחים בזה נמרצות על עלבון כבוד תורתנו ה"ק המושפלת עד לעפר וכבוד שכינת עוזינו הכונחה בקרן זויות, ירחם השי"ת על שארית עמו ויגאלנו גאולת עולם במהרה.

כ"כ לא נוכל להתאפק ולהחריש מלהודיע בזה צערינו לרבים ולגלות בשער בת רבים שליהו ידוע שמפעילים איומים וטעראר גדול נגד כל המעוררים על כשרות הבשר הן בענין השחיטה והן בענין הניקור, ולוחצים עליהם בכל האופנים הן ע"י טעראר וכן להיפך ע"י שוחד ממון עצום לחזור מדריהם, ובכל אופן רוצים הם להשתיק את הערעור על כשרות הבשר ולכבות את האש קודש הבורר בלבנות היראים והשלימים אשר חרדים הם עדיין מיום הדין ופוחדים מלעבור על דברי תורה"ק, ושומרים משמרת הקודש לבל יגע בו זר.

ובפרטיות שמענו זה עכשיו שלוחצים על הרה"ג המפורסם מרן אבדק"ק דעברעצין שליט"א שיחזור בו ממכתבו שנתפרסם בחוצות נגד כשרות הבשר או שיכשיר את החניות של בשר באופנים שונים, ממש אינו מובן איך יהינו לצאת בדרכים כאלו נגד רב וגאון ומפורסם וכיו

אנו פונים בזה אל כל אחינו בני ישראל בכל מקומות שהם לבל יתפחו מדרכיהם הנלוזות ולבל ישעו בדברי שקר, יעשו הם מה שיעשו, ויאכלו מה שיאכלו, וה' אתנו לא ניראום!.

א ל ה ב ר כ ב ו א ל ה ב ס ו ס י מ ,

ו א נ ח נ ו ב ש מ ה ' א ל ק י נ ו נ ז כ י ד

הכותבים והחותמים בצער ובכאב על עלבון החורה ועל חילול השם הנוראה ואיום.

בני הישיבות

בס"ד

קריאה דחופה לבני ישיבות ותשב"ר

זה יובל שנים עמדו עלינו חומדי ממון וחומסי נפשות, קצבים ומכשיריהם וטמאו את בתינו, בנינו ובנותינו בפטימת נבילות וטריפות ואיסורי כריתות רח"ל, (כאשר נתברר ע"י רבנים גאונים וצדיקים שליט"א).

אנא חוסו נא על נפשותיכם ועל נפשות בני ביתכם להתנזר עכ"פ מעתה לבל להתגעל יותר בשחיטת נבילות וטריפות וחלב ודם.

אם הייתם שוגגים עד עתה, מהיום אחרי התראה זו אם תאכלו מבשר פיגול זה הרי אתם בכלל מזידין ח"ו = וביוט עברה לא יועיל לכם הצטדקאות שתמכתם על = הרבי ואדמו"ר זה או על ביד"ץ פלוני, וע"פ התורה והשו"ע והפוסקים הרי מעתה יצאתם מכלל שוגגים = ונכנסתם לכלל מזידין גם למפרע.

באיסורי דאורייתא לא שייך מאמר הז"ל מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין בפרט בפסומי איסורי === דאורייתא של חלב ודם.

עורו נא התעוררו נא אל תטמאו בכל אלה לא תשקצו את נפשותיכם בבהמה (בשחיטות ובדיקות 60 בהמות לשעה). והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה'.

ועד הישיבות
בעיר ניו יארק רבתי

אמת מארץ תצמח

מיט א הארץ פול מיט פרייד און טרערען פון שמחה גיב איך א שבח והודאה צום כורא עולם
כ"ה פאר זיין גרויסען חסד מיט וועלכען ער האט אונז בעגאנדיגט די פארגאנגענע טעג.

נאך פון מיינע ערשטע צייטען ווען איך בין אנגעקומען קיין אמעריקע פלעג איך זוכען ארבעט
כיי כשר'ע פליישכענק. זייענדיק ערפאהרען פון מיין לאנג יאריגער ארבעט אין דער אמאליגער היים
ביים טרייבערען פליישען.

צו מיין גרויס שטוינונג האט איך געזעהן אז דער סדר הניקור פון דאדי איז גארנישט דאס זעלבע
פון אמאל, וואס אמאל האט געהייסען חלב איז דא אין אמעריקא כשר, איך בין געגאנגען פון איין
פליישכאנק צו דער אנדערער, אבער אן ערפאלג. איינער בעסער און איינער שוואכער, פארט נישט
אזוי ווי ביי אונז אין אונגארן. טראץ מיינע פעסטע טענות אז די גאונים וגדולים און מנקרים פון
אמאל אין דער היים זענען פארט געווען גרעסערע תלמידי חכמים מומחים און ערליכע אידען. מיט
מער ערפארונג ווי די פון אמעריקא.

די אלע טענות און נאך מער זענען געפאלען אייף טויכע אויערען. צו מיין גרויס צער און
ווייטאג.

נישט וועלענדיג משנה זיין פון דרך המסורה האב איך מיר אכגעזוכט פרנסה בדרך היתר, וכרוך
השם אשר לא עזב חסדו מעמדי, גלייכצייטיג האט מיך אבער שטענדיג געפלאגט מיין געוויסען ווי
ווייט מיר האבען זיך דערקייקעלט דא אין אמעריקא בלויז געציילטע יארען נאך דעם חורבן
אייראפא. און ווי ווייט הייליג זענען די אויגען פון די אמאליגע צדיקים וואס פלעגען זאגען
שטענדיג "אין אמעריקא זענען אפילו די שטיינער אויך טריפה".

כאטש איך האב אין מיין שטוב נישט אריין געלאזט קיין כשר בהמה, פאר כל חללא דעלמא.
האט מיך דאך גערוסען ביים הארץ צוקוקענדיג ווי אזוי מענטשען גייען אריין און ארויס פון
בוטשערס קויפענדיג, פלייש — סאלאמי — פאסטראמי — פראנקפורטערס א.א.וו. נישט
וויסענדיג וואס זיי טוען מיט זייער נשמה, און מיט די נשמות פון זייערע טייערע קינדער שיחי.
דערפאר איז געווען פאר מיר, מים קרים על נפש עיפה. הערענדיג די בשורה טובה, אז **כבוד**
קדושת אדמו"ר מוויזניץ שליט"א פון מאנסי האט שטרענג
באפוילען אלע זיינע תלמידים, חסידים וידידים, נישט צו עסען קיין
שום בשר בהמה, (ד. ה. סתם פלייש, סאלאמי, פאסטראמי, קארן ביעף,
פרענקפורטער, בעלאני א.א.וו.).

און דא האט איר געקענט זעהן וואס מיינט דביקות פון חסידים צו זייערע רבי'ן, דאס ביסען פון
מזל האט מען אוועק געווארפען נאכן שטרענגען באפעל פון רבי'ן שליט"א, הונדערטער פונטען
צוזאמענגעקויפטע פליישען זענען ליקווידירט געווארען. אלעס בלויז אויף איין באפעל פון רבי'ן
שליט"א.

אז דאס בהמה פלייש האט ערנסטע חששות פון חלב דאורייתא.

איר האט געמעגט זעהן מיט וואס פאר א שמחה של מצוה דאס איז געטון געווארען. פונקט ווי
אחרונ בענטשען און הלל זאגען און עסען א כזית מצה, אהן אונטערשייד, ווייל וואס איז דען א
חילוק ביי ערליכע אידען צווישען די מצוה און אלע אנדערע מצות.

מיט א פולען מזל האב איך געזאגט ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, מיט א דאנק
אויף דעם עבר בעט איך ביים רבש"ע א תפלה לעתיד אז קנאת צדיקים תרבה יראת שמים, אז אלע
רבי'ס מיט זייערע חסידים ראשי הישיבות מיט זייערע תלמידים, מיט'ן גאנצען כלל ישראל זאלען
נאך טון דעם וואונדערבארען ביישפיל.

וכדאי היא המצוה הגדולה הזאת שבכותן נזכה בקרוב להגאל בגאולה שלימה האמיתית אמן.

ר"ח מנחם אב תשמ"ב

הק' שלמה גרינבערג

בעזה"ת, חודש חשוון, תש"ג, ברוקלין, נ.י. תע"א

כבוד חברינו בעלי-בתים הנכבדים החסידים היראים הי"ו חסידי באבוב,

באנו בזה כמעוררים להסיר מכשול מתוך ביתנו שלא להכניס לע"ע שום זין בשר בהמה, גם לא מהחנות החדש שנפתח ^{הפעם} עדת חסידי באבוב, עד שיחבירו ויתלכדו הדברים והפקפוקים שיצאו ^{כשרות} הבשר בטבועות האחרונים, הן מטעם חלב דאורייתא ואיסורי כרת ר"ל ^{החברת} ח"י רבנים גאונים ומקרים מומחים, שפיסמו הקצבים את אחב"י זה עשרות בשנים באיסורי כרת ר"ל, והן מטעם שבימים האחרונים נתברר ע"י גביות עדות בחסאי שהקצב הראשי הידוע לוקח בשר, כבדים, לטובות, תת-קיבה (הנקרא ^{סוד} ברעד) ועוד מינים, בשר מן השוק ושאר שחיסות קלו"ת וחמורו"ת ר"ל, ומשים את החוחמות שנמצאו תחת ידו עליהם ומוכר זאת לחניות ומקולין וקעיטערערס בהאלסעיל וריסעיל בכל קצוי העיר וחוצה לה, באוירובים, ומדינות מעקסיקא ופורטו ריקא, וכן לכל המלובים בפלורידא ושאר מדינות שבאמריקא, והכל בלי שום השגחות רבנים ומשגיחים, רחמנא ליצלן ולשיזבן.

עוד צריך לטודעי, שהרב המכשיר הידוע (שהכסירים שלו נפוצו על כמה מאות מינים בארצות הברית) הוא חולה זקן כלוא בביתו ובבית החולים בווסטון, ובימות החורף בבית שלו במיאמי ביטש, ובימות הקיץ בהרי קעססקיל, אין לו שום השגחה אישית על שום מין מהמינים אשר שמו עליהם ובפרט אין לו שום ידיעה על השחיסות והבדיקות ולא על הניקור ולא על הכשר הבשר (הדחות ומליחות) ולא על שום דבר. חסד שערות ראש. ומה שמפרסם מכתבים בהעתונים על הכסיריו ובפרט מה טכות וקורא לסיועו את הגה"ק טאטאמאר זצוק"ל שסמן על הוראותיו זהו חוצפה יתירה ובלוף גדול ופגיעה גדולה באיש קדוש זה והרוצה ליחנק יתלה באילן גדול, אשר כידוע בס"ו שנים האחרונות לא הביע שום דעה בשום ענין בפרט בעניני כשרות, ובזיון גדול וחילול שמו עשה לו שכשאתרי שמצאו חלב דאורייתא על בשריו (וזה חוזר חלילה לעשרות בשנים) ובחפסמו כל השנים האלו באיסורי כרת, רוצה המכשיר הזה להסיל האחריות על רב גאון וקדוש זה שקדוש הי' בכל מיני קדושות כידוע ורחוק הרחק מכל מיני קולות והכשרים, ורב מכשיר זה מערבו באחריות שכולות חמורות ר"ל בפירסום רב בפני כל קהל עדת ישראל בעולם, הרי אין לך יותר בזיון גדול מזה, ופגיעה יותר גדולה. אבל בכ"ז אין זה ענין שלנו וידובר בזה תלמיד וחסיד הגה"ק זצ"ל להגן על כבודו של רבם ואם אינם מוחים על כבוד רבם בודאי הוא מחמת הסירור השולם במחניהם הם ואין אנו נושאים אחיות שלהם בזה.

היוצא לנו מכ"ז הוא להזהיר ולהזהר את אנשינו ואת משפחותינו שלא ליגע ח"ו בבשר פיגול זה עד שתבררו הענינים יותר, ואנו ששתדלים אצל אדמו"ר הגה"ק שליט"א להכריז בש"ק הבעל"ם בבהמ"ד הגדול שימנעו מאכילת בשר זה לע"ע וכי כן עשה הרב הצדיק ר"מ האגער שליט"א אדמו"ר דויזניץ במאנסי בשנת העבר, וכן עשו הרבנים הגדולים בהעיר ולמה נגרע אנחנו להכשיר את הקצב הזה אחרי שנחבר לדאבוננו המכשול הגדול הזה, ולא יאכלו הענקים ולא ישבעו בשר פגול ח"ו, ויסתפקו לע"ע בבשר עוף שלא נשחטים יותר מג' מאות לשעה (דייקא) ע"י שוחטים מובהקים אשר עומדים תחת השגחת רבנים מובהקים, ולהשומע יובעם.

הכותבים בצער ובדאגה על ה"הרת וכשרות בתי בג"י החרדים לדבר ד' ושאנים באים על החתום מחמת סכנה ואימת הסירור של המאפיא ושותפם.

שאלות גלויות

אל הבית דין צדק של העדה החרדית

אודות הבירור דברים ואזהרת בי"ד

א כ נ נ ו ד ע ה ד ב ר

בס"ד

(המשך לשאלות גלויות להביד"צ דעהח"ר)

הנה בשבוע העבר על"ס פ' חיי נדפס בה"דער איד" מכתב אזהרת ביד"צ דעה החרדית בירושלים שכאילו אין שום פקפוק במצב הניקור באמעריקא והמכתב גרס שערוורי גדולה, והוסיפה חולי' על הערעור והפקפוק בכשרות הבשר שהי' כבר בלא"ה די והותר, כי הרי אי אפשר בשום אופן להכין ולחרץ את המון השאלות והקושיות שיש על מכתבם, וכפי אשר נתפרסם כבר מקצתם בה' 15 שאלות גלויות אל הבד"ץ שנדפס בשבוע העל"ס, ואין זאת כי אם בההנחה שידי זרים שלטו בהמכתב וזייפו את חתימתם או שאר חירוצים וכיו"ב שהיו אנוסים נחמת ממון או ח"ו נפשות וכדומה. וא"כ הרי בלא"ה אין הקצבים והמכשירים דאמעריקא נאמנים כלל ואבדו חזקת כשרותן לגמרי, בהשתמשם בדרכים פסולות ובמעשי אלומות להשיק קול המערער, וכמובא בכל ספרי שו"ת, ועי' שו"ת דברי יואל סי' ל"ד (וכו') ואכ"מ להאריך בזה.

אחת היתה ופרסמה הכות"ב שנתיישוב לנו במקצת אחרי שנתפרסם שוב מכתב מהגה"צ הראב"ד דעה הח"ר שליט"א, בה"דער איד" פ' תולדות ומתוך מכתבו יובן עוד קצת פרטים שחשבנו לנכון לבלי להעלימם ולהעלותם על הכתב כי אמנם אכנ נודע הדבר:

והוא השאלה הא:

א. בקטע הראשון פורסם: אשר מעידים כי בא לפניכם מנקרים הגרים בא"י ופרסמו את שמם והם העידו כי המנקרים אשר בארצה"ב יודעים בסוב מלאכת הניקור, וכאן סמונה שאלה לכה לא פרסמתם את שמות המנקרים שבאו מארצה"ב? מה טמון בזה?, כי אם הייתם מפרסמים את שמות היינו יודעים שאותם היתידים יודעים כבר עכ"פ עכשיו מלאכת הניקור (ועדיין אינו מוכרח שגם עד עכשיו עשו כן ושלא למדו רק עכשיו לפני שנסעו).

תשובה

הגה"צ הראב"ד שליט"א גילה לנו במכתבו המעשה בדיוק ובפרטיות (דלא כהמובן במכתב הבד"ץ הראשון שכאילו בחנו את המנקרים מאמעריקא ונמצאו כמומחים בניקור) שכוחב שם וז"ל: הלא ידעתם שבאו לכאן מנקרים דשם בשליחות של כ"ק רבינו שליט"א וראינו שיבא לכאן עוד מנקר אחד שדר כעת בבני ברק ח"ו ששמו ר' געציל פינקלשטיין שליט"א שהי' עור מנקר משנים קדמוניות בפעסט יצ"ו, ראינו להביא בהמה שעוד לא ניקר מהחלב, ונאספו כל הבי"ד של העדה החרדית שליט"א עם הגאון אב"ד שליט"א, וקראו לפנינו ה"ה ר' יוסף לייב ווייס שליט"א שהי' עוד ראש להמנקרים בסאטמאר יצ"ו עוד בימי הקרן לדוד זצלה"ה, וראינו בנוכחותינו הסדר הניקור שהי' בק"ק סאטמאר יצ"ו, ועשה כן בנו-כחותינו ובנוכח הנהו המנקרים היראי השם משם, ונוכחנו לדעת שהוא בלי שינוי כ"ד ממה שנהוג כעת בשם. אכ"ל.

ב. בדרך אגב מה שמקשים העולם על מכתב הבד"ץ שבררו בהבאת החלקים מהחלק הפנים, והרי המערים טוענים שבאמעריקא משתמשים בחלקים השייכים לחלק האחוריים, וא"כ היו צריכים להביא אותם החלקים של האחוריים ולראות באיזה אופן מנקרים אותם, ולא רק החלקים של הפנים.

תשובתינו: שהרה"ח ר' יוסף לייב ווייס שליט"א והרה"ח ר' געציל פינקלשטיין שליט"א לא ניקרו אותם החתיכות מעולם, וכפי שהי' נהוג באונגארין לא השתמשו ב החלק האחוריים כלל ולא הי' שייך לבוחנם ע"ז, ועל אופן הניקור של המנקרים באמעריקא בחתיכות השייכות לחלק האחוריים עדיין לא דנו, ולא הי' עוד שום בירור ע"ז, אבל קושיא זו כן קשה ותמוה מאוד למה לא הביאו גם שאר חלקים הצריכים ניקור שאין להם שייכות לחלק הפנים או האחוריים ולברר את אופן ניקורם דהיינו למשל כבד, טחול, טענדערליין, דקין וכו'. הלא גם בהם הי' הערעור וכפי שהודו ההתאחדות ה"ר בעצמם כמכתבם מיום ג' פ' קורח א' תמוז תשמ"ב שיש בהם הזנחה רבה והמציאות והחסרון ידוע שבהם בפועל ובאופן מיחשו נתפרסם באסיפה הידועה והסוערת שהתקיימה בלשכת התאחדות

שאלות גלויות

אל הבית דין צדק של העדה החרדית

אודות הבירור דברים ואזהרת בי"ד

ה"ר ח' סיון תשמ"ב במעמד הנשיא הגה"צ דסאטמאר שליט"א ושאר חברי התאחדות ה"ר (דכאבואר הפרשה בקונטרס מצב הניקור בארצה"ב פרק ו' ז' וכו'). והוא פלא!!!!!!
 הרי ברור ומפורש שהרה"ח ר' יוסף לייב ווייס נ"י הוא הוא שניקר הבשרגבפני הבד"ץ ובפני המנקרים דאמעריקא וראו בפועל ובאופן מוחשי ובכל מה שצריך בירור עד שלא נשאר כל ספק שהניקור של הרה"ח ר' יוסף לייב ווייס נ"י הוא לפי מנהג אונגאריין, ושהוא בקי (לפי דבריו ולפי דברי המנקרים של אמעריקא) בטוב אומנת הניקור אבל על חמנקרים של אמעריקא אין מזה שום הבחנה ושום בירור שאכן יודעים הם לנקר כמו שמנקרים באונגאריין, ונשאר עדיין ספק גדול אם הם מומחים, ולכן הרי לא הי' שום פירוש ושום ענין לפרסם שמותם (כי עדיין אינו מוכרח כלל גם זה אם עכשיו לפני שנסעו כבר למדו עכ"פ).

ג. ובנוגע להמנקר הישיש מפעסט הרה"ח ר' געציל פינקלשטיין מבני ברק שליט"א אמרנו מהנכון להודיע ולפרסם בשער בת רבים מה ששמענו כעצמינו מה שסיפר בנו הרה"ח נ"י בבית המדרש קהל ייס"ל דסאטמאר במעמד ציבור גדול איך שאביו הרה"ח ר' געציל נ"י הי' לפני איזה שנים בארצה"ב ונכנס אל איטליו חרדי מפורסם בכשרותו ורצה לקנות לשון (צינג) של בהמה וראה שלא הוציאו ממנו גידי הדם ולא ניקרו את הלשון כלל וכלל לא, ועמד נבהל נרעד ומשתומם והחליט ליכנס אל החנות המפורסם ביותר חרדי בויליאמסבורג ולראות שם וממש סמרו שערות ראשו בראותו שגם בחנות מהודר כזה לא מנקרים כלל וכלל את הלשון ועוד שאר דברים נוראים מכשולות גדולות בענין הניקור ואכ"מ לפורקס. ואמר בפה מלא שאינו מבין כלל איך יכול יהודי חרדי שיש לו אפי' רק זיק של יר"ש בלבבו להכניס בשר בהמה כזה לתוך פיו.

ד. כאופן שתכזה מאד האיקר יכלו הבד"ץ שליט"א לדון בענין הזה בשעה שאפילו את שני העדים הללו ג"כ לא שאלו את דעתם המומחיות על אמעריקא, רק אמרו את דעתם על אונגאריין ולא בחנו ולא חקרו ולא דרשו אותם היטב בנוגע מה שיודעים אודות מצב הניקור באמעריקא, ומכש"כ וכ"ש שאינו מובן כלל ואין ע"ז שום תירוץ האיקר יכלו הבד"ץ שליט"א לעשות מושב בי"ד ולדון ענין שלא בפני המעירים ואפילו בלי ידיעת תענותיהם כלל וכלל, ובפרט שהמעירים הם גאוני וצדיקי דורינו המפורסמים בחוררתם וצדקתם ויראתם וכבר גילוי את דעתם ברבים, והאיקר יכולים לעשות ולהוציא פסק הלכה בענין חמור כזה איסור כרת ר"ל הנוגע לאלפים ורכבות מאחב"י בלי שאלת פיהם כלל וכלל ??? הפלא ופלא!!!

ה. עוד שאלה אחת נשאל את הציבור הרחב: הנה מכתבו של הגה"צ ראב"ד שליט"א הנדפס בה"דער איד" לא נדפס כשלימות וחסר שם בסופו קטע שלם מהמכתב הארגינעל שנתפרסם ג"כ בחוצות בלי ידיעת הנהלת ה"דער איד" דוק ותשכח, וכאן הבן שואל מה טעם בזה מה מתרחש כאן ולמה פחדו להדפיסו וצע"ג: (פתרונה מובן מאליו).

ו. ונדגיש בזה עזה"פ שהעירעור על הניקור בארצה"ב אין המדובר בשום פנים ואופן על הניקור שנהגו במדינות אונגאריין ובשאר מקומות (אכבר כתבו במכתביהם כן הגה"צ מרן מהר"ם פיינשטיין והגאון מהר"ם שטרן שליט"א שח"ו להרהר אחה מנהג אונגאריין אלא אך ורק על אלה החלבים שאטורים מדאורייתא לכו"ע בלי שום מחלוקת כלל וכלל וכלי שום דבר החלוי במנהג, וכמו הכ' הגאון כקאשוי שליט"א במכתבו "שראה בעצמו במעמד מנקרים מומחים, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחניות המוחזקים להיותר טובים ומהודרים אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן מתורה לכו"ע".

וחם ושלום לומר על אי ניקור הלזה שזה הי' בהוראת גדולי הדורות זי"ע, וכל אלו שאומרים כן ומנסים להטעות את הרבנים הגה"צ שליט"א שכאילו כל כוונת המעירים הוא לערער על מנהג אונגאריין כל כוונתם הוא רק לשטש המוחות ולהסתיר את האמת המר והנמהר, ואדרבה הם המוציאים לעז על רבותינו החת"ס ותלמידי הקדושים כאילו ח"ו היתירו חלב דאורייתא ומי הוא זה אשר לא תרגז בסנו על דברים בדויים כאלו;

הכותבים והחותמים כצער ובכאב על עלבון התורה ועל חילול השם הנוראה ואיום.

שאלות בלוריוח אל הבית דין צדק של

העדה החרדית אודות הכירור דברים ואזהרת כי"ר

ביום ה' פ' חיי פחם בעיון "דער איד" כרוז כשם "כירור דברים ואזהרת כי"ר" ובה יצאו הכיר"ץ של העדה החרדית להגן על בשר הנמכר באסליזים בארצה"כ שהם נעשים בתכלית ההידור בשם "הניקור", בו בזמן אשר זה כמה זמן נחנלה חששות על איסורי חלב דאורייתא אשר חל עליהם איסור כרח, וגדולי הרבנים הפוסקים וזקני הדור פה בארצה"כ פרסמו שלא לאכול מבשר זה, חלב כאוב ומתכווץ לראות כרוז שכזה אשר הוא בכחינת הרוצה לשקר ירחיק עדותו ולא עלתה על קצה מחשבתו לראות ככלע את הקודש והחילול השם הנעשה על ידי זה, על כן כרוזנו לבא בכמה שאלות גלויות על המפרסמים כרוז השכחה, והשי"ת יפקח את עינים עוורות לראות את האמת ונוכח על ידי זה שיחגלד ויחקש שם שמים רבים.

א. כקטע הראשון פורסם: אשר אתם מעידים כי בא לפניכם מנקרים הנרים בארץ ישראל ופ- רסמתם את שםם והם העידו כי הנקרים אשר בארצה"כ יודעים כשיב מלאכת הניקור, וכאן סמונה שאלה למה לא פרסמתם את שמות המנקרים שכאו מארצה"כ? מה סמון כזה? כי אם הייתם מפרסמים את שמותם היינו יודעים שאותם היחידים יודעים כבר עכ"פ עכשיו מלאכת הניקור (ועדיין אינו מוכרח שגם עד עכשיו עשו כן ושלם למדו רק עכשיו לפני שנפסו). ב. האיר כותבים ומעידים: שלא נשאר כל טעם שהניקור באסליזים החרדים בארצה"כ הוא כפי שנהגו במקומותיהם. וכי בדקתם פה בארצה"כ את האסליזים אשר המה למאות שהם מנק- רים כדון? ויותר מזה, הלא כל אחד בודאי שמע את "המעיק" של התאחדות הרבנים ושם מודים הרבנים עצמם בפירוש שמצאו באסליזים חלב דאורייתא ר"ל, והאיר יכולים לכתוב שהבשר הנמכר באסליזים הם כשרים בלי שום טעם (דבר שאני" הרבנים המכשירים לא העידו להעיד על זה).

ג. "הצרי אין בלעד הרופא אין כה", הלא בניו יארק רבתי מלאה רבנים וגדולי ישראל והלא המה עוררו על ניקור הבשר וכי אין כאן הערמה של הרוצה לשקר ירחיק עדותו הלא "ק"אדמו"ר מקלונבורג שליט"א, והגאון הצדיק אבדק"ק קאשוי שליט"א, ו"ק"א אדמו"ר מוויזניץ שליט"א, והגאון הצדיק אבדק"ק רעברעצין שליט"א, והגאון אבדק"ק מאנטעווערע שליט"א, והגאון הצדיק מאדווארי שליט"א (כפי שזומעים על הסעיף באסיפת הידועה של ההתאחדות) וזעקים זה חרשים מרה לחקן המענות המרשעת חנוראה והם פה בקרוב ורואים את המציאות המר כמו עיניהם, ומה לכם להתערב ולתערב על ריב לא לכם וכי הצרי אין בלעד? ד. וכיותר מכאוב חרבר, בכרוז אין שום חשבה על המכתב ששלח הגאון הצדיק מקאשוי שליט"א ובו כותב בפירוש שראו חלב ממש כמו א. טריפה קאלנער. ב. קצה הצלע הי"ב. ג. קרם היוחרת מעט. ד. חלב, שחתח קרם היוחרת. ה. קצה הקרם העב שעל חסלים. ו. קרם הדק שהוא הקרם דמלי. ז. קצה חלב הכליוחעל בשר העב של הטרפס. ח. חלב שעל השפונדר. ט. קרם הדק על הרופלע וחלב שחתחי. י. בשר שבין צלע י"ב ל"ג עם הצלע. יא. חוסי דכפלי מקצה סן החוט, והרשימה זו רובם אטורים לכו"ע ואין שום מקום שהקילו בהם. ומה החשבה שאסור להרהר אחר מנהג אונגערין וכי באונגערין הקילו בכל זה??? ה. מצטטים: אנו מלהירים "שכל המוציא לעז עתיד ליתן את הדין הוא הוטא על הנפש ונ- דול עורנו מנשוא!!! ניחי ספר ונחום האם אין כמה שכתבו הכיר"ץ עד היום סתירה בפסק דין הזה. א. כמכתב הכיר"ץ ביום י"ד לחודש סמו חש"ב כ' לאמור "וכמו"כ הננו לאשר כי הרה"ח המנקרים שחתמו לעיל כחתמי" (האיר ראוי לנהוג בחטפוצות וכבולה) הנם ירו"ש ונאמנים בעבודתם בחורת הניקור וכו', והרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א אחמכי גברא ואתחמי קמיע, כאשר כבר העידו עליו הרבנים המומחים הגדולים שליט"א וכו', והיום נעשו פחאום מוציא לעז וחוסאים בנפשו - וכי באמת הם עתירים ליתן את הדין וגדול עוננו מנשוא על שדצן לחקן את מצב הניקור דפה נגד רצון הקצבים??? כ. כמכתב של הכיר"ץ ה' כנחם-אב השם"א כתוב לאמור: רבו המכסלות בניקור להאכיל ח"ו חלב ודם איסורי כרת ר"ל, ושע"כ פסקו הכיר"ץ שלא לאכול בשר ממנקר שאין לו כתב קבלה דבר שלא שכיח כלל במנקר אמריקא, ומה חסאו ומה פסאו המעירים על מנקרים שכאלו שאין להם כתב קבלה??? (וכודר אנכי- הוציאו ספק הלכה שלא להשתמש בבשר שאחר צלע י"ב והוא שייך לחלק אחרים וכאן החעלמו מכל זה???).

ו. מי מערער על מנהג אונגארין? וכי עושים כאן כמו באונגארין הן באופן החיתוך - הן באופן הניקור - והשגחה, והלואי והיו נוהגין כאן הכל כמו באונגערין, ומי יחן והי'!!!!!!!!!!!!

ז. כתבו שכל המערער אחר ניקור זה עתיד ליתן את הדין - הבה ונחבונן בחגיביה עדות הנדסם כקונטרס מצב הניקור האם באונגארין אכלו את כל הנזכר שם? הלא בזה מוציעים לעז על אבוהינו באונגארין כח"ו אכלו דלב רח"ל.

ח. מה פירוש בספר כנסת הגדולה טכ' וזל"ק: דטבת שחקיל בעיני ניקור עליו נאמר לא חמול ולא חכמה עליו אלא שצריך להענישו בעונש הראוי לו והמקילין שחתירו אותו בלא שום עונש עתירים ליתן את הדין כי נתנו יד לפושעים ע"ש; היכן הוא הקנס לכל אלה שהאירו חלב דאורייתא???.

ט. הרבה מנקרים רבנים וח"ח ומומחים ראו כמו עניהם החיכות בשר שנמכרו בחזקה בלאט כשר למחורין מן המהדרין והי' עליהם חלב דאורייתא שאסור לכו"ע ולכל המנהגים והאיר יכולים להכחיש את כל זה? האיר החי יכול להכחיש את ההי'???

י. האיר יכלו הכיר"ץ שליט"א לעשות מושב בי"ד ולדון ענין שלא בפני המעירים ואפילו בלי ידיעת מענותיהם כלל וכלל, ובפרט שהמעירים הם גאוני וצדיקי דורינו המפורסמים בחורחם וצדקתם ויראתם וכבר גילוי את דעתם רבים, והאיר יכולים לעשות ולהוציא פסק הלכה בענין חמור כזה איסור כרת ר"ל הנוגע לאלפים ורבבות מאחבני" בלי שאלה פיהם

ב"ה

כלל וכלל דף?

יא. הרבנים הנ"ל הלא עשו גכיה עדות בעמד קהל רב ונחברר הדבר כפופכי כפועל ובא-
 וכן מוחשי שקרוב לעשרים הניו המהודרים ביותר מאכילים חלב דאורייתא וחלק אחוריים
 מסע וברגע אחר נהפך הכל עד טאטור אעילו להרהר אחריהם?

יב. האם עשו הבר"ץ חשבון לעצמם לפני שהוציאו את פסק דין הלוח איוה אחריו לקחו
 לעצמם בהוציאת כרוז כזה על מדינה כמו אמעריקא שיש 6 מיליון יהודים והתפקיד נורא
 ואיום ככל השטחים ובפרט בשטח הכשרות, ובפסק הזה התרתם לדורי דורות עד ביאת המשיח
 לכל היהודים ב50 מדינות באמריקא לאכול חלב כהיתר המורה באוויר ולהקל כענין המור
 כזה?

יג. מה תראי' שזה שבוחים סנקר אתר או כ' מהמבחרים (אולי גם הם למדו עד עכשיו
 לאחר העירעור) ועל סמך זה פהירין לאכל חלב לכל אמעריקא?

יד. בהפסק של הבר"ץ כוחכים שלא נשאר כל פסק שהניקור באיטליזם החרדים בארצ"ב
 הוא כפי שנהגו במקומותיהם וכו'. אולי יכולים לנלות לנו מי הם האטליזים שאינם חרדים
 בארצ"ב הלא כולם קוראים לעצמם גלאס כשר למחרין מן המהדרין, האם באמת לא נשאר שום
 פסק על שום איטליזם?

טו. כותבים שיפורסם כנליון מיותר אופן הניקור שנהגו מקדמה רגא במקומותיהם, הלא לא
 נשאר כל פסק שכל האטליזים נוחים כפי שנהגו במקומותיהם - ומה צריך ללמד אופן הני-
 קור שנהגו במקומותיהם?

טז. ברור הוא שא"כ שמבטלה כזה יצאו מידו שרי רבוחינו שרי התורה וחוקה על ה"ה שאינו
 מוציא סתחת ירו דבר שאינו מתוקן, ובזוודאי ירי ידים שלמו בפסק דין הזה, ונקוד
 להשי"ה שיתנלה האמת במחרת.

השי"ה ירחם על שארית ישראל נחלה ולא יתן לחבול ולהרס את גחלת ישראל ויאמר
 למשתי חרף בעוד מועד ויחלה האמת על בוריה ונוכה להתרוממות קרן הכשרות וקרן
 עמו. ישראל החרדים לדבר ה'.

כי עת צרה הוא ליעקב וסמנה יוושע.

הכותבים והחוחמים בצער וככאב על עלבון התורה ועל חילול
 השם הנורא ואיום

בני הישיבות

פסק דין

מראשי המנקרים דעה החרדית מירושלים, האיד לנהוג בניקור
 השפונדע'רס הלכה למעשה

בס"ד

אנו הח"ס מאשרים שכל הנכתב בשפרו של הרב"ג ר' כשי"ת מו"ה רבי זלמן בריאל שליט"א שהושיב כולל מיוחד של ת"ח
 מרדכי מלאכי שליט"א. בניקור חלק המנים הקדמי: מסיק את ירוש' לברר החלכות השייכות לדני ניקור וכו'.
 הקדום שעל הבשר האדום עד שום שנקרא בלה"מ ריפאלע וגם תפריט הננו כאשר כי הרה"ה המנקרים שהתמו לעיל בהת"י
 מנקר את החלב שמתחת לקרום הני"ל והותך לאורך הניד עד לחתף חם יר"ש וטאמנים בעבודתם בעזרת הניקור.
 ומציאו קולף את החלב מהניד עד לקצחו של הכשר שהיא המשך ולמחור ולנוח שלומים תן כמי נטר ותבוא עליהם ברכת טוב.
 הכסלים של הירך והח"ב מפריד את הבשר האדום מראשי הצלעות
 ממקום היבורן לעצמות חרכות וחוחך בשחוסיון מכל חלבן
 שעליהם. וכן קולף את הבשר האדום מהחמיו במקביל המכסה את נאם משה ארי' פריינד ראבי"ד פעה"ק ת"ו
 העצמות חרכות וכמ"כ מצד השני קולף הריפאלע במקביל המכסה את נאם ישראל פשה בלמאמר' הגה"ק מהר"י זצוק"ל
 את הניד הדם לכל אורכו. כל הנכתב כאן הוא לחלכה וכן ראוי דושינסקי נאם ישראל יעקב פישר
 לנהוג אין לשנות בכל תפוצות ישראל ובגולה. נאם בנימין ראביטאוויטש נאם אברהם דוד הורוויץ

כ"כ אנו מאשרים שחלק הקדמי והמנים הוא חלב

דאורייתא ויש בו איסור כרת.

ר' דוד שרביץ - ראש מנקר בעדה החרדית ירושלים

ר' יוסף צבי הירשמן - מנקר.

ר' משה ליב קרנבליס - מנקר. *אשר לא ידעתי*

ר' מאיר דוד קרנבליס - מנקר.

השכמת מרן הגאון פוסק הדור הגאב"ד
 ירושלים ת"ו בעהמ"ה ס' מנחת יצחק

הנני מצטרף בזה לדברי הגאון"צ הביד"צ שליט"א.
 וחי'ש בצפי' לדחמי שמים המרובים והקחי כי יבוא מה
 זכות הרבים כי הראש הכולל הרב הג' ר' מרדכי מלאכי
 שליט"א אתמחי נברא ואתמחי קסיע, כאשר כבר העידו עליו
 הרבנים המומחים הגדולים שליט"א
 נאום יצחק יעקב ווייס רב הגב"ד פעה"ק ת"ו

אם המנקרים חלבו מלבד דודל מומחיתם במקום הנקור עד לשליו וגם חלק המנקרים,
 אין מנקר באחריות שיש לקרוא להם. עד לום האת עיש בידים כחז קבלת המנקרים דוד
 אשר דוד פשה המאן העדא הקדוש המפורסם מהר"ר יוסף ליב ויסקין ובקול הליי, האת
 רש בדומה לו המאן המנקרים מהר"ר משה'ל למסגט וזיל שם בית דים. שכלית
 שומאן מהר"ר ויסקין שם שר בסלכות הניקור גם כזיל עד לום בזה למר ישראלית גם
 פון תן תראוין לאיד כון שאין לום גיח' גדדית ולשמה זאת מסרי ארופי' המנקרים יפנה
 אומגריד. יריבם אין לום קבלת תחת ידם. חק אחד כזיר וגם זה לא במחלשות דוד אשר דוד גם
 דוד כלום וגם רק על חלק המנים תדאמם. גם כולם טמון במחיתו במצדק משיחם המנקרים
 וסמליון לאיד מדיק'ר דאפילו דיי' תור פסולין לאיד בטי' של אדום תור. כיש בזה.
 שמש עדי בזה האת את מי אדם פולטין בטי.

גם רבנים יכולין לטעות — וגם רבנים יכולין להכשל

כמה תמיהה סליקו ואילו מפי הרבה מהמומי העם.

- (א) האיך יתכן שרבנים יטעו לומר על חלב, דשומן כשר הוא.
- (ב) ממ"נ אם הרב נאמן לשאר איסורי תורה למה אינו נאמן בענין חלב.
- (ג) הכי צריכין לחוש למה שיש מערערין כי יש חלב, כל שאינו בקי בענין.
- (ד) הכי באפשרי שחלק מינכר מכלל ישראל יכשלו באכילת איסור כה חמור שגונשו בכרת.

(ה) האם יש היתר למי שבקי ברוע המצב לאחוז בפלך השתקה ולהיות בשב ואל תעשה.

(ו) האם רשאין הרבנים המכשירין להעלים עין מן הערעור שלא תפגום כבודם.

(ז) למה באמת יצא תקלה זאת מיד גדולים ורבנים.

(ח) למה יארה כזאת שציבור גדול ורחב יכשל בחלב?

תשובה: על ראשון ראשון, (א) האיך יתכן שרבנים יטעו — דבר זה מקרא מפורש הוא (ויקרא ד') "**ואם מעיני העדה נעשתה לשגגה**" ופירשו חז"ל (ע"י רש"י) שהכוונה כי נעלם מסנהדרין שהם עיני העדה והא לך דברי חז"ל מפורשין בהוריות הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה וכו' ומבואר שם להלן דף ג' דחייבין ב"ד להביא חטאת על שגגת הוראתן. ומבואר ברמב"ם (ה' שגגות פ"ב, י"ג) דמירי בבית דין הגדול שהוא הסנהדרין ישעשו בלשכת הגזית (אשר עליהם הכתוב אומר לא תסורו מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל) ומירי ג"כ ששגו כולם בהוראה זו והורו להקל. וז"ל הרמב"ם שם: "כל דבר שחייבין על שגגתו חטאת קבועה אם שגגו ב"ד הגדול בהוראה והורו להתירו ושגגו העם בהוראתן ועשו העם ... ואח"כ נודע לב"ד שטעו הרי ב"ד חייבין להביא קרבן חטאת על שגגתן בהוראה ואע"פ שלא עשו הן בעצמן מעשה שאין משגיחין על מעשה ב"ד כלל בין עשו בין לא עשו אלא על הוראתן בלבד" עכ"ל.

ולחלן שם (פ"ג הי"א) וז"ל: "וכן אם הורו וידע אחד מהן שטעו ואמר להם טועני אתם ורבו עליו המתירין הרי ב"ד פטורין ... שנאמר **ואם כל עדת ישראל ישגו עד שישגו כל הסנהדרין**" עכ"ל.

ומבואר להדיא (בהוריות ב') בגמרא דמירי גם **בהוראת חלב להיתר**, וז"ל רש"י "לא תווי הורו ב"ד שחלב מותר, וברש"י על המשנה הורו ב"ד "כגון שהורו שחלב או דם מותר" וברמב"ם שם (פ"ג הי"א) "הורו ב"ד שחלב מן החלבין מותר ואכל וכו' ואח"כ הורו שע"ז פלונית מותרת ועבד אותו ע"י עכ"ל. המענין היטב בשי"ס ורמב"ם שם יראה שעל הרוב נקטו לדוגמא הוראת חלב, ע"ש.

ומעשה לא נשאר לו אלא להתבונן קצת אם אצל הסנהדרין שהיו גדולי הדור ממש בתורה בחכמה ביראה ובאהבת ד' ובמדות טובות, בלי שום געיות, כמבואר ברמב"ם (ה' סנהדרין פ"ב) דסנהדרין היו בעלי חכמה, נפשם שפלה, חברתם טובה, גבורים במצות ומדקדקים על עצמם וכוונתן יצרים, לא יאה להם שום גנאי, ולא שם רע, ויהא פירקן נאה, שואי בצע ואף ממון שלהם אינם נבהלין עליו, אוהבי האמת, שואין החמס ובורחין מכל מיני העול, מנוקין מעון וגם ממומי הגוף.

ואחר כל אלו ה" באפשרי שתזדמן להם מכשול בהוראה להחזיר חלב ולומר על כולן או מקצתן מותר, אע"ג דכתיב אלקים נצב בעדת קל, וגם ישבו בלשכת הגזית שהוא בבית המקדש אשר שם עיקר השראת השכינה מ"מ אפשר שיארע זאת, שהיו שבעים ואחד צדיקים ויושבין יחד וטרוותיהן בראשיתן. ומה יענו אזובי קיר כמוני היום שרחוקין און מלהשיג אפילו כטפה מן הים קדושת הסנהדרין. על אחת כמה וכמה שאין מן הנמנע שיארע כזאת.

ודבר נפלא מאוד מצאתי בדברי חז' מקמאי מדבריו כי אדברה כל הגדול מחבירי יותר עלול להכשל בחטא כזה אמר הכתוב: אשר נשיא יחטא. מאחר שהוא מורגל בגדולה רבה כ"כ, שהוא מלך על כל ישראל, בודאי יבוא לכלל גאון וזו תביאו לכלל חטא בלא שום ספק. (זוהר ויקרא דף כ"ב ע"א, ושי"ד, ורבנו בחיי ותולדות יצחק, וכלי יקר).

ולפי"ז מי שבא בטענה כזו עדות הוא ששכח מקרא מפורש וגמרא מפורשת.

(ב) **טענה שני:** דאם הרב נאמן לשאר דברים למה אין נאמן בזה. אהובי ידידי לא עלי תלונתיכם כי אם על תורת ד' תמימה, והאיך יאמר הקרא שמעיני העדה נעשתה לשגגה והלא אם נאמן לכל איסורי תורה כמו שהכתוב מצווה ואומר "לא תסורו מן הדבר אשר יגידו לך" האיך שגג בדין זה ש"מ שאין אנו דנין היקש וגז"ש כזאת ובאפשר שיהי בקי בכל התורה ויאונה מכשול של שגגה לידו.

(ג) **טענה שלישית:** — האם צריך מי שאינו בקי לחוש למה שיש מערערין, הנה לא נכניס עצמינו בפלפול של תורה לברר הדבר משורת הלכה כי אין כאן מקומו והדבר סובל אריכות, אולם רצונינו לבא בדרך אחרת וקצרה, שני טענות גדולות מנוגדים לטענה זו, חדא לכל המון, והשנית ליראי ד' ואנשי מעשה.

ראשית הלא קבעו לנו חז"ל כי גדול המחטא יותר מן ההורג () וזבח הורו לן חז"ל כי אצל ישראל הנשמות העיקר ומחויבין ישראל למסור נפשם עבור אמונתם וקדושתם והנשמה הוא נצחי והגוף טפל הכלי אומנות בלבד לעבוד בהן ליוצרו, והאי עלמא כפרודור לפני הטרקלין.

וא"כ יתבונן כ"א בדעה נכונה אם יבאו מערערים לערער כי באכילת מאכל פלוני יסתכן גופו ויחלה קשות עד למיתה ממש, כל בר דעת יתרחק מאכילת דבר פלוני בתכלית כי מה לו לצרה אפילו מצד הספק, וכן אם יבאו מגידיו ויאמרו אל תסע בדרך פלוני כי לסטים קשים הורגו נפשות על הדרך.

ולעמדתם יאמרו אחרים אל תדאג ועל אחריות שלי תוכל לסמוך, כל בר שכל לא יכניס עצמו לספק סכנה וגם לא ישלח בנוי או בנותיו ושאר קרובי משפחתו בדרך זו, וכפי כחו ועתו ירחיק גם אחרים מהליכה לשם. וא"כ הלא כן הדבר הזה ממש בענין חלב, אכילת חלב אפילו בשוגג מטמטם חלב וכורת נפש ונשמה משורשו העליון כמבואר בקדמונים ואחרונים (עיי' אגרת לקדושה מרמב"ן פ"ד, ופרי"ח ושי"א סי' פ"א) וגם כאשר כל העם בשגנה מכניס נפשות ישראל לצד הטומאה ומעבירן מדת ישראל (עיי' שו"ת ד"ח ח"א יור"ד סי' ז') ולעולם לא יזכה לראות אור גם לעוה"ב (כמבואר ביסודי"ה פ"ז ע"ש) ולפ"ז מי פתני יסור הנה לפטם גופו בדבר שיש מערערין ואומרים כי יש בו סם המות הממית נפשו רוחו ונשמתו של אדם ומורידו עד שאול תחתיו ומי יקח נפש בנוי ובנותיו ולכרות נשמתן ממקור העליון אפילו במקום ספק.

וגם בחלק הגוף הלא עונשו במזיד בכרת, ובשוגג בשגגת כרת, ומי עלה בשמים וירד להעיד כי מי ששמע ערעור על ענין ניקור החלב ואוטם אזנו באמרו מי יאכילנו בשר שנידון כשוגג, והלא סוף כל סוף מעשים שבכל יום מעידין שהגיע הזמן לפשפש במעשים אחר חטאות של עונשי ידות, וכי בפרק שצניערים ואפילו ילדים נחטפים באופן פתאומי בשחר ידותם, וכי חשיד קובי"ה דעביד דינא בלא דינא, ואין הזמן לחפש לימודי זכות על כל דבר ולנהוג בו היתר בזמן שרואין כי כל יום קללתו מרובה מחברתה ילדים קטנים נשארו בלי אב או אם ואין עונה, בוכין מרירות והורים בוכין על ילדיהם שנחטפו טרם ידעו להבחין בין טוב לרע.

וגד החסידים ואנשי מעשה אנו נואמים האיד מצאו קנה המדה למדוד אשר נזירות מאכילת קניידלע"ך וגעבראקטס (מצה שרי"י) או קניית אתרוג יקר בן כמה מאות בכל הידורים. ועלייה מהודרת לס"ת, וטלית נאה, מוכרחין להדר אחריהם יותר מגופן של תורה שהם יסוד נשמת חיים. של יהדות החרדית וקיומן כמו הרחקת אכילת בשר שיש עליהן ערעור מטעם בלתי ניקור הוגנת. וד"ל.

טענה רביעי: — הכי אפשר שחלק גדול מכלל ישראל יכשלו, התירוץ ע"ז הוא ברמב"ם הני"ל (ה' שגגות פ"ב ח"א) וז"ל: בין שעשו כל ישראל שבארץ ישראל עפ"י ביד שהורו בין שעשו רוב ישראל ... בין שעשו רוב השבטים. וכי ולהלן (פ"ג ח"ב) בזה"ל: כיצד היו יושבי ארץ ישראל שש מאות אלקי אחד. והיו עושין בהוראת ביד שלש מאות אלקי אחד ... הרי ביד חייבין עכ"ל, ולפ"ז כל ישראל שש מאות אלקי, והמעין היטב בשי"ס וברמב"ם יראה דה"ה עשו כלל ישראל כולו, עיין בזה ויקרא כב א.

טענה חמישי: — האם יש היתר לרב או לאחר לשחוק באם ידע ערעור. דבר זה מבואר היטב בשי"ס (שבת נד.) מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נתפס על אותו עון. וכן אחז"ל (סנהדרין כז.) שבועות לט.) ויכשלו איש בעון אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה, ולפ"ז מי שידוע דבר ושותק נתפס על העון כאילו הוא בעצמו במו ידיו מכשיל הרבים.

ומצאתי חידוש גדול ונפלא בסי' ילקוט מעם לועז פ' י"ד שהביא מבעל העיטור ושי"ך שדרשו דין זה של כל מי שיש בידו למחות וכי' מפרשה זו שמדובר מנשיא שנכשל בחלב ודרשו שבאמת הנשיא לא חטא רק הקהל ובשביל שלא מיחה הנשיא בהם העון תלוי בו. וז"ל שם: (ויקרא פרק י"ד בסופו) ודעו שאם יש במקום גדול שיש בו בידו להוכיח ולמחות על איזה עון או על שגשגים בני דורו, והוא אינו עושה כן, ואינו רוצה לדבר ולהתערב בדבר כדי שלא ישאנו אותו הבריות, כל החטאים שעושים העיר נחשבים כחטאיו ועון כולם תלוי בו. ולכן נסמך תחלת הפרשה הזאת: אשר נשיא יחטא, עם סופה של הפרשה הקודמת חטאת הקהל הוא, לדמוז שאם יש חטא בקהל, הסיבה היא, אשר נשיא יחטא, היינו אם הוא גדול הדור ויש בידו למחות ואינו מוחה העון תלוי בו. (כלי יקר, בעל העיטור ושי"ך).

טענה שישי: — אם רשאין רבנים ושאר אנשים מסויימים להעלים עין מגודל המכשלה שלא תפגום כבודם, עיי' משאחז"ל (תורת כהנים ויקרא, ובהרירות דף י' מובא ברשי"י עה"ת פ' ויקרא עה"ת אשר נשיא יחטא) וז"ל: לשון **אשרי** אשרי הדור שהנשיא שלו נתן לב להביא כפרה על שגגתו ק"ו שמתחרט על זדונותיו.

ועיי' בספח"ק ויואל משה (מאמר ג' שבועות או קני"ב) וז"ל: שאם עיני העדה במדה זו להתנדות על השגה אייזו אלא לשון שמחה אשר **בדורינו עשיו** בעוה"ר **עדיין לא זכינו לשמחה זו**.

טענה שביעית: — למה יארע תקלה לגדולים שבדור, דבר זה כבר ביארנו הספרים שזה בא מעון הדור, עיי' הפלא"ה בסי' פנים יפות פ' ויקרא (עה"כ) אשר נשיא יחטא) שכי' וז"ל: שסיבת חטא השוגג לכהן משיח מפני אשמת העם שגורם העלמתו, והביא שם (עה"כ) אם הכהן המשיח) דחז"ל כד רגיו רעיא על ענא עביד לגדא סמותא (כ"ק נב.) ופירש"י וז"ל: **כשהמקום נפרע** משונאי ישראל ממנה להם פרנסים שאין מהגוננין.

ובנזר הקודש (בראשית רבה פ' סי' י"א) תמה ע"מ שמצינו שם דנכשלו אמוראי במדי דאכילה (ומבואר בשי"ס חולין ה': ובתוס' דבאכילת איסור אין הקבי"ה מביא תקלה לצדיקים). ותי"ץ בזה"ק דכיון שנתמעטו הדורות אע"פ שבדאי נמצא גם בדורות אחרונים בני אדם גדולים מאד במעלה מ"מ כאשר אין דורם זכאי גם הם יורדין ממדרגתן. ע"כ.

טענה שמינית: — למה יכשלו רבים בפעם אחת? תשובה לדבר כי הדרך הוא בכל עבירה שאדם רואה שאחרים נכשלים בה נכשל אחריה בקל וכל אחד גורר את חבירו ומה"ט בבשר כיון שרבים אוכלים בשר ואינם רוצים לפרוש ממנה עם כל הערעורים מפני אטימית לבם שאר כל הקהל נגררים אחריהם, ודבר זה מבואר היטב בכל יקר ויקרא ד' עה"ת ואם נפש אחת תחטא ומביא בילקוט מעם לועז ויקרא פ' י"ד וז"ל: **שאם** הוא חטא שאדם רואה אחרים שעושים אותו, הוא עלול לשגות שהדבר מותר והוא עשוי לעבור עליו, שכן יש מקום לטעות, אבל חטא שאינו רואה כלל שאחרים יעשוהו, רחוק מן הדעת שהוא יעשה. ולכן אומר שם הכתוב: ואם נפש אחת תחטא. ונאמר כאן "אחת", שלא נאמר כן בכל הקרבנות דלעיל, כדי לרמוז שרק הוא חטא באותו החטא, שלא ראה חטא זה אצל אחרים (כלי יקר).

געוואלד!!!

מען עסט טריפה

אלס כשר!

אינער נאכן אנטרען זענען די רבנים מספידים צוגעגאנגען צום
למודל זעבן נעט און מיט א ניגון פון "איכה" אריבערגעבן זינע
מעלות און מידות טובות. דאס איז געווען א גאלדענע געלעגנהייט
אריבערגעבן די ספרים פון די דערהערטע פון די נישט געוואלט מוחזר ווין
נעלעגן אין זייער מאגזען... האט קיינער פון די נישט געוואלט מוחזר ווין
אויף אזא "מצאה"... די הירשט-מעלה פון נפטר, האבן די רעדער
היך באטאגט, איז געווען ווין חדה, וואס ער אליין האט געלעבט און
אויך געלעבט מיט אנדערע. זינער א שיעור האט דאך "געלויבטן"
מיט מלפל, הירשט און בקאות - כאוור הגאונים... הייטער איז
באטאגט געווארן - אבער שוין נישט אזוי היך - ווין צוקות און
ענינות, וואס איז גלייך געווען צו די צדיקי הדור פון ירושלים. "צדיק
נחמס בעוז הדור" - האבן די געקלאגט. "חבל על האבין ולא
משתכחין"... דאך ער ווין א מליך ישר פאר כלל ישראל... "ובלע
הקח למצח" - האבן די אריבערגעבן.

די ספרים האבן זיך פארצויגן, און דער נפטר האט נישט געהאט
קין כח זיך אפצושטעלן... אבער אין באוואוסטדיק פון מה איז
געהאנגען א פראגע: "ווען וועלן די ארופהערן צו טייערן"? ווען
וועלן די אפשטעלן רעם שטראם פון "חיים" טרוקענע טרערן?
ענדליך האט דער נפטר דערהערט דאס שטארקע קלאפן פון
פאלענדיקע שטיקער ערד אריסן אויך. "אחא, ענדליך דער מתימת
הגלל" - האט דער מה אפגעזעצט מיט פארלייטערונג. אבער
דאך כדי דער האט זיך אראפגעלאזט א זען אריסן אויך און עס האט
זיך דערהערט אן אומהיימליך געשרי: "דער מלאך דומה איז דא!"

— "מה שמך?"
— "פיידיש בן יאקיש".
— "פיידיש בן יאקיש, דער בית דין של מעלה דעם דין!"
א געשענעטיק-טוקל געשטאלט האט אריבערגעלאזט א גיל-
צדיק שניידיק געלעכטער. וואס האט פארגלייזערט דאס בלוט אין די
אדערן... די פיידיש האט מיטאמאל דערשילט זיך צו דערען געטראגן
אין דער לופט מיט א קאפ-שניידלייטשע שוועלקייט. פלוצים האט א
בליאטק געטאן פאר זינע אויגן א פארבלענדערע הייסקייט, אן יארד
הנדה, און ער האט זיך רעדען אין א ריזן טייטש היכל פארן בית דין
של מעלה...

ביי א טייטש, געוועקט, דומיקן טיש זענען געזעסן א צאל זקנים
מיט איידעלע, שיינעדיקע פרימע און שטרענגע, דומיריגענדיקע
אויגן. אדום זענען געשטאנען א טיפע מלאכים, טוטע און ביזע. אין
דער לופט איז געהאנגען די געשטאנענדיק פון "עולם האמת"... די
פיידיש האט א רעדערשטענער זיך דערנענטערט צום טיש. פלוצים
האט ער דאָרט רעדען ווין רבין, דעם ראש ישיבה, און ער האט
פריער אָגעטעמט... באַלד אַבער האט אימעצער אריינגעברענגט א
גראָבן "ספר הזכרון" אריינצולייגען פון דאָרט די לעבנס געשיכטע
פון "ראש בית דין". א סקרוך איז די פיידישן דורכגעגאנגען איבערן
לייב. קודם כל האט דער מלאך קיינער אריבערגעבן די פיידישע
"חטאות נעדרים" פון דער אלטער היים, וואס ער האט שוין לאַנג
געהאט פאָרנעסן... דאס פנים וויינט האט געמלאָמט פון כושה, און ער
האט עס געזוכט צו באַהאַלטן... ווען דער מלאך איז פאָרטריק געוואָרן
מיט דער "הקדמה" פון ווין לעבן, האט מען אריבערגעשט דאס סאַמע
"נעדיכטע", פיקאַנטע, קאַפיטל פון ווין רבנות אין אַמעריקע, לויטן
רעקארד איז די פיידיש געווען א "רב המכשיר" און "מחיד אסורים"

דער ראש בית דין אויפ'ן עולם האמת...

אן אקטועלער פעליעטאן - און אויב איז
וויילט, איז עס נישט קיין חלום...

ס'שמוען ארי' שווארץ / לאס אנדזשעלעס

געשטארבן פלוצים די פיינעלע ראש בית דין, מיט'ן שיינעם
"קלויסטער פנים" ("קלסטר פנים"), גלאַנציער מאהאגאני באָרד
און הויכער, סאַמעטענער יארמולקע...
געשען איז עס באלד אין דער פרי בייט פרישטיק, די פיינעלע
האט גראַדע אָנגענומען א פול מויל פיינקוכען מיט געפרעגעלטע
ציבעלע (ער האט "סטראַשנע" ליב געהאט געפרעגעלטע
ציבעלע), ווען די האַרץ אַטאַקע איז געקומען. און איידער די
רביצין האט כאַוויזן צו אַלאַרמירן די שוכים און ברענגען א
דאָקטאָר - איז דער ראש בית דין שוין געלעגן א גלייכגילטיקער
אין אַנטווערן אויפ'ן בעט, די יארמולקע פאָרדוקט אין אַ ווייט, א
שטיק געפרעגעלטע ציבעלע צווישן די בלאָע ליפּען - גאַנץ
טויט.

די נייעס פון ווין פטירה האט זיך צוטראָגן אויף פליגלען אין
שטאָט. און פאָרנאָכט זענען זיך צוזאַמענגעקומען די רבנים-הגאונים
און רביים אין נפטרס שול אריבערגעוואָרן זייער "צער" און מספיד ווין
די "אידיה שאינה תחיה". דאָס זענען געווען די ועלכע לייט האט
האָבן אים בייס לעבן באַרעדט און אריבערגעט איהם אים "כל דבר
אסור". איצט זענען די אלע געשטאנען מיט אַראָפּגעלאָזטע
טרויעריקע פרימע, גרייט צו באַווייזן מיט א פסוק, א גמרא, א מדרש,
אז ווין פטירה איז גלייך צו חורבן בית המקדש. און דער כלל ישראל
מיט זיינע עתות איז שולדיק אין ווין פטירה, און אַז מיד אַלע זיינען
געבען געבליבן ווייטע ידמים...

אויבן-אן איז געשטאנען דער רעמבענער "אחז" מיט די
הילצערנע פלעקלעך אַנשטאָט נעגל, א שוואַרצער, קורצער רעקטער
האט אים צוגעדע... מיט אן אריבערגיין מן דוד אין אים ווייט, צו
באַצייכענען דעם פלאַץ פון נפטרס "ראש". עטלעכע מאל האט
אימעצער אריבערגעוואָרן, אז "דער וואָס איז נישט געווען אין מקוה וואָל נישט
צוגיין צום אידן".

געוואלד!!!

געוואלד!!!

מען עסט טריפה

אלס כשר!

דערצויל ווי אזוי דו ביסט געווארן א חוטא ומחטיא את הרכים - האט אים זיין ראש ישיבה געזאגט. - "בעצם, מירי דובי, בין איך מיט שולדיק, נאר די אומשטענדן, פנעי הזמן". - האט אים די פיזיש געענטפערט. "מיט תורה אליך קאן מען אין אמעריקע קיין פתסה מיט מאכן. אין דער באגער מירט, זענען קרים פאראן עטלעכע רבישע שטעלעס באזעצט פון חלמידי חכמים, און ענגליש, דער המוקדם בעפארזונג א "רב" און עס הארן מיט א גוטן ענגלישן אקצענט צו א בן תורה. אבער פון "מאגן-אידישקייט" האלטן די גראדע יא, די פאסמאקענדען זיך מיט גריס הנאה מיט די פארשידענע פלייש פראדוקטן אזוי לאנג ווי ס'איז דא רעזירף א "הכשר". מען ער זיין געבליקטער, איז דערבער די כשרות אינסטרויע א מיליאנערסקע ביזנעס און די "רביים מכשירים" לעקן דערפון אפ א פעטן, כאטש מיט כשר, בינדל". - "דו מושע, עובר ישראל!" - האט דער וקן געשריין. "צוליב פתסה און באקוועמליכקייט האסטו מאכטל געווען נבלות וטרפות צו א העלט א גאנצע, אפילו צו ביי הישיבה, און פארהאנדלט טויזנטער אידישע היימען אין טרופהנע, טומאהדיקע פערמאדירעס, האט זענען מטמסט את הלב הזמון..." "גיהנום כלה האהה איך כלה!" - "אבער, טייערער רבי, פארוואס הארט איר די גאנצע שולד אירי מיד? וואו זענען מייענע שוחרטים, האט האבן מוציא טריפה געווען מתחת ידם? און מין בית דין?" - "זעה, זייענע שוחרטים די האט האבן מיט געוואוסט האט איר א "סיכא כסדר", א "חשב געוועזן", א מורא נקבת מחיים (ש"יבער) אין סעוואן, און אפילו נישט געקוקט געהערט שטעלן א חליף, אדער אפטמאל נישט געקוקט ארומגעבען די חמשה הלכות שחיטה? דו האסט דאך כזונה ארומגעקליבן די ראדיקע אומפארגאנגענע ליכע "שיאני דיע לשאלים" כדי זי וואלן מיט חיסן אין שחיטה בין מיטם לשמאל. ווידער זיין "בית דין חזון" פון קלים און לעיס האסטו דאך געצאלט פאר דין א "שד המסכים", גוט באקענט? - "יא, רבי, אבער דובר הרב דובי התלמיד דברי מי שומעים?" - "געוויס וועלן זי מיט ארוממיין זייער ענש פאר זייער חלק אין מכשיל זיין את הרבים..." אבער איצט האלט מען ביי דיר.

דאס ארומגעגעבענע מעקען פון טויזנטער אקסן, האט האבן זיך ערשטן אריינגעקומען אין היכל פון בית דין של מעלה וודס צו זיין ר' יחזקאל האט אים געמאכט שוידען... "נאך איין טענה, מירי דובי, האב איך: איך האב געלערנט ביי אייך אז "דבר בהמות כשרות" - דאך איך נישט געשטראפט ווערן פאר אלע "כשרע" אונטער זיין השגחה... דוד גאלמן, דו, לך. - כאטש דער ראש ישיבה זיך צושרען. - הייסטו דען נישט, אז ס'איז נשתנה הטבע געווארן פון זמן הגמרא, און היינט איז נישטא מער קיין "דבר בהמות כשרות". און אזוי קאן מען נישט אנהערן דעם כלל ווען די בהמה איז נישט נשתנה סאר, הארטו דעמאלט בלייבט די בהמה בזוהר איסור..."

א שטילקייט איז אנטשטאנען אין היכל ריי דין, נאך א קורצע באראנטע איז ארומגעטראגן געווארן דער פסק רב: "פיידיש בן יאקיש, זיין ענש פארן מאכטל טרופות זיין און ממלגל צו ווערן אין א מלב דער חטא הרבים וועט ויד אייביק באגלייטן און נישט לאזן ויד תשובה טאן. אזוי ארום וועסטו קיין תקומה נישט האבן לעלס ולעלמי עלמא..."

די מלאכי חבלה האבן זיך הויך און גייליג צולאכט, די האבן פלוצים א כאפ געטאן ר' פיידישן און ערנען מיט אים פארשוואותן...

אויף א גריסן מאשטשטאב דער עיקר אבער האט ער זיך פארנומען מיט כשרות אין די שלאכטהייזער און כטשער שאפס. אונטער זיין "השגחה" איז אומגעטוט אריינגעקומען די "רכה"... עס האט געקענט, למשל, פאסירן אין זיינע שלאכטהייזער, אז אן אקס וואל האבן פיר צונגען, לויטן כלל יקי (כי) משמש כדי לשותת... אדער נאך 5 לעבערס... צוריקגעווערעט: האט הייסט א טארישער אקס? מדייט אים געבן א סאך צונגען און לעבערס - נישט ער... אבער אפילו נאראמאלעדייט האבן זיינע שלאכטהייזער און כטשערס הנאה געהאט פון אים. זיינע שוחרטים זענען געווען "גוטע באקענט", האט האבן געוואוסט האט מען וויל פון זיי... דער עיקר אבער האבן די געקענט אריינליגן זייער האנט אויף "בריקה", אפריסן אלע סידנות און אנאנסירן "גלאט כשר"... אין וורכשניט זענען 70 - 80 פראצענט בהמות "כשר" געווארן ביי די, און אריב נויטיק אויך "גלאט", אריב ווידער א שוחרט איז געווען א "כטלן" און מיט געקענט ארומגעבן דעם מיידמוס 70 פראצענט, האט אים די פיזיש אן צערעמאניעס משלה געווען און פארביטן מיט אן אנדערן, קאנדידאטן האבן קיינמאל נישט וואסלירט די רוחות השדירות פאר ווידעווען ער אומשטענדט ווערן קודם כל געווען די "כלל קודש" פון "יהא"ס", ווי חוננים, ווידיק מלומדים, "באהעלטער", שמשים, א.ד.ג. די ראדיקע אידן זענען געקומען פון די לאגען אן א פאך מיט ווידיק פארמעגן און נאך ווייניקער ידאח שמים אדער פרעגן... פאר א פאר דאלאר האבן די לייכט געפונען אן עס הארן, א "קלי", האט האט זי "על וכל אחת" ארומגעלערנט דאס "סאך" פון שניידן אקטישע העלדער, און מער האבן זי נישט געארפט און נישט געוואוסט... אזוי ארום זענען די "טוכער" געווארן, און גייט געווען צו סאן אלץ האט די שלאכטהייזער און די כטשערס האבן פארלאנגט, אפט האט איר פאסירט, אז די סעלסלייט אין די שלאכטהייזער האבן זיך אומגעטראגן מיט "כשר" וועלן, אין וויערע קעשענעס און "צונעוואלסן" די שוחרטים אין וויער ארבעט וויד אפטעמפלען די ווערלאנגענע בהמות וויער צונגען און לעבערס...

דער מלאך קטיגור האט געענדיקט לייגען דעם לאנגן רעקארד און געפרעגט ר' פיידישן האט ער האט צו זאגן דעגן דעם. "היילע סאנטאדיר, ארומגעטראכט פון מייע שונאים, די נישט טארגענער!" - האט די פיזיש קאטעגאריש געענטפערט.

"אריב אזוי" - האט דער ראש בית דין א געשרי געטאן - "דאלן קומען די שדח": ביי דעם האט ער א צי געטאן א שטר און עס האט זיך געעפנט א גריסע, פארהאנג, פאר זיינע ארגן האט זיך פלוצים אנטפלעקט א שוידעליכע, מאקאבישע מצענע: ווי הייט די פיזישע ארגן האבן דערגרייכט האט ער געווען מחנה פון טויזנטער אקסן אין ווילדן געלויף די העלדער ביי די וורכגעשניטן, האבן געשטראמט מיט הייסן, פרישן, בלוט... וויערע וויסע, ביידע, ארגן האבן געברענט פון כעס... די אלע מחנה האבן געצילט צו איין פונקט - דעם ראש בית דין... א היילע איז די פיזיש געשטאנען א פארכישוועטער, סאטשיינערט, מיט אמאל האט ער זיך א ריס געטאן פון פלאץ און צו גלאפן צום בית דין טיש: דאטעוועט, רבי! - "ביסטו מודה, פיידיש, אין אלע זיינע חטאים?" - האט אים ווין רבי געפרעגט. - "יא, רבי, וק הסר ממני את המוח הזה!" דער וקן האט א פיר געטאן זיין האנט אין דער לופט, און די גאנצע שוידעליכע מצענע איז מאמענטאל פארשוואותן. - "אח איצט, מין חלמדי."

עס איז נישט דא קיין שום אונטערשריפטען פון די רבנים ווייל די מודעה איז נישט אסאך און עס איז אריין געשטעלט געווארען אין יוד' שלא ברצון הרבנים, נאר כדרכו בקודש די בעל חבית פון יוד' טיעט וואס ער וויל (אזוי ווי ביי קאסט ימ"ש ועוד).

ב"ה

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

מודעה

באסיפה שהתקיימה ביום שנכפל בו כי טוב לסדר בראשית, כ"ה לחודש תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק, בלשכתינו. ואשר בה השתתפו כמה עשרות מחברינו הרבנים הגאונים שליט"א ובראשם הגאונים הצדיקים שליט"א חברי הנשיאות. על דבר הערעורים שנפוצו כי המקולין (גם אותן שהם בהשגחת רבנים מובהקים) מוכרין בשר שאינו מנוקד ויכולין להכשל ח"ו באיסור חלב החמור. אחרי משא ומתן ודיון ארוך, הוחלט לפרסם כדלהלן:

- א. לא נתברר לנו שום יסוד לערעורים הללו, ולכן כל מקולין בחזקתן הראשונה דאס איז שקר גמור אזוי ווי די אלע ווייסען וואס איז דאס פארגעבאנגען. אויך אין מיטען אסיפה עומדים. האט איין רב זיך אריפגעשטעלט און אפגעפרעגט - צו מ'מעג עסען די פלייש צו נישט, האט קיין שום רב נישט גענטערט ווייל זיי האבען געוויסט דעם אמת, נאר די איינער רב וואס האט יאחרען לאנג געבעטן די חביר און מיל-פארט זיך אנגענומען אז עס איז נישט אונז' מעג עסען - עס איז מ'ראדיג!!!
- ב. סדר הניקור הנהוג פה במדינתנו הוא כפי שנהגו בקהלות קדושות משנים קדמוניות תחת דגלים והדרכתם של רבותינו מאורי הדורות זי"ע. דאס איז אויך ליגענט די אלע מנקרים דא זענען נישט קיין מנקרים, זיי זענען בוטשערס און זיי זענען מכיון שישנם שינויים בין מקולין אחד לחבירו על סדר הניקור, כאשר נתבאר באסיפות שהתקיימו בהתאחדה"ר עוד בקיץ שנת תשמ"ב לפ"ק. נבחר עתה ועד של רבנים שהחליטו בהתייעצות והסכמת חבירינו הרה"ג שליט"א לכבוש סדר כללי על הניקור. ותורה אחת יהי להם. בוטשערס אז עס איז דא חלב אויף געוויסער שטיקלאך פלייש על כן זאל מען אכטונג געבען, און דאס מיינט מען דא אז מ'וועט דאס יעצט מחקן זיין "די חלב" - עס איז יעצט דא חלב נאר מ'ווייל עס מחקן זיין. נאר קיינער זאל נישט ווייסען דער פון, מ'זאל עסען ביי מ'נאנט משגיחים אשר יתמחו בהלכות וללאכת הניקור, יפקחו אצל כל המקולין, וכל המקחו יינאץ.
- ד. אותן שאין להם השגחה מרבנים, לראות אם עושים מלאכתם לפי ההוראות שנתן עס וועט זיין משגיחים אזוי ווי די התאחדות הרבנים האט געזאגט אז עס וועט זיין משגיחים אין די להם. וויילאמטבורגער בעקעריס נאך די מעשה וואס מ'האט געטראפען טרייפענע איינער ביי איין בעקער.
- ה. המנקרים שישתלמו בסדר הניקור אשר יונהג על ידינו, ויעמדו לבחינה ונסיון, יקבלו תעודה על זה. איינער פון די ועד איז דער זיין פון נירבאסור רב, נר, !!! פרעגט מען אייך דאס א ועד, א ועד, חייט דאס מחקן געווען?.
- ו. אלו המקולין אשר יצייתו לדברינו ויהיו סרים למשמעתינו, יפורסם שמותם שיכולין לסמוך עליהם. און טאמער נישט וועט מען עס רודף זיין מיט סעראר ביז ער וועט זיך אונטערגעבען.

שלהי תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק.

התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדה

וואו זענען די אונטערשריפטען פון די רבנים וואס זענען געווען ביי די אסיפה??? זיי האבען געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב, פאר וואס האבען זיי נישט אונטערגעשריבען די מודעה??? נאר וואס דען, די רבנים האבען נישט געזאגט אז מ'איז נישט דא קיין חלב, נאר דער קומץ בראש אליין האט געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב, נאר עס האט עס נישט געפאסט אליין אונטערגעשריבען.

בס"ד

למען האמת אודות המודעה כהעתון "דער איד" אודות ניקור החלב
היות שאתמול הוחלט באסיפה ע"י הרכבים הגאוניים
ממאנטעווידיעא, ומאודווארי, ומהדומ"ץ דקהלת יעקב דפאפא
בשליחות אביו הגה"צ שליט"א נשיא הכבוד דהתאחדות הרכבים
בהסכמת אדמו"ר מסאטמאר שליט"א הנשיא. שלא לפרסם לעת
עתה המודעה של ההתאחדות הרכבים בהעתון, מטעם הכמוס.
והמנהלים מדעת עצמם החציפו ועשו מה שעשו ע"כ ידעו הציבור
הרחב שהמודעה של התאחדות הרכבים כלי שום חתימה אין לה
שום תוקף ועוז.

יום ה' לסדר בראשית תשמ"ג

הכותבים בצער עמוק

עס איז באקאנט וועלעכער צוויי רבנים האבען געמאכט דעם מודעה,
נאר וועגען פחד האבען זיי דאס נישט געקענט אינסערשירייכען

ל ה ז ה ר מ מ ס ל פ י ס ו מ מ ז י י פ י ס ! ! ! ! ! !

כידוע שהקפידו חסידים ואנשי מעשה מאז ומקדם שלא להסתכל בספרים שאין להם הסכמה.
בפרט בזמנינו שדוב מחברים הם רח"ל מסטרא דשמאלא, ובפרט מהמשקר ומרחיק עדותו שאינו
חוחם שמו לגמרי.

המכנה

והנה יצא כימים האחרונים עלה נידף "מסורת אבותינו" ולא נודע מי הכהו כי לא חתם שמו,
כנראה מפני הפחד והבושה, ואחרי העיון בו ע"י ח"ח מפורסמים וידועים נחבלה "שהמחבר"
פשוט זייפן ושקרן למחצה ולשליש וכן נראה מכחכו שהוא שיך לכיחות השקר של קוק שד"י,
ונביא כמה דוגמאות!

(א) בעמוד ל"ד מביא קטע משו"ת ר"כ וכנראה שחשב שכל העולם הם שוטים ולא יודעים מה
מסתחר חחת הר"ת האלו, ולכן כדי לפרסם את החנפים הננו לגלות ולפרש הר"ת הנ"ל ששמו
ידעת כהן" ומחברו הי' קוק שד"י, ופירושים למותר,

(ב) במכחכו של הר"ר זלמן בריזל שליט"א שינה המזייף הנ"ל וכחב במקום "כשרות הבשר"
דק"ק סאטמאר "כשרות הבשר באה"ב; וידוע כוונתו של הזייפן הנ"ל שדוצה להכשיר בזה את
כל הבשר באמריקא כנגד דעתם של הרכנים דפה,

(ג) בגילוי דעה של הרכנים הגאונים שליט"א הביא רק מחציתו שנראה לו, והמחצה השני'
שלא נראה בעיניו לפי דעתו המזויפת לא הכיא, וצחוק עשה לנו "המחבר" מהרכנים הגאונים
שליט"א, שחלק ב' מדבריהם לא הי' "נחוץ בעיניו" להביאם,
גם החציף שם "המחבר" נגד כל הרכנים הגאונים שליט"א ונגד כ"ק אדמו"ר שליט"א, שאמרו
כאסיפת פ' בראשית להנהיג פה לחתוך את צלע הי"ב כדי שלא יבואו לידי מבשול,
ולכן: אנו בשיטת כ"ק מרן רבינו שליט"א נלך, ולא נביט ולא נתפעל מבחכים בזבים כאלו
וכדומיהם ולא נצרך עוד לקרא וד"ל,

להודיע בשערות רבים

— י"ז מר חשן חשמ"ג —

חיות שראיתי חוברת על שם כולל הלכה למעשה וגם יש שם
מכתבים בשמי, נגד כשרות הבשר דק"ק סאטמאר באר"ב,
הנני להודיע שלא אמרתי ולא כתבתי מה שנאמר שם וחתמו
שמי שלא ברשותי.

ח"ש זלמן בריזל

פעיה"ק ירושלים ת"ו

המוחים על כבוד הרכנים הגאונים שליט"א

חלמידי רבה"ק זיעוב"י

המסתופפים בצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מרבר שקר תרחק!

מחאה לכבוד שמים

היות שיצא לאור כעת קובץ המכונה פרי תמרים נגד סדר הניקור המקבל מרבתינו הק' נבג"מ בדברי דופי והוצאת לעז על מנהגי הקדמונים, ובדברי בוז וקלון נגד גדולי הדור צדיקי דורנו עמודי הברזל אשר כל בית ישראל עליהם נשענים כאילו אסרו דבר המותר במקום שנתברר בלי שום ספק שבעזה"ר זה עשרות בשנים נכשלו רובא דרובא מאחב"י בארצה"ב ועוד מדינות באכילת חלב גמור שאיסורו בכרת רח"ל.

והנה עד היום הזה כבר יצא לאור כמה וכמה קונטרסים וכתבי פלסתר (פאשקעווילען) בחירוף וגידוף נגד פל הקודש לנו, וכמובן שאין קץ לדברי רוח, וע"כ לא ראינו לנחוץ לספל בדברי הבליהם ושקריהם כו'. אבל כעת שלדאבוננו הרב נתחלל שם שמים בחוצות וברחובות כיון שאומרים התיירו פרושים את הדבר, וכשרואים שאלו שמפורסמים לרבנים ודיינים בקהלות גדולות וקדושות אומרים על איסור חלב החמור גם לאלו שאסורים כדאורייתא שאין צריך ניקור ויאכלו ענווים וישבעו אפילו למהדרין מן המהדרין בלי שום חשש ופקפוק כלל, אמרנו אם החרש החרשנו לעת כזאת, ומצאנו עון.

ממש לא יאומן כי יסופר כי כבר הגענו למצב נורא כזאת שימצאו בקרב עמינו אנשים המפורסמים לחרדים שמכשלה הזאת תחת ידם, וקשה להאמין אין מלאו לבם להתיר דברים ברורים כשמלה לאיסור בכל הפו' מראשון לראשונים עד אחרון לאחרונים בלא פלוג בלא שישימו לב אין מכשילים רבבות אנשים שותו"מ באיסורי כריתות רח"ל ובלא הסכמת מגדולי ישראל היושבים על מדין הבקיאים בהלכות ואומנות הניקור מקדמת דנא אלו שאין להם נגיעה כלל כפרשה זו.

אנשי בליעל הנ"ל יצאו במלחמת חרמה נגד אלו הלוחמים כל ימיהם בחירוף נפש במסירת נפש עצומה למען הרבות כ"ש המחוללת, (וכידוע אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה וההתדרדרות נקטה צעדים מהירים עד כדי כך שכבר משתמשים באמצעים של החפשים שמעולם, הלא המה המשכילים ציונים למיניהם שכל כוחם היתה לנגח את שלומי אמוני ישראל הנחזיקים בדרך הישן והמוחים למען כבוד שמים.

ובדרך זו מחזיקים הנהו אנשי בליעל בעיתוניהם ע"י הבלורים הידועים לשמצה וד"ל, לחלל ולבזות כל מי שמתנהג על דרך המסורה לשבור קול המחאה מהמוכיחים בשער, ואמצו כל כוחותיהם במלחמת חרמה נגד אלו שעומדים בפרץ בפחדם שזה יפריע בעדם לבצע זממן בלא חרדה מא"ת הדין, ועי"ז נתמלאה הארץ חמס וכל מיני השחתה, ואיש כל הישר בעיניו יעשה, והכל כדאי רק להשיג עיקר מטרתם ושאיתם לשררה וכבוד המדומה, ועוד אינטרעסען שונים כמו שנהוג אצל כל המפלגות.

סגנון הקובץ פ"ת נתחלק לג' חלקים, ח"א זיוף מבהיל מהיפוך להיפוך בסדר ההשתלשלות הניקור שבלבלו המוחות בדברי כחש וכזב.

חלק ב. חלק ההלכה ותראו שזייפו וגרעו לשונות הפוסקים וכן השמיטו רוב הפוסקים המפורסמים והעתיקו רק דעה יחידאי הנדחת מכל הפוסקים ועשו בלבול המוחות גדול כאילו אותן הפוסקים שהעתיקו הם דעתם להיתר בו בזמן שדעתם לאיסור גילו פנים בתורה שלא כהלכה נמצא שם במדה גדושה, חלק ההלכה משתמש למורה דרך האין לטהר את השרץ בק"ן טעמים (חם ושלום לחשוד הכותבים כמומרים להכעיס כי נתמלאו שקיהם "בר" טרם נגשו אל עסק הכתיבה מ"שק של "בר", ע"כ יצא דברי"בורות".

חלק ג' הקובץ יתבאר היטב שהקילו והתירו נגד מנהגי אונגאריין ושאר מדינות שיצאנו משם (ועברו על דברי הבד"ץ שליט"א מירושלים ח"ו

"שכל המוציא לעז על ניקור אונגארין עתיד ליתן את הדין והוא חוטא על הנפש וגדול עונו מנשוא, ובמכתב הראב"ד שליט"א נאמר שכל המערער אחריהם כאילו מהרהר אחרי השכינה ואין לו חלק לעוה"ב ונופל לגיהנום) ומעולם לא שמענו קלות כזאת לאטוף ליקוטי בחר ליקוטי כל הקולות מכל הספרים ומכל המדינות להתיר ולהנהיג כן לכתחילה לכל החנותים המהודרים, וכדאחז"ל מקולי ב"ש ומקולי ב"ה רשע, באופן נורא כזו שלא נשמע כמוהו מעולם אפילו אצל האנשים הפחותים, וכעת הותר הדבר ע"י שופרא דשופרא המשתוקקים לספס מעלה מעלה להיות מגדולי ישראל בדור הבא (מי יתן ראשינו מים ועינינו מקור דמעה ונבכה יומם ולילה אחרי התבוננות מי הם המתכוננים להיות גדולי הדור והמורים בכל מכמני התורה לרבות דיני כריתות ומיתות בי"ד לדורות הבאים.

בהקובץ יראו הסתירות בהלכה ממקום אחד למקום אחר ומאוד מתאים "פתגם העולם" שקרן צריך להיות לו נכרון טוב, וגם זייפן תורני צריך זכרון טוב, שלא לסהור דברי עצמו, ממקום למקום, ומאופני הסתירות מתבלט שלא ירדו לעומק ההלכה אלא כל סגנונם לסלף ולזייף לעקור כל דבר מפירושו המקובלת והאמיתית.

חלק ד. אנו הולכים רכיל ומגלים סוד כי כותבי התשובות חלק חשוב מתורתם כבר נשנו במסורת אבותינו, אלא שהכירו אחר זמן כי לא הועילו בקו' מס"א מאומה אחר שיצאו מן הסורה והעיזו לחרף ולגדף ולבזות גדולי התורה והיראה באופן נורא אשר לא נשמע כמוהו מימות כת הש"ץ ימ"ש, וע"כ החליטו לחלק דבריהם בשני חלקים ח"א ההלכה והפלפול (המסולף והמזויף) כדי שיתגלו הכותבים כאנשים חשובים בעלי תורה ובעלי יראה וחלקי הבזיון אחר שנפו בו י"ג נפה העמידו אותו בתור הקדמה להקובץ, ובאופן זה ישארו כלפי חוץ נקי מכל שמצה ולא חשו כלל למה שהבריות ירננו ויעליזו על עורכי הפ"ת על החוצפה וההפקירות שנהגו בכתיבת ההקדמה זו ובוזה נתכבדו בקלון חבריהם, וזה דרכם כל היום, האחר ישפיל עד לעפר והוא יתרומם למעלה, מבלי להבדיל אם המדובר מת"ח, מגאון, מצדיק, מפוסק, משו"ע, ראשונים ואחרונים, אחת זו מטרתם שיתרומם קרנם למעלה, כיסם יתמלא כסף, קרנם ירום בכבוד על אף שכל הנ"ל יהי' לעפר ואפר. כפי הידועה שמסדר ההקדמה הי' אחד מהכותבים לפנים.

סכום היצא מכל הנ"ל א"א לבלבל העולם ולהתיר חלב וקרומים שהיו מקובלים מעולם וכך מבוארים בספרים לאיסור גמור מן התורה או מדרבנן או מנהג (שלדעת החת"ס מנהג הוא דאורייתא) ע"י כתיבי פלסתר, ואין נפק"מ אם הם עלים בודדים או קונטרסים שלימים אם נכתבו ע"י יושבי קרנות או אם נכתבו ע"י יושבי אוהל שכל מגמתם להתרומם קרנם למעלה, אין נפק"מ אם הקונטרס הוא בעלת יחיד או שייך לרבים. למדונו חז"ל אל תסתקל בקנקן אלא כמה שיש בה וכל שהקנקן מלא חומץ המעלה אבעבועות הנחמץ כבוד רבנים, כבוד הגדולים, כבוד הפוסקים, כבוד מנהגי אונגארין וכיוצא, בתוספות תבלין של עזות והפקירות וגילו פנים בתורה שלא כהלכה ובסילוף דברי אלוקים היום בדברים העומדים ברומם של עולם כמו מאכלות אטורות, כל דבריהם בטילים ומבוטלים לא שרירין ולא קיימין, לסמוך עליהם בשום מקום בעולם, ובשנים כתיקונם כבר היו מעבירין אותם כהוראותיהם ולא יכשלו ח"ו בית ישראל בעון החמור שבחמורות פיטום חלב רח"ל.

וה' יערה רוחו טהרה ממרום וילמדו טועים דרך בינה בב"א.

הק' מאטעל בענדער
סגן יו"ד דועד משמרת הניקור
דארצות הברית

פירית בארשים (שרי המרים)
זיופים וסילונים נוראים מגלים פנים כתורה שלא כהלכה
צחוק וקלות ראש נגד גדולי הפוסקים זצ"ל אשר מפיהם אנו חיים

(א) כוחי הפרי חמרים העיזו אפס לכתוב בעזות וכחוצפה יחירה נגד רבוחינו הראשונים ז"ל, כמו בעל "האגור והריב"ל" שכחכו ומע-ידים באיזה ענין שרוב הראשונים אוסרים החלב הזה, והיות שבעל "האגור" לא ציין את שמות רוב הראשונים שאוסרים את החלב הזה, והמורה הזה הרוצה להחיר חלב לא מצא את רוב הראשונים שכחב "האגור" והריב"ל" ולא מאמין להם, והמורה המחיר כ' (שם דף ס"ה) "והיות ולא ציינו כלל מי הם האוסרים ולא מצאתי בהריא בראשונים מי שיחלוק ע"ז והוא פלא וכו' ועכ"פ מקור "האגור והריב"ל" לא ידענא ונראה עיקר לרידן כהמחירים בזה בלי שום פקפוק.??? וידוע לכל יורעי דת ודין הבאים בשער ההלכה כי רבינו "האגור והריב"ל" הם נר לרגלינו על כל שטחי ההוראה, ובפרט באיסור והיתר שמעולם לא זזו מפסקם של רבינו בעל השו"ע ובעל המפה ז"ל, ומנהגי ישראל נר לרגליו בכ"מ, וכמ"ש בריש הלכות שחיטה, שאף כי שהתוס' כ' שנשים שוחטות לכתחילה מנהג בכל הפוזות ישראל שלא ישחטו, ולכן אין להניחן שיסחטו כי מנהג מכיל הלכה ומנהג אבותינו בידינו, עיי"ש.

ובפרט בעניני או"ה הי' בעל מקצוע שאין כמוהו, וכמ"ש בהקדמחו (מבוא) לחלק הכרשים (כללים) וז"ל, מפני שראיתי הרבה מהנהגים מצפצפים ומהגים ודחיהם שונות משתנות מדעת חז"ל (ממש כבימינו בעוה"ר...) והולכים לקולא ומקלם יגיד להם, וכן יש פורצים ורצים אחרי מנהגיהם הרעים אשר נהגו, ולא שמו לבם לדברי חז"ל גם כמה שכולם אסרו, ע"כ נתעוררתי ונחזרתי וכו' ומפני כי ריני אכור והיתר רבים שמוקים והם כהררים התלויים בשערה הסכמתי וכו', עכ"ל. וכן מה שכ' בהשו"מ מכי"ט (להגאון מהר"י טראני זצ"ל מצפת ח"ו) ח"א סי' מ"א שמקנא קנאו ה"צ על כבודו של המהר"י ב"ר ז"ל שמשדי אמו ינק חלב התורה וכו' ללמוד וללמד להבין ולהורות את כני ישראל בקי בג' סדרים ודמין לי' כמאן דמנתי בכיסתי' ובחלתא אחריני ידע לאהדורי סכרא מתיישבת על הלב וכו' והקלות הן חמורות אצלו והח-מורות כחמורי חמורות, וכ' כי אחר שראה את הדברים שכחכו נגדו, לבנות יקר האיש אשר ה' חפץ ביקרו נקל בעיני לקרוע בגדי ומעלי וכו'.

(ב) עוד העיזו אפס (שם ברף קכ"א) על בעל כנה"ג מגדולי הפוסקים וכ' עליו "שדבריו מרפסין איגרא" ועור הרבה רכרים כאלו. וכן הגאון החיר"א ז"ל בשם הגדולים שלו העיד עליו בזה"ל: הכנה"ג הי' ממונה על איסור והיתר בקאנסטאנטינא בזמן רבו מהרימ"ט וכו' הרב המחבר עיני גולה בספרו כנה"ג אשר נדפסו בשנת חלקים, ובלעדיו לא איש מורה הוראה הבקי בדרכי הוראה והוא ייראי הוראה אח ידו כשום הוראה עד שילך מהרה אל בית הכנס"ת ויראה מה כפיו ומה ירמוזון עיני חכמתו, ואחר צאתו מגיח הכנס"ת בנחת רוח יערה יורה יורה, וכבר הפליג מהר"ר ישראל סואה בשכחו וכו' ולתפורסמות א"צ ראי' ידעי רבנן מורי המוראה ישבו כסאון ומחברי ספרים כי גבר עלינו חסדו ויסגור ה' כעזו, וכו' (שה"ג ח"א בערכו).

ופשוט, שבהיותו ממונה על או"ה בעירו שהי' בעל מקצוע גדול בכל עניני או"ה וניקור בכלל...

וכידוע לכל יודעי דת ודין בשו"ע ובהוראה, ידוע דרכו כהוראה שלא הי' זו מהוראתם אפילו כל שהוא, עיי' סי' חס"ז, רלענין הלכה הואיל ויצא מפייהם דרבוותא רבינו המחבר והרב בעל המפה ז"ל קיי"ל כוחי" עיי"ש.

כתרומת הרשן סי' רל"ב כ' דכל היכא שדבר פשוט הוא להחיר ובא אחד להחמיר ולעשות זהירות יחירה בכה"ג אמרי' רמוציא לעז על הר-שונים, אבל היכא דאיכא מפיקי וצדידן שמן הדין ראוי להחמיר שרי, ויותר יש לחוש לגיטין שלפנינו שלא יהא בהם ספק מרניחוש אלעז גיטין הראשונים עיי"ש,

ומה שהביאו בדבריהם שם דף קכ"א דברי הכנה"ג (יו"ד סי' ס"ד) על ענין חלב שהוחזק הקרום הלבן ועב ורוצים להחמיר (הערה אור באור מ"ס שד"ח חלק הכללים (כלל ע"ג) ומה שלא הוטב בעיני המעתיקים הט-ביטו מדבריהם, בזה שסיים ים בדברי המורה"ר הנ"ל שיותר יש לחוש על מה שיאמרו עלינו שאנחנו אוכלים חלב וכו' ולא נניח מלאסור מה שר-אוי לאסור משום לעז על הראשונים, וכן הביא שם דברי הפר"ח במנהגי

או"ה סעי' י"ב דכל שיש בו פקפוק מעיקר הדין או דהו פלוגתא פו' מבטלינן המנהג ודרך המלך נלך ולא בדרכים מטוכנים והכי עדיף לן מליחש ללעז הראשונים ע"כ.

וכן עשו המעתיקים הללו בכל הכירור שלהם מחלילתו ועד סופו ה"דיינים" מומחים (לזיף ולפלס דברי הפוסקים ז"ל) בכל מקום שהע' חיקו דבריהם מאיזה מקום לא העתיקו רק את הטוב בעיניהם, ועי' גבבו קולות על קולות שלא כדינה של תורה, ומה שלא התאים לשיטתם השכיטו ודחו בשה' ידיים, ועי' יצא מה שיצא באותו "כירור הלכה" שלהם, וזה "פרי" פרי מחשבותם, ועל זה ניבא ירמיה הנביא (ו' י"ט) הנה אנכי וגו' את פרי מחשבותם, כי על דברי לא הקשיבו וזוהרתי וימאסו בה, וכתמרים מוקשים המה ואל תראו מהם (שם י' ה'). לא די להם להעזי פנים הללו ששלחו יד ברבותינו הראשונים וי"ע, אלא שהעזו לשלוח יד בתורת משה גם בדבר שמפורש בקרא, שכל בר בי רב רחד יומא שמתחיל ללמוד פ' ויקרא קורא כדחילו ורחימו את הפסוק "כל חלב וכל דם לא תאכלו", וסוג חלב ומהות חלב מפורש בקרא בפ' ויקרא ונשנה כ"פ שהוא חלב הכליות, והאיך לא רעדו הכותבים הללו להחיר חלב גמור כזה בלי שום פחד ובלי שום מורא???, והאי לך לשונם (שם כדף ל"ד אות ט') כותבים על חלב הכליות (שנמצא בהרבה חניות) על הכשר העב של הטרפש (בקצה הבשר במקום שנוגע לחלב הכליות) "שזה עם הארצות גמורה, שלא נמצא בשום ספר מספרי ניקור דין ניקור בזה וחלב הכליות הוא רק לאחר הקרום", ובה הכחישו בעזות מצח שהוא מציאות וכל כוונתם בזה הוא רק לבלבל ולטטש המוחות של המון עם שאינם בקיאים בחלקי הבהמה, וכל המנקדים שרק התחילו לעסוק בעניני ניקור יודעים דבר בשום כזה, כידוע ומפורסם שחלב הכליות הולך ומתפשט על הקרום על קצה הטרפש, ולא רק לאחר הקרום ואם נשאר הקרום על קצה הטרפש עם החלב עליו, ברור שנשאר שם חלב דאורייתא. והם רוצים לבלבל שאין על הקרום של הטרפש חלב דאורייתא כ"ש "וחלב הכליות הוא רק לאחר הקרום" וזה טקס גמור.

והאי לך עדותו של הכנקר המפורסם בספרו נצני ניטן עמוד 47 וז"ל צריך הלומד לדעת באיזה צורה הולך פס הבשר הנקרא בשר אדום הנמשך מן הטרפש סמוך ללב למעלה, עד לכליות למטה, לחלב הכליות, כדי שי- זהרו וישמרו לנקר היטב את הקצה הנ"ל שבבשר אדום זה, מחלב הכליות, שאיסורו מן החורה ועונשו חבור מאוד רח"ל.

ועוד כ' שם בעמוד 107 הקצה השני (של בשר אדום עבה) מגיע עד לחלב הכליות כשגושי חלב זה נדבקים בו וחודרים לבין הדביקים והפרישות של קצה הנחת... בקצה (זה) הסמוך לחלב הכליות צריך להזהר מאוד כי דבוק שם כפי שהזכרנו כבר חלב שאיסור מן החורה...

לא נאריך כאן בהעמקה כל הענין מתוך הספרים ונסתפק במועט הנח- זיק המרובה, ונעתיק את לשונו של ספר המפורסם "זבח שמאל" (מספרי היסוד לכל ספרי ניקור הכאים אחריו, ונדפס בהסכמתם של כל גדולי וגאוני דורו מביניהם הגה"ק בעל סמיכת חכמים, והגה"ק בעל כנסת יחזקאל, ובמהדורא שני' בהסכמתם של הגה"ק בעל ר' עקיבא אייגר זי"ע, והגה"ק בעל חווה דעת ועוד).

וז"ל בסוף הספר בסדר הניקור שהזכרנו בלשון אשכנז הלכה למעשה להכין עם "מען מוז אבער נזהר זיין לפעמים בלייבט אין עק פון דעם רויט פלייש בראטיען (א שטיק) חלב וועלעכעס מען מוז אראפ נעמען, דאס איז אטור(מן החורה) משום חלב הכליות" עכ"ל. אויך דעם חלב איז געפונען געווארען אויף זייער אסאך שטיקלעך וועלעכע מען האט געקויפט פון אסאך געטעפטען.

ירא הקול וישפוט

האם נאמת "לא נמצא בשום ספר מספרי ניקור דין ניקור בזה"

והאם הוא נאמת "רק חומרא בעלמא ולא מדינא כלל"?

וברוך אגב כותבים שם (באות ח') על מה שנמצא על חתיכות בשר שנקנה בחוקת כשר לאחר הדחה ומליחה, שנשאר עליו קרום היוותר מעט וז"ל "הקרום הזה מחלק הפנימי נוהגין שאין מסירין אותו כלל וכ'". ובוה הם כטשטשים את המוחות של המון עם כאילו המדובר שנמצא קרום היוותר כמד הראי' דבר שאפילו בר ביי רב רחד יומא יודע שנוהגים להסירו רק מטעם דלא אחי למסעי, בו בשעה שכל המדובר הוא אך ורק דוקא מהקרום שלצד הכבד שצריך להסירו מעיקר הדין בלי שום חולק כלל כמפורש ביו"ד סי' ס"ד, ועיין ביו"ד סי' ק"ה ס"ו ובנו"כ שם. ודבר זה ידוע ומפורסם לכולם ע"י עדות של קרוב למאה אנשים, וביניהם רבנים מובהקים וראשי ישיבות ומנקרים מומחים שראו בעיניהם את הבשר, חתיכים אנחנו האריך החי יכול להכחיש את החי'???. וגם זה צחוק מכאיב שכ' (שם באות י"ב) על חתיכה גדולה שנמצא בחלק אחרונים הנקרא טריפה קאלנער עם חלב שעליו, וכנ"ל שבולס ראו את החתיכות בשר וגם את הטרפה קאלנער הזה, והם מבלבלים את הציבור בליצנות גם בזה שטוענים, "שא"א לפי המציאות שימצא בשר כזה" ועושים ליצנות מחלב דאורייתא, אהה!!!

!!! באיזה עולם אנו נמצאים!!!! הק' מאסעל בענדער

לא ניתן לעשות תורה הפקר ח"ו

שאלות גלויות אל הבית דין צדק של העדה החרדית

ולהאדמו"ר מסאטמאר, ולהתאחדות הרבנים דארצה"ב.

בלב קרוע ומורח קראנו קובץ חדש שי"ל מחלמידי קהילת סטמאר ובראשם מכחישים והסכמות של חברי הבד"ץ וחברי התאה"ר, ובו מדור מיוחד הנקוב בשם חזרת הניקור, ומהחוכן יוצא שכל המערער על כל מה שכ' בקו' פרי חמרים עתיד ליתן את הדין, והוא חוסא על הנפש וגדול עווננו מנשוא.

ע"כ באנו לשאול מהבד"ץ כמה שאלות גלויות ונחוצות הלכה למעשה באיסורי כרת בדבר שנוגע לכל הכלל ישראל בכל העולם כולו.
(א) האם אמת נכון הדבר שמנהג אונגאריין הי' לחתור בשפוע נוטה לצד האחוריים ולא לצד הטבור, ואכלו את החלב המונח על הדעק, שהי' חשוב עד למאוד בימים ההם כעדות הכותב בפרי חמרים דף קפ"ו ו'???

(ב) האם דעת הבד"ץ לפסוק כן הלכה למעשה להשתמש בחלב הזה???.
כפי הכנת הקצבים בארצה"ב, וכמו שאומרים עכשיו בפירוש?
(ג) האם באמת מוסכם עפ"י חזרת שאין בחלק אחוריים חלב כסלים כלל חוץ קצת ע"י "הקושלי"ץ" ולא יותר וכפי שמוכרן שם דף קפ"א, (היפוך מהמבואר בכל ספדי הפוסקים וספרי הניקור)?????
(ד) האם באמת הי' המנהג בכל המדינות בחו"ל להקל בחלב אחוריים ולא להתמיר רק בגובה הכסלים אצל "הקליבוסח"א" ??? כפי המוזכר שם (דף קפ"א), והאם מותר לנו בארצה"ב להקל בזה הלכה למעשה???.
(ה) האם באמת דעתכם שמה שמוזכר בספרי ניקור על איזה חלב בחלק אחוריים שיש בזה חשש דאורייתא שהוא רק שיגרא דלישנא להזהיר את הקצבים שלא יבואו להקל כניקור חלב האחוריים, אבל למעשה אינו כן, האם באמת דברי כל ספרי ניקור באופן ליצנות נאמרו כפי שמוזכר שם דף קפ"ב???

(ו) האם באמת הוחד רבינו החת"ס זצ"ל את הבשר למטה מהטבור בלי ניקור, כפי שמוזכר (שם דף קמ"א)???.
(ז) האם דעתכם מה שכ' הדיין שהטריפה ברעטיל מחלק אחוריים הוא "הקושלי"ץ"??? ולמחר יאמרו על הראש שהוא הרגליים?? (שם דף סב)
(ח) האם זה שאינו יודע את מקום "הקושלי"ץ" מותר לו לחוות דעה בענין ניקור החמור???

(ט) אולי מותר לנו לשאול את המוצי"ס הכ' שם, איפו הוא בדיוק מקום החלב של החמש אצבעות?? כי בדף ס"ג מוזכר שם הכותב שהוא בחלק האחוריים על וסמוך לירך, ובדף קס"ג מוזכר שם שהוא בחלק הפנים???

היכן הוא מקומו האמיתי???

(י) מה דינו דהאי גברא שכ' שם דברי לעז וזלזול על רבוחינו הנקרים הראשונים אשר מפיחם אנו חיים, כגון לכתוב על בעל לחם הפנים (חתנו של המגן אברהם) שלא נהגו כוותי' לא קודם לכן ולא אחרי כן, בו בזמן שכל הספרי ניקור כתבו כמותו, ועוד שאד דברי זלזול על רבוחינו "הזבח שמואל" ו"הצינה דוד" אותו שהצדיק ר"ר יונתן אייבשיץ זי"ע עזר לו בחיבורו וכותב עליו שהלכה כמותו???.
(יא) האם מפני שהכותב הזה אין ידוע לו הלכות ניקור מצד אחד אחרון ידיעתו לספק בהלכה ומחיר על סמך חלב??? כמפורש שם (קפ"ג)

י"ג) האם מי שאינו יודע כוונת הדברי מלכאל והדכ"ת שכתבו שמנקרים היטב כל הלובן שיש בהבשר, מותר לו על סמך זה להקל ולא לנקרו??? (שם דף ק"מ).

י"ד) בעמוד מ"א שם מעתיקים קטע מהכרוז של התאה"ר מחשרי השמ"ג, למה לא הביאו את הכרוז בשלימות שהי' מודפס ב"דער איד" מה טמון בזה???

ט"ו) כשכותבים, "שכל המוציא לעז על ניקור אונגארין עתיד ליהן את הדין והוא חוטא על הנפש, הי' הכוונה רק על המחמירים המעריים או גם על הכותבים המקילים ועושים ליצנות מכל אשר הי' נהוג באונגארין ומכל ספרי ניקור דשם, כפי המוזכר שם. ???

ט"ז) האיך מביאים שם מכתב משר התורה פוסק הדור הג' ר' משה פיינשטיין שליט"א שפוסק בפירוש שלא לעשות ולשנות כ"ד ממה שעשו ביוראפ, והם עושים צחוק וליצנות מכל זה???

י"ז) כדף ס"א שם רואים שאינו יודע היכן החזה נמצא, אחר החיפוש של ג' חדשים ואינם יודעים כלל מקום תחילת החזה וסוף החזה?? (ומקום החזה מבורר ומפורש בגמרא ופוסקים).

י"ח) כתבו שם על מה שכתב המאירי על קרום הכסלים שאסור מן התורה "וז"ל "הרי ידוע שאין לשנות הלכה מפני ספר שנדפס מהדש ולא הי' בידי רבותינו האחרונים".

י"ט) כ' שם בדף קכ"א על בעל כנה"ג מגדולי הפוסקים "שדבריו נרפסין איגרא" ועוד הרבה דברים כאלו.

כ) עוד כ' (שם בדף קט"ו) על הגאון בעל קיצור ש"ע בזה"ל "וצ"ע על בעל קיצור ש"ע בספרו מזבח העולה שהתמיר בזה ולא ראה כל הנ"ל" (והספר מזבח העולה נדפס בהסכמות הצה"ק בעל דברי חיים כצאנז זי"ע ועוד)???

כא) האם כך הוא המדה לדבר בחוצפה ובעזזה נגד הראשונים כמו בעל "האגור" והריב"ל" שכתבו ומעידים באיזה ענין שרוב הראשונים אוסרים החלב הזה, והיות שבעל "האגור" לא ציין את שמות רוב הראשונים שאוסרים את החלב הזה, והדיין הזה הרוצה להתיר חלב לא מצא את רוב הראשונים שכתב "האגור והריב"ל" ולא מאמין להם, וכתב שם (דף קס"ה) " והיות ולא ציינו כלל מי הם האוסרים ולא בגאמי בהדיא בראשונים מי שיחלוק ע"ז והוא פלא וכו' ועכ"פ מקור האגור והריב"ל לא ידענא ונראה עיקר לדידן כהמתירים בזה בלי שום פקפוק"???

כ"ב) האם דעתכם באמת שאין צריך שום השגחה על שום חנות של בשר לא על הניקור ולא על הדחה ומליחה, ולא על שאר עניני כשרות, כאשר הוא באמת המציאות הכר' ברוב חניות שבתני ארצה"ב, וכמו שקיטע המסכנה שם בדף קנ"ז וכו', נגד דעת כ"ק מרן רשכבה"ג בסאטמאר זי"ע בשו"ת דברי יואל סי' ל"ד???

כ"ג) הכי דעתכם באמת שהקצבים ברהבי ארצה"ב הם יותר יר"ש ונא-כנים ומוכחים יותר מהמנקרים בעיר סאטמאר?, וזה נגד מה שהי' נהוג בעיר סאטמאר, כזי ערותו של י"ל ווייס (שם דף כ"ה) שסיפר כי כרן סאטמאר זי"ע הי' מקפיד שהמשיגים על הניקור לא יעבוד בעצמו רק לשחל ויראה וישגיח אם ניקרו היטב, ואם נמצא שנשאר כשהו אז המשיגים בעצמו הי' מתקנו, הכי כבר אכשור דרי???

עורכים אלו הלכו בדרך המשכילים והציונים הכופרים שעשו ללעג ולקלס ובחקו על כל הקודש של הוראתם בקדושה של רבותינו הפוסקים הראשונים ודי בזיון וקצף.

עוד הרבה יותר משאלות האלו נשאלו בקולמוס, רק שאין הגליון מספיק, ואם הבד"ץ חושבים שטעינו בכוונת דבריהם נא להשיבנו כי היכא דלא ניכא מדשתקו רבנן ש"ס דניתא להו.

נקוה שהבד"ץ לא יעברו על זה בשהיקה ויפרסמו היכף ברבים את הסובותם הנכרתית להציל את הכלל ישראל מאכילת חלב רח"ל.

יום א' לסדר "בסדס אל-הבא נפשי השמ"ג לפ"ק

הק' מאטעל בענדער

סגן יו"ר דועד משמרת הניקור

דארצות הברית

[The page contains dense handwritten Hebrew text, likely from a manuscript or letter.]

דאס איז א קאפי פון דער פאלטשע מזריף, די גע בריער ראס זיי האבען ארויס געשיקט בשם קאפירי רכ שליש"א

שלוי יכרכה לכבוד הרבנים הגאונים וליוראי ה' ולחושבי שמו הי"ו.

אחריה"ס, ההכרח יאלצני לכא כחובכים למען השלוי ולמען האמת. מעתה אפשר לפני
החרדים לרכר ה' תוכן הענין מהל ועד כלה קיצור במרץ. כל ימי הקיץ העבר כאו

אלי בניי וחנני שיחי, שם יר"ש ופולגלי כחורה וערערו על מצב הניקור. אמנם
מעולם מנעתי שלא להתערב בעניני כשרות, עד שהביאו לפני החיוב כשר והגבירו לי

שאינו מנוקד כראוי, ומוכן שלא יוכלתי להתאפק ויצאתי מגורי ושלחתי תיבה כעשי"ה
העבר פכת לחלפירי שיחי, שלא לאכול כשר כחמ ורחם לבי וכנקיון כפי עשיתי

זאת, ואחר משא ומתן מהנה"צ שליט"א שקמו עלי כסענות שעשיתי שלא כרת וכרין שלא
כרחי הדבר עפ"י רחוקה"ק, עבר עלי יוהכ"פ. ותג הסלכות כעדר ועבד"פ כי לא ידעתי

שעשיתי כחובל, וכעת נודע לי שמאות נפשות חמירות משרתא החזילו עי"ז לקנות כשר
מ"אוי יו" (O-U) ועוד כמה כסילות נוראות וראיתי מי הם שעלמדים מצדי - חקל

ומנחיים שאסרתי לפני שני צירוף קרוב למא רבנים מוכהקים הרבנים ואומרי"ם שנו
מכבר מוכרי אכחיו ורכותיו והיראים מוכר ה' אין להם שום שייכות עמתי מכתבי

העתיים שהם מלאים מינות וכפירה, והראיו הסמ והמשמא ומקובל מפי סופרים וסופרים
וגם קלתי מפי"ה הגה"צ אברק"ק קאשוי זי"ע שמהכר שנצמט כסילות א"א וי"ה וי"ה

סוכ, וגם קלתי מפי"ה הנ"ל שאם רוצים לידע על הרכר שהוא אמת או שקר צריך
לראות מי הם שאומרים שהוא אמת ומי אומר שהוא שקר, ואחר צ"ל אלה גופתי כל"ה שא"ה

שזה רצון השי"ת, והקדתי ודרשתי הדיק היסכ מי הם שעמך וקמו ויכחו בשלטי חלקקות
כנני וחנני שיחי, אשר אינם יודעים הענין היסך ולא עלתה על לשון שכל ואון החת

לשונם שחובס רצון איכה ושנאה וקנאה כשקד"ק וכיכילי. ע"כ הננו אומר אברהם זה
כבוד הוה"ק להציל נפשות ישראל שהחזילו לאכול נוי"ס וחוכ מוטל עלי כמס"נ לעמוד

כ) כעת נודע לי שאין כאן שום ערעור ופסול והכל הכל ואין, לכן כל החניות מוחזקים
כפסדות כי א"א להסיר חזקתו הראשונה (כמ"ש כש"ע וכפוסקים) על דברי דוד אין ק

וכפרם מי שיש להם חשד מוכנים מוכהקים שמוסר להצאת מוכותינו הקדושים ונאמן
לנו להורות כאיסורי כרת על הוראותיו אנו סומכים ומוסר לאכלו לכתחילה כלי שום

פסקוק.
(ג) נחבר לפני הרה"צ מהתאה"ד ספר הניקור חביב פה הוא כפי שנהגו רבנותינו

חקדמים עסטריוך אונגארין יקוב גאור"ה מספר מדינות וגם העיירות שניהל כרכנות
מו"ד הנה"צ ר' שאול כרא"ש י"ע וא"ל לנו לנסות סדת חזק"ק ימין או שמאל (ועיין

כשר"ה חת"ס ור"ה כחשבה מנח"ס) ואסדר להוציא לעז על הראשונים כמלאכים לכן אסור
לשנות מסר הניקור עי"ה לנו מאורי הורות אשר מפייה אנו חיים ומיפיהם אנו

שוחים. פ.
(ד) וגם ה"י פליט"א שכתלת ההתיסרות השחיתת כאן ככרולין יצ"ו שהיתה עליו

עיניו מל"ה ע"ל מרסי ודקדוקי, גם על הניקור ע"י אירי החרה ארזי לכנון
הא"צ שפליט"א זלה"ה ואחר כך גם ע"י הגה"צ מרן ר' יונתן שסיר ראבד"ק כוראכעס

וזה"ה והנה"צ מראסנע זלה"ה וחנה"צ מראסנע זלה"ה וחנה"צ ר' חיים ביק זלה"ה
והנה"צ מראסנע זלה"ה ועוד כמה רבנים זקנים שיסרי הסר כאן וכראס מרן הגה"ק

רש"י מראסנע זלה"ה שהעמיד הרת על חילה ככל ענינים והם ה' קיאים מאר וקלו
מאונז קראי וחלילה לנו לומר שסעות ה' כיס אם כן ח"ו תפוג תורה מישראל

ואם הייתי נודע מזה לא ה' כא לכלל טעות.
(ה) אכס מפי"כ שליט"א להוריע כשע כח רבים שלא לקנות כשר ח"י מהפירטע (O-U)

אוי יו רק מהאטליזים צ"ל ככרולין כי עשרות גדולי רבנים שליט"א קרו כשכועות
האחרונות אצלם וגמנו וגמרו שוין שם שום חשש ומתנהג הכל כרת וכרין וכל אחר

יכולים לכקרו ככל זמן שירצה ויש שם משגיחים חפידים נאמנים יראי ה' חחת השבת
רק מוכה גדול כחו"י, נוסף לזה הקול צורא מהכתי ריין צרק מירושלים עי"ה גאונים

וצריקים מנהיגי דורינו שהסכימו כולם על מלאכת הניקור כבניות ערות שכל העוררים
הם שקר מוחלט ואסור לנו לשנות.

(ו) ואצרי להרבנים הגה"צ והנשיאים שליט"א מהתאה"ד והנה"צ מירושל"ו גם כל מה
שעשו ויעשו כולם שזה לטובה וראוי לכרכה ולהצלתה רכה.

ואנכי אח נפשי הצלתי ואזנה להיות זוכה ומצבה אח הרבים ויכות הרבים יהי, חלוי
כי לכפרת העון הקדום ועושה שלי, כמדימוי וכי"י.

וניכח לאורו של משה כהרוב כהרה דיון אביה"ה.

קהל עדת קאשו

בנישואת ב"ק אדמ"ר הנה"צ מיהר"ר הפאל בלום שליט"א אב"ד יד"מ דב"ק קאשו יע"א

K'HAL ADAS KASHAU

HAINES ROAD BEDFORD HILLS, NEW YORK 10507 (914) 241-2700

ב"ה

יום ה' לסדר וישלח שנת תשמ"ג לפ"ק

שלו' וברכה לב"מ הע"י:

לאחרונה יצאו אנשים בני בליעל והפיצו מכתב מזויף וזשייפו באופן שיתראה כאילו נכתב על ידי רבינו שליט"א שבו חוזר ממה שכתב במכתבו הראשון (שנכתב ביום י"ג מדות דהאי שחא תשמ"ג לפ"ק) בענין חלב, ועוד תוספות דברי שקרים וכזבים רח"ל.

וע"כ באנו בזה להודיע לכל מי שהגיע מכתב המזויף הנ"ל לידו כי מעולם לא יצא מתחת יד רבינו שליט"א, ומזויף כולו מרישא לסיפא.

(ומצרפים אנו פה הקאפיס של נוסח כתב יד האמיתי וגם המכתב המזויף).

ובדרך אגב, הננו מודיעים בזה שאין לנו או לאחד ממוסדותינו שום חלק ואחריות בשום פאשקווילע"ן הנדפסים בדברי לעג ובזיון וליצנות באיזה פנים שיהי', ואצ"ל שאין לנו ח"ו שום קשר-בענין זה ולא בשום ענין - עם פורקי עול ושונאי הדת, והציונים, וחומכיהם, בכל שום וחניכא דאית להון, ובפרט הראדי"א והצייסונגע"ן שכל הנ"ל המה מאוסים ומשוקצים בעיני כל יראי ה' וכש"כ בעיני רבינו שליט"א הלוחס כל ימיו נגד כולם כידוע ומפורסם.

מאחר שכמובן אי אפשר לנו בשום אופן להודיע בעצמינו את כל הנ"ל לכל מי שנוגע לו, ע"כ (הגם ששלחנו לכמה מוסדות להודיע להם, מ"מ) נבקש מכל מקבל המכתב הזה לפרסמו גם לאחרים כפי אשר ביכלתו.

בכבוד וברכה

הנהלת הקהלה

בס"ד

הכחשה

אין האב באקומען ה' פ' ויצא א כחכ מזויף מיט'ן קאשוי רב'ס לעדער הער, נאך געכאכט מיט א נישט געלונגענעם זיוף אין וועלעכען ער איז מודיע רבנים אז ער האט חוזר געווען פון דעם איסור אופן פלייש מסעם שאינו מנוקר מחלב דאורייתא, אויפגעצייטערט פון דעם רושם וואס דער בריף האט אויף מיר געכאכט, האב איך באלט אפגערופען טעלעפאניש צום קאשוי רב שליט"א, אין מען האט מיר באלט גע'ענפערט אז דער בריף איז פאלש - לא היו דברים מעולם, איך האב ג'פרעגט היטכן? אז קאשוי רב קומט נישט ארויס א קעגען? , האט ער מיר געענפערט בזה"ל: "ווי איך האב געשפירט אז איך זעה אין אן ענין להרבות כבוד שמים, האב איך געטוהן לפי כוחי הדל, און בהיות דאס אנגעווייסיקטע ענין פון רכבות אלפי ישראל וואס ווערען נכשל כחלב ודם כלי יודעים האט זיך בארירט עד דוכדוכה של נפש, האב איך פארקוקט דעם פאראויס-געזעהנעם טראק פון די קצבים וגורריהן, און געטוהן לפי כוחי מעורר צו זיין אין דעם ענין לפחות פאר מיינע תלמידים שיחיו, וואס אויף זיי טראג איך כלי שום ספק דאס אחריות פון מי שיה בידו למחות ואינו מוחה וכו', דער עצם געדאנק אז לאחר מאה ועשרים זנה וועט מען מיר אפיהר נעמען אויף צענדליגע סויוזנטער כזיתים חלב כאילו איך האב דאס געגעסען, מיט די טענה אז מי שיש בידו למחות ואינו מוחה איז כאילו ער האט דאס אליין געטוהן האב איך זיך מפקיר געווען גענצליך ארויסצוברענגען מין מיינונג פאר מיינע תלמידים, ב"ה דברי עשו רושם לטובה, אין דאס צעטיל איז מן הזבים ארויס געקומען אין די עפענטלעך, און סויוזנטער חרדים לדבר ה' וואס האבען א שטיקעלע באגריף אינעם באדייט פון פסוק "ונכרתה הנפש ההוא" האבען זיך אויך מהגזר געווען פון אכילה בער בהמה, חאטש איך האב דאס נישט געמיינט מעיקרא האב איך געזאגט געדאנקט דעם באשעפער דאס שלא בכוונה איז נודמן געווארען אזא זכות הרבים על ידי .

דער ס"ט וואס ס'איז דרכו בכך כיי א דבר שבקדושה מטשטש צו זיין די מוחות האט בעה"ר מצליח געווען צו מאכען פונעם גאנצען ענין א פאליטישע מחלוקה אין היות מיום עמדי על דעתי בין איך זיך מרחק עד קצה האחרון פון פאליטיק אין מחלוקה אין איך וויל נישט האבען קיין טייכות מיט פאליטיק אפילו כמלא נימא, האב איך זיך מונע געווען רעאגירען די גאנצע צייט.

מיינע תלמידים ווייטען אז ווען איך וועל ספירען אז עס איז אלעס אין ארדענונג אז מען קען דוין ווייטער עסען פלייש וועל איך דאס מודיע זיין נישט מיט בריף אין נישט מיט טעלעפאן נאר אויף אנדערע אופנים וואס זענען 100% קאמפעדענט. ס'איז ביי מיר ברור כשמש האט ער ווייטער געזאגט אז א ירא שכים וואס פארשטייט וואס מיינט חלב אבער ספק חלב וועט זיך נישט פארלאזען להיתירא אויף בריבען אין אזא עלבא דשיקרא וואס אלעס איז מען מווייף, אן דעם וואס מען זאל זיך פערבינדען טעלעפאניש מיט מיר."

תארוי רב שליט"א האט זיך געבעטען איך זאל כגלה זיין דעם זיוף פאר אלע מיינע באקאנטע עד מקום שידי מגעת.

הרב מ. א. ג. בערנשטיין

[illegible]

מלא מסמך פרטי פרטי פאקטור

החוחמים סחור רוב עזר
חלסמוי רכה"ק סמאססער
ופירוה הנורדים מקאטוי
ב. די ליססע פון די אלע קיקערס וועט מען ספרסם ווין ניי די סעקולערדיק' מנחם,
זיכ איינער האט אפגערעדט זאל ויר סילירען צי שיע סרדכי ליכערסאן וועלען
סיר קענען נאך קיסען איינער ציגאג.